

Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Oslo forliksråd
Postboks 8155 Dep
0033 Oslo
Norge

Snarøya, 8. september 2014

Att : Rette vedkommende
Re : Forliksklage mot Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS

Vennligst finn vedlagt tre eksemplarer av min forliksklage mot Advokatfirmaet Torkildsen & Co, inklusive vedlegg. Jeg ber samtidig om at faktura mht rettsgebyr straks blir sendt til ovennevnte adresse. Takk.

Med vennlig hilsen

Karina Hyggen Amland

F O R L I K S K L A G E

T I L

O S L O F O R L I K S R Å D

Saksøker : Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Prosessfullmektig : Egen

Saksøkt : Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS
Postboks 2884 Solli
0230 Oslo

Prosessfullmektig : Egen

Saken gjelder : Rett til pengekrav

1. INNLEDNING

Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS (SAKSØKTE) har siden 26. januar 2012 hevdet at de har overtatt et pengekrav som det konkursrammede selskapet Poppe & Co Eiendomsmegling AS¹ (Poppe) angivelig skal ha hatt mot meg, et pengekrav som SAKSØKTE i perioden frem til i dag har søkt inndrevet gjennom namsmyndigheten. Jeg krever å få denne SAKSØKTES påståtte rett prøvet for domstolene, jf tvisteloven § 1-3.

For å få en forståelse av saken – og spesielt det faktum at SAKSØKTE ikke besitter noe krav mot meg – skal jeg allerede her liste opp de tre for så vidt selvmotsigende grunnlag SAKSØKTE bygger sin angivelige rettmessige besittelse av Poppes krav mot meg på;

- 1) Boet har stilt kravet til SAKSØKTES disposisjon;
- 2) Boet har abandonert kravet direkte til SAKSØKTE; og
- 3) SAKSØKTE har overtatt kravet i medhold av tvisteloven § 20-10.

Disse tre grunnlag må i sin tur ses i lys av bostyrers Årsmelding til Oslo byfogdembete, datert 30. august 2012, hvor bostyrer erklærer at ingen eiendeler/krav er overdratt til SAKSØKTE. Det skulle være unødvendig å nevne det, men dette betyr altså at SAKSØKTE ikke har fått seg de påståtte krav overdratt, og at SAKSØKTE følgelig ikke har noe rettslig interesse i å forfølge meg.

¹ Boet er avsluttet og selskapet ble slettet fra Brønnøysundregistrene 4. juli 2013. 2. januar 2014 ble også konkursboet slettet fra registeret.

Jeg kan nevne at i den perioden som har gått, har jeg en rekke ganger oppfordret saksøkte til å dokumentere sitt krav, en oppfordring SAKSØKTE har nektet å etterkomme. Årsaken til SAKSØKTEs passivitet i så henseende er opplagt: SAKSØKTE har ingen dokumentasjon, hvilket bekreftes av bostyrers Årsmelding til Oslo byfogdembete, datert 30. august 2012, hvor det altså erklæres at ingen eiendeler/krav er overdratt til SAKSØKTE.

Under den tiden SAKSØKTE, på åpenbart rettsstridig grunnlag, har forfulgt kravet i eget navn, har SAKSØKTE – til støtte for en angivelig rettmessig besittelse – til stadighet skiftet mellom de tre ovennevnte grunnlag, hvilket i seg selv gir klare signaler om at SAKSØKTE selv ikke kan forklare besittelsen.

2. BAKTEPPET – EN KORT GJENNOMGANG AV FAKTUM

Bakteppet består av tre "tidsbolker":

- 1)** Perioden fra 2007 til 19. august 2011. I denne perioden ble SAKSØKTES klient – Poppe & Co Eiendomsmegling AS (Poppe) – tilkjent omkostninger i forbindelse med en forliksrådssak som jeg hadde reist mot Poppe. SAKSØKTE har i perioden forfulgt omkostningskravet på vegne av sin klient. Perioden avsluttes med at tingretten tar til følge en begjæring om tvangssalg basert på omkostningskravet, og – deretter – at klienten bare fire dager senere begjærer oppbud, hvilket fant sted 19. august 2011;
- 2)** Perioden fra konkurskjennelsen ble avsagt 23. august 2011 og frem til 26. januar 2012. I denne perioden hevder SAKSØKTE å ha representert både den konkursrammede klienten så vel som konkursboet i kampen for å få utbetalt det tidligere nevnte omkostningskrav; og
- 3)** Perioden etter 2012. I denne perioden hevder SAKSØKTE å ha overtatt omkostningskravet fra konkursboet, og hvor SAKSØKTE deretter har forfulgt dette kravet i eget navn.

Det er altså dette omkostningskravet/pengekravet – mer presist; den påståtte overgangen av omkostningskravet – som er gjenstand for herværende forliksklage.

Kort sagt omhandler de tre nevnte perioder; **1)** SAKSØKTES representasjon på vegne av Poppe; **2)** SAKSØKTES representasjon på vegne av konkursboet; og **3)** SAKSØKTES overtakelse av kravet og forfølgelse av dette i eget navn.

2.1 PERIODE I

SAKSØKTE (tidligere Torkildsen Tennøe & Co) har under sakens gang hevdet at man representerte Poppe & Co Eiendomsmegling AS (Poppe) i en rekke saker, og at man hadde gjort dette i mange år – i hvert fall siden 2007.

21. januar 2009 avsa enedommer i Oslo forliksråd kjennelse hvor jeg ble dømt til å betale saksomkostninger med kr. 39.668,- til Poppe. Poppe var representert ved SAKSØKTE.

Kjennelsen avgjorde et saksomkostningsspørsmål (m.a.o. en materiell avgjørelse). Forliksrådet var satt med én dommer, og hadde følgelig ikke mandat til å vurdere saksomkostningsspørsmålet. Da kjennelsen er avsagt av et forliksråd som ikke var fulltallig, foreligger det en saksbehandlingsfeil som skulle ha vært tillagt ubetinget virkning, jf tvl § 29-21, annet ledd, litra b.

Det skal nevnes her at Poppe i realiteten var selvprosederende, dette da det var et styremedlem i Poppe – advokat Erling Skaktavl Keyser, ansatt hos SAKSØKTE frem til han måtte gå våren 2014 – som allerede den gang representerte Poppe i domstolene. Det eksisterte dermed minst to holdbare rettslige grunnlag for å avvise Poppes

omkostningskrav. Da dette spørsmålet dog ikke har betydning for utfallet i herværende sak, er det ikke nødvendig å gå mer inn på rettsgrunnlagets gyldighet.

Etter en del runder i rettsapparatet – hvor Poppe meget overraskende vant frem, og samtidig fikk seg tilkjent ytterligere saksomkostninger, og hvor Poppe deretter hadde fått utlegg i min eiendom – begjærte Poppe, 5. mai 2011, eiendommen tvangssolgt. Tvangsgrunnlag for begjæringen var tre utleggsforretninger av henholdsvis 12. januar 2010 (dom Oslo tingrett 18. juni 2009), 2. juli 2010 (kjennelser Borgarting lagmannsrett 2. desember 2009 og Høyesterett 23. mars 2010), og 27. september 2010 (kjennelse Borgarting lagmannsrett 8. juli 2010).

Det er disse tre utleggsforretningene/kravene SAKSØKTE i dag hevder å ha fått seg overdratt fra Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo (konkursboet/boet), og det er SAKSØKTES påståtte lovlige besittelse av disse krav – og alle andre krav (mot meg) SAKSØKTE måtte mene å ha fått seg overdratt fra konkursboet – som jeg ønsker prøvet for domstolene.

I brev av 30. juni 2011 reiste jeg innsigelser mot tvangsgrunnlagene. I prosesskriv av 5. august 2011 innga SAKSØKTE, på Poppes vegne, bemerkninger til mitt skriv. SAKSØKTE unnlot derimot å sende prosesskrivet til meg. Tingrettsdommer Nils Ole Bay – som administrerte saken – valgte også å holde tilbake prosesskrivet, hvilket er i strid med EMK art. 6 (jf *Walston v Norway* 2003 (37372/97)²– og avsa i stedet kjennelse 15. august 2011 hvor han tok begjæringen om tvangssalg til følge. Fire dager senere meldte Poppe oppbud.

SAKSØKTE hevder som nevnt å ha representert Poppe i mange år, og i denne saken siden 2007. Det fremgår av timeliste av 5. juni 2009 at Poppe gjorde opp for advokathonorarene etter hvert som de påløp.

Bilag nr. 1: Timeliste av 5. juni 2009, arbeid for Poppe.

Skal man følge SAKSØKTES argument om at advokatfirmaet hadde en lovbestemt rett til Poppes omkostningskrav mot meg, må det følgelig foreligge et uoppgjort økonomisk forhold mellom Poppe og SAKSØKTE. Som timelisten dokumenterer, ble regninger/honorarer betalt etter hvert som kravene forfalt, og det foreligger altså ikke engang indikasjoner på at Poppe skyldte penger til SAKSØKTE, hvilket altså er en forutsetning for at SAKSØKTES argument skal ha den minste fornuftige mening.

Bare fire dager senere, 19. august 2011, begjærte Poppe oppbud. Den samlede angitte gjeld var på 6.3 millioner kroner. Den reelle gjelden har senere hen vist seg å være nærmere kr 20 millioner.

Selv om det skulle være unødvendig å nevne det, understreker jeg at noe av det første en bostyrer skal gjøre etter oppnevning, er å registrere konkursdebitors eiendeler, jf kkl §80, første ledd. Det som ikke registreres anses naturlig nok ikke å være en del av boets masse, og kan selvsagt da heller ikke forvaltes over. I motsatt fall, altså hvor bostyrer forvalter over konkursdebitors eiendeler som av bostyrer er unndratt registrering, står vi overfor bounderslag. Jeg nevner dette idet dette er nettopp hva som synes å ha skjedd dersom vi skal legge til grunn SAKSØKTES redegjørelser og fremstilling av "faktum".

² Hvorvidt unnlåtelsen av å overgi et prosesskrift fra en part til en annen vil ha betydning for avgjørelsen – utfallet av saken – har ingen betydning for vurderingen om det foreligger krenkelse av EMK. Denne rettslige forståelsen av problemet ble lagt til grunn i sak: *Adolf v Austria* 260382.

For ordens skyld konkluderer jeg her med at frem til dette tidspunkt var ingen krav overdratt fra Poppe til SAKSØKTE, samt at SAKSØKTE på tidspunkt for oppbudsbegjæringen ikke hadde noe krav, og heller ikke hadde gjort gjeldende noe krav mot Poppe. SAKSØKTE hadde altså frem til dette tidspunkt ikke noe rettskrav på Poppes eiendeler.

2.2 PERIODE II

23. august 2011 avsa Oslo byfogdembete konkurskjennelse, hvor advokat Jan Grønnerud ble oppnevnt som bostyrer i Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo.

Bilag nr. 2: Oslo byfogds kjennelse av 23. august 2011.

Konkurskjennelsen ble ikke anket og er følgelig rettskraftig. Frist for fordringsanmeldelser ble satt til 27. september 2011. SAKSØKTE meldte ikke krav i boet, og har følgelig ingen rett til boets eiendeler. 6. september 2011 ble skiftesamling avholdt hvoretter bostyrer Grønnerud samme dag innga boets innberetning til Oslo byfogdembete.

Bilag nr. 3: Boets innberetning av 6. september 2011.

I boets innberetning fremgår det; **1)** at registreringsforretning allerede var avholdt; **2)** at bostyrer – for å avdekke aktiva og passiva og for øvrig å få tilgang til mest mulig informasjon – har hatt flere samtaler med styrets leder; **3)** at bostyrer har søkt og gjennomgått tilgjengelig informasjon for å avdekke eventuelle aktiva; samt **4)** at det er foretatt alminnelige strakstiltak for også på denne måten å avdekke muligheten for aktiva og passiva samt for å få ytterligere relevant informasjon om selskapet.

Mot denne bakgrunn erklærte styrets leder at selskapet (Poppe) på konkurstidspunktet ikke var involvert i tvister eller søksmål (selskapet var altså ikke kjent med tvistigheter som SAKSØKTE hadde ført i Poppes navn mot meg, hvilket indikerer at styremedlemmet Keyser kan ha ført saken mot meg på egen hånd, uten styrets og selskapets viten), og at opplysningene i innberetningen er riktige og uttømmende.

Registreringsforretningen som bostyrer allerede hadde foretatt – og hvor ingen av de påståtte omkostningskrav og tvister mot meg var nevnt – ble av både bostyrer så vel som av det konkursrammede selskapets styreleder på ære og samvittighet erklært å være både riktig og uttømmende (se de to siste sider av Bilag nr. 3). Registreringsforretningen er signert 6. september 2011. Bostyrer antok på dette tidspunkt at bobehandlingen ville bli avsluttet innen 6 måneder.³

I lys av dette kan vi konkludere med at bostyrer ikke registrerte noen eiendeler/krav mot meg. Dersom Poppes angivelige krav mot meg mot formodning skulle eksistere, vil disse krav ikke være en del av bomassen – ikke før bostyrer har registrert disse. Boet ble gjort opp og selskapet slettet fra Brønnøysundregistrene 4. juli 2013, dette uten at kravene noen gang ble registrert. Dersom vi for argumentets skyld skulle legge til grunn at bostyrer Grønnerud på ett eller annet vis likevel har overdratt de omtvistede uregistrerte krav, slik SAKSØKTE med stor iver hevder, vil – følgelig – enhver slik overdragelse være å anse som grovt bounderslag.

* * *

13. september 2011 anket jeg tingrettens avgjørelse av 15. august 2011. I mangel av andre opplysninger var det konkursrammede selskapet fremdeles oppført som ankemotpart i anken, med SAKSØKTE oppført som selskapets prosessfullmektig. I anken

³ Selskapet ble slettet nærmere to år senere, 4. juli 2013.

informerte jeg likevel retten om at det var åpnet konkurs i selskapet, hvor jeg samtidig søkte rettens råd om den videre saksbehandling.

Bilag nr. 4: Anke til Borgarting lagmannsrett av 13. september 2011.

Til tross for at Oslo byfogdembete for lengst hadde åpnet konkurs hos Poppe, behandlet Asker og Bærum tingrett anken/saken likevel som en alminnelig tvist mellom to eksisterende parter. 14. oktober 2011 sendte følgelig tingretten min anke til forkynning for det konkursrammede selskapet, som om selskapet ikke var tatt under konkursbehandling.

Bilag nr. 5: Asker og Bærum tingretts forkynnelse av anke, datert 14. oktober 2011.

Anken ble altså forkynt for SAKSØKTE,⁴ dette da tingretten mente at de av Poppes eiendeler som det var reist tvist om *før* konkurskjennelsen, ikke var omfattet av konkursen eller konkursbehandlingen, en åpenbart feilaktig og uhjemlet forståelse av tvangsfullbyrdelsesloven, tvisteloven og konkursloven. Anken ble altså ikke sendt til forkynning for boet. Vi står her overfor uforståelig juss, men idet det ikke har særlig relevans for hovedsaken, lar jeg dette ligge i denne omgang.

* * *

24. oktober 2011 leverte SAKSØKTE og deres advokatfullmektig Julie Randgaard Schive Hovde Hagen boets anketilsvar, dette til tross for at boet ikke var kjent med tvisten og heller ikke hadde registrert de krav SAKSØKTE hevdet at man forfulgte på boets vegner.

Bilag nr. 6: SAKSØKTEs anketilsvar av 24. oktober 2011.

I dette tilsvaret slår SAKSØKTE innledningsvis fast at de hadde mottatt og akseptert forkynningen, på boets vegne, 17. oktober 2011. Som det vil fremgå av gjennomgangen nedenfor er denne handlingen straffbar og redegjørelsen er falsk, dette da SAKSØKTE ikke på noe tidspunkt var engasjert av boet og ei heller på noe tidspunkt var utstyrt med fullmakt fra boet. Selv om dette forholdet skal gjennomgås grundigere nedenfor, vil det allerede her være nyttig å legge ved en senere innsendt klientregistrering,⁵ hvor det fremgår at boet skal ha blitt registrert som klient hos SAKSØKTE 19. oktober 2011, og at SAKSØKTE følgelig ikke – selv ikke om vi skulle legge til grunn at dette falske dokumentet skulle være ekte – representerte boet da forkynningen ble akseptert 17. oktober 2011.

Bilag nr. 7: SAKSØKTEs registrering av det uvitende konkursboet som klient, datert 19. oktober 2011.

SAKSØKTE slår videre fast i sitt anketilsvar at:

"Innledningsvis gjøres retten oppmerksom på at Poppe & Co Eiendomsmegling AS er tatt under konkursbehandling. Rette kreditor for kravet mot Amland er dermed konkursboet..."

Her er det viktig å merke seg at SAKSØKTE hevder at det er *boet* som er rette kreditor etter kravet, og ikke – slik SAKSØKTE senere har begynt å hevde – SAKSØKTE selv. SAKSØKTE hevder jo å ha vært rette kreditor for kravet siden kravet oppsto sent på

⁴ Jeg nevner at SAKSØKTE ikke hadde fullmakt til å motta forkynnelse av anke, jf dl 193, annet ledd.

⁵ Dette dokumentet ble først gjort kjent for meg og domstolene i SAKSØKTEs anke av 4. desember 2012. SAKSØKTE var klar over at dokumentet er av stor viktighet i saken og har følgelig krenket sannhets- og opplysningsplikten i tvl § 21-4.

2000-tallet, dette i medhold av tvl § 20-10. Hva er da grunnen for at advokatfirmaet her fører saken i det uvitende boets navn, og på det uvitende boets vegne, når man altså hevder å ha direkte rett til dette kravet? Årsaken er åpenbar: Ideene om å overta kravet – i medhold av tvl § 20-10, gjennom direkteabandonering (hvilket er en ikke-eksisterende juridisk term), og ved at det ble stilt til rådighet – har kommet etter hvert som tidligere bedrageriske forsøk har strandet.

Dernest er det viktig å huske at boet på dette tidspunkt ikke kjente til kravet, jf boets innberetning av 6. september 2011, og følgelig ikke kan ha engasjert SAKSØKTE. Dersom boet overhodet skulle ha vært "*rette kreditor for kravet*", måtte jo boet i så fall først ha registrert eiendelen/omkostningskravet. Det ble som kjent aldri gjort, jf det faktum at kravet / eiendelen fremdeles ikke er registrert av boet, samt at selskapet er slettet fra Brønnøysundregistrene. Omkostningskravet/eiendelen har følgelig aldri hørt til boets masse, og kunne derved ikke forvaltes over av boet, jf det som er nevnt ovenfor omkring bounndragelse. Jeg beklager at disse viktige og lettfattelige rettslige omstendigheter blir gjentatt, men det er altså først etter at boet har registrert eiendelen, jf kkl § 80, at boet kan forvalte over eiendelen, herunder beslaglegge, realisere, og eventuelt abandonere. Registrering har som sagt ikke funnet sted. SAKSØKTES påstand er følgelig en løgnaktig forklaring gitt under prosess.

Det er altså avdekket at SAKSØKTE, på tidspunkt for innsendelsen av anketilsvaret, ikke hadde informert boet om sitt engasjement *for* boet. Det følger av dette at SAKSØKTE da heller ikke var blitt utstyrt med prosessfullmakt fra det uvitende boet. Å likevel – overfor retten og andre – utgi seg som boets representant, vil dermed være en straffbar villedelse (forsøk på prosessbedrag).

Nedenfor skal det ytterligere dokumenteres at det frem til 26. januar 2012 ikke eksisterte kontakt mellom boet og SAKSØKTE. I første omgang vises det til dokumentlister av 28. oktober 2011 og 9. februar 2012 som begge bekrefter null kontakt mellom boet og SAKSØKTE.

Bilag nr. 8: Dokumentlister for sak 11-131837KON-OBYF datert 28. oktober 2011 og 9. februar 2012.

Det følger av disse omstendigheter at boet naturlig nok ikke hadde noe grunn for å forfølge et krav/en eiendel som boet ikke kjente eksistensen av. Det er altså ikke noe merkelig ved dette. En videre følge av dette er at boet ikke hadde noe grunn for å engasjere SAKSØKTE eller noe annet advokatfirma, dette da det jo ikke var noe å forfølge. Klientregistreringen, nevnt ovenfor, er mot denne bakgrunn en villedelse, alene fabrikkert i den hensikt å villed og bedra under rettergang.

I anketilsvaret erklærer SAKSØKTE at:

"... vi bistår konkursboet i denne saken."

Som dokumentert ovenfor har boet ikke kjent til kravet/eiendelen. Boet hadde følgelig ingen grunn for å forfølge dette ikke-eksisterende kravet, hvilket i sin tur har til følge at boet naturligvis ikke har engasjert SAKSØKTE og absolutt ikke har utstyrt SAKSØKTE med prosessfullmakt. Dette bekreftes som nevnt også av dokumentlisten. Selv ikke Asker og Bærum tingrett trodde på SAKSØKTE, og siden SAKSØKTE samtidig nektet å etterkomme kravet om å legge frem prosessfullmakt, hadde ikke tingretten annet å gjøre enn å legge til grunn at boet *ikke* hadde utstyrt SAKSØKTE med prosessfullmakt, og jeg viser da til tingrettens kjennelse av 31. oktober 2012.

Bilag nr. 9: Asker og Bærum tingretts kjennelse av 31. oktober 2012.

SAKSØKTEs erklæring i anketilsvaret er falsk, og igjen får vi innblikk i hvordan SAKSØKTE opererer og hvor langt advokatfirmaet er villige til å gå – jf klientregistrering av det uvitende konkursboet, og erklæringen til Borgarting lagmannsrett – for å bedra under prosess.

SAKSØKTE har altså ført sak for norske domstoler på vegne av et uvitende konkursbo som ikke kjente; **1)** kravet; **2)** oppdragstaker (prosessfullmektigen); eller **3)** de tvistigheter oppdragstaker har iverksatt på boets vegne. Sagt med andre ord så har SAKSØKTE ført domstolene bak lyset, og *det* – som vi skal se – i vinnings hensikt. Uttalelsen om SAKSØKTEs representasjon er klart villedende og løgnaktig, og fremstår som et blatant forsøk på prosessbedrageri, hvilket skal dokumenteres ytterligere nedenfor.

Som nevnt var anken på dette tidspunkt til behandling i lagmannsretten, og i lys av det som er sagt ovenfor, skulle saken ha vært avvist av retten. 1. november 2011 avsa Borgarting lagmannsrett kjennelse i saken. Lagmannsretten aksepterte SAKSØKTEs prosessoppdrag og påstander, uten å kreve noen som helst form for dokumentasjon.

Bilag nr. 10: Borgarting lagmannsretts kjennelse av 1. november 2011.

Etter at denne avgjørelsen falt, har SAKSØKTE – hver gang selskapet er blitt avkrevd prosessfullmakt eller annen dokumentasjon som kunne støtte oppunder SAKSØKTEs påstand om representasjon for boet – benyttet denne avgjørelsen som bevis på lovlig representasjon. Kjennelsen beviser naturlig nok intet, og tjener kun som en nødvendig del av SAKSØKTEs sirkelargumentasjon. Som det fremgår av det som er dokumentert ovenfor og det som vil bli dokumentert nedenfor, ble lagmannsretten på straffbart vis villedet (lot seg villede) til å avgi en kjennelse i det uvitende boets favør, dette i stedet for å avvise saken.

23. desember 2011 anket Amland lagmannsrettens avgjørelse, hvor hun bl.a. redegjorde for og avviste SAKSØKTEs representasjon i saken.

Bilag nr. 11: Anke til Høyesterett av 23. desember 2011.

Som følge av boets innberetning til Oslo byfogdembete – hvor det ble gjort klart at det ikke eksisterte tvister eller krav mot Amland – begjærte Amland samme dag, 23. desember 2011, alle utlegg opphevet (dvs, rettsgrunnlaget for begjæringen om tvangssalg).

Bilag nr. 12: Begjæring av 23. desember 2011 om oppheving av utlegg, til Asker og Bærum tingrett.

12. januar 2012 begjærte SAKSØKTE – igjen på det uvitende konkursboets vegne – utlegg for tilkjente omkostninger gitt i kjennelse av 011111.

Bilag nr. 13: Begjæring til Namsmannen om utlegg av 12. januar 2012.

Merk her at boet fremdeles ikke var kjent med saken, ei heller med SAKSØKTEs representasjon. Med denne begjæringen villedet SAKSØKTE namsmyndigheten til å tro at boet hadde en rett, samt at SAKSØKTE representerte boet i å forfølge denne retten. SAKSØKTE gjør seg følgerig skyldig i løgnaktig forklaring for offentlig myndighet, jf strl § 166. Som det vil fremgå senere i herværende forliksklage, er den løgnaktige forklaring motivert av vinnings hensikt, og forholdet rammes da samtidig av strl § 270.

Samme dag, 12. januar 2012, sendte Tingretten sitt oversendingsbrev til SAKSØKTE og ga SAKSØKTE frist til 26. januar 2012 med å komme med bemerkninger til min begjæring av 23. desember 2011.

Bilag nr. 14: Asker og Bærum tingretts oversendelsesbrev til SAKSØKTE av 12. januar 2012.

Det var min begjæring av 23. desember 2011 og denne tingrettens oversendelse med frist satt til 26. januar 2012 som til slutt tvang SAKSØKTE til å kontakte boet 26. januar 2012. Se mer om dette like nedenfor.

2.3 PERIODE III

26. januar 2012 utspant følgende seg: Tidlig på morgenen ringte advokat Erling Skaktavl Keyser (ansatt hos SAKSØKTE) til bostyrer Jan Grønnerud. Målet med samtalen var; **1)** å informere advokat Grønnerud om et angivelig krav som SAKSØKTE hadde forfulgt i boets navn, uten prosessfullmakt og uten boets viten; og **2)** å "bevege" advokat Grønnerud til å erkjenne kravet og deretter gi⁶ det ifra seg, dette for å unngå at tingretten skulle oppheve alle utlegg, og jeg viser her til årsaken til denne kontakten mellom anmeldte og Grønnerud; nemlig min begjæring av 23. desember 2011, jf Bilag nr. 12 ovenfor

Telefonsamtalen bekreftes av to e-poster som ble vekslet mellom Keyser og Grønnerud denne morgenen.

Bilag nr. 15: E-postveksling av 26. januar 2012 mellom advokatene Keyser og Grønnerud.

For oversiktens skyld legger jeg allerede her inn Jan Grønneruds brev av 26. januar 2012, et brev som av SAKSØKTE og Grønnerud selv er blitt omtalt som selve overdragelsen – abandoneringen. Brevet er et direkte resultat av den nevnte e-postveksling.

Bilag nr. 16: Bostyrer Jan Grønneruds brev av 26. januar 2012 til advokat Erling Skaktavl Keyser.

Jeg skal her kort gjennomgå de to e-poster, og for ordens skyld legger jeg inn teksten fra begge e-poster:

E-post fra SAKSØKTE til Grønnerud 260112 kl 10:00

"I saken mot Karina Hyggen Amland, som vi har drøftet, har fru Amland nå argumentert med at kravet er bortfalt fordi kravet ikke er omtalt i din innberetning.

Så langt jeg kan se, er innberetningen datert i tid forut for vår kontakt knyttet til dette kravet – og boets de facto etterfølgende abandonering av kravet mot Amland til fordel for oss.

Hun kommer i siste skriv med en rekke alvorlige beskyldninger både mot boet og oss, og vi må besvare dette på relevant vis.

Kunne du være brydd med å sende Amland en bekreftelse på at boet ikke har hatt ønske/resurser til å forfølge kravet, og at kravet nå tilkommer oss?"

E-post fra Grønnerud til SAKSØKTE 260112 kl 11:18

⁶ Merk her at kravet/eiendelen fremdeles ikke er registrert i boet. Boet kan følgelig ikke gi eller på noen annen måte forvalte over denne eiendelen. En gave – eller en hvilken som helst annen type overdragelse – vil i så fall bli sett på som bounndragelse.

"Det stemmer som du sier at den midlertidige innberetning ikke omtaler kravet. Det er imidlertid irrelevant i og med at bostyrer først ble kjent med kravet under bobehandlingen og i tid etter at denne innberetningen ble skrevet. Boet har ikke midler overhodet. Det er i dag nær 17 mill i krav mot boet. Boet har ingen ressurser til å forfølge kravet.

Jeg har satt opp et brev om dette, se vedlegg. Var det noe slikt du tenkte på."

Var det kontakt mellom SAKSØKTE og boet før 26. januar 2013? Når man leser bostyrer Jan Grønneruds e-postsvar og brev av samme dato, levnes det ingen tvil om at dette er hans første kontakt med saken, overhodet, og med SAKSØKTE som i all hemmelighet har ført sak på det uvitende boets vegne:

"Bostyrer ble først kjent med kravet etter henvendelse av Dem...Det stemmer som du sier at den midlertidige innberetning ikke omtaler kravet."

SAKSØKTE har i brev av 10. mai 2012 til Asker og Bærum tingrett uttalt seg slik omkring kontakten med boet:

"Som en konsekvens av tvisteloven § 20-10 skulle ikke kravet vært meldt i boet, idet fordringen var boet uvedkommende. Vårt firma har likevel orientert boet, som formodentlig for godt ordens skyld abandonerte kravet. Som nevnt - vårt firmas henvendelse til boet, samt boets abandonering - var overflødig."

Her beklager SAKSØKTE seg over at de selv har brukt feil hjemmel overfor boet, at eiendelen var boet uvedkommende, at man orienterte boet om den nye hjemmel, at boet derfor for ordens skyld abandonerte eiendelen, samt at SAKSØKTEs henvendelse til boet var overflødig. Her omtaler SAKSØKTE én henvendelse, nemlig telefonsamtalen 26. januar 2012. Videre beskriver SAKSØKTE forholdet mellom dem og boet før 26. januar 2012 som ikke-eksisterende, hvilket er helt korrekt, og vi ser samtidig at Grønneruds brev av 26. januar 2012 er fabrikkert i den hensikt å få det til å se ut som om det har vært kontakt tidligere. SAKSØKTEs uttalelse av 10. mai 2012 beskriver en rekke misforståelser og feiltrinn, og bekrefter altså at det ikke har vært kontakt. Å formode at boet abandonerte kravet med hjemmel i; "for god ordens skyld," bekrefter at det ikke har vært kontakt og at SAKSØKTE nå er usikker på hvilken hest det er best å ri på.

Her er det viktig å gå tilbake til SAKSØKTEs anketilsvar, se Bilag nr. 6 ovenfor, hvor SAKSØKTE på ingen måte gir uttrykk for at man har en rett i boets angivelige og uregistrerte krav. Tvert imot gjør SAKSØKTE det klart at det er boet som er rette kreditor, og at SAKSØKTE kun er det uvitende boets juridiske representant. Et halvt år senere kom altså SAKSØKTE på andre tanker og hevder nå at kravet var hjemlet i tvl § 20-10.

I brev av 26. september 2012 til Asker og Bærum tingrett – SAKSØKTEs redegjørelse omkring hva som utspant seg i tiden før 26. januar 2012 – er tonen en helt annen, og igjen har SAKSØKTE snudd:

"Vårt firma bisto konkursboet på tidspunktet for innsendelse av begjæring om utlegg, 12. januar 2012. Det er videre korrekt at det hadde vært en del kontakt mellom vårt firma og konkursboet forut for abandoneringen/erklæringen av 26. januar 2012.

Vårt firma var på dette tidspunktet prosessfullmektig for boet og hadde løpende kontakt med bostyrer vedrørende flere forhold. Et av disse forholdene var abandoneringen av kravet. Til tross for at det var løpende kontakt om hvorledes det rent formelle og praktiske knyttet til overdragelse av kravet skulle løses, ble kravet ikke rent formelt overdratt før vi mottok skriftlig bekreftelse på dette fra

bostyrer 26. januar 2012 - altså først to uker etter at begjæring om utlegg ble innsendt."

Denne fremstillingen strider – som retten vil se – sterkt imot redegjørelsen av 10. mai samme år, og den er også selvmotsigende. For det første erklærer SAKSØKTE at brevet av 26. januar 2012 er en abandoneringserklæring. Brevet bærer dog ingen av lovens kjennetegn på en abandoneringserklæring, jf kkl § 117b, første ledd.

Dernest erklærer SAKSØKTE at det hadde vært *en del* kontakt mellom SAKSØKTE og boet forut for denne dato, mens man straks deretter slår til og erklærer at det var *løpende kontakt* mellom dem vedrørende flere forhold, hvilket er noe helt annet enn "*en del kontakt*". SAKSØKTE har altså gått fra å ha orientert boet om at kravet var boet uvedkommende og at dette skulle overføres til SAKSØKTE med hjemmel i tvl § 20-10, samt at abandonering var feil og unødvendig, til at man hadde hatt løpende kontakt med boet om hvordan *abandoneringen* skulle foregå, både praktisk og formelt, som det heter. Disse siste uttalelser står ikke til troende, og strider med det som ble sagt 26. januar 2012 og 10. mai 2012 hvor den eneste kontakten som har eksistert blir beskrevet som en *orientering* om at abandonering ikke var nødvendig.

Dersom det hadde vært "løpende kontakt" mellom SAKSØKTE og boet om denne saken, noe som avkreftes av dokumentlisten i saken, samt e-postvekslingen i seg selv og brevet av 10. mai 2012, så ville Grønnerud selvsagt ikke ha innledet e-posten på denne måten. SAKSØKTE påstår jo at det eneste som gjensto etter den løpende kontakten var den praktiske og formelle overdragelsen av kravet 26. januar 2012. Skal vi følge SAKSØKTEs grunnløse anførsler, var det følgelig ikke behov for noe e-post fra bostyreren samme dag som han formelt og praktisk skulle avslutte den løpende kontakten, dette ved å overlevere en uregistrert gave.

Det eksisterer kun en grunn for at e-postene er skrevet som de er, og det er at SAKSØKTE har forsøkt å fabrikere et bilde av situasjonen, for derved å villedde retten til å tro at SAKSØKTE har representert boet i denne og andre saker, at SAKSØKTE har prosessfullmakt, at SAKSØKTE på lovlig vis har fått seg overdratt et pengekrav fra boet, og at SAKSØKTE er lovlig kreditor mot meg.

La meg her få understreke at det ikke finnes ett eneste dokument som kan underbygge noen av SAKSØKTEs påstander og krav.

SAKSØKTEs siste setning i e-posten til Grønnerud avkrefter at det overhodet har funnet sted noe abandonering, og er i seg selv dokumentasjon på forsøk på grov korrupsjon:

"Jeg har satt opp et brev om dette, se vedlegg. Var det noe slikt du tenkte på?"

Vi har dermed fått dokumentert at advokat Erling Skaktavl Keyser – gjennom telefonsamtaler og e-postveksling denne dag – har søkt å korrumpere en norsk bostyrer som er engasjert av en norsk domstol, som i sin tur har fullstendig tillit til at bostyreren akter å gjennomføre en rimelig og rettferdig bobehandling. Vi har videre – gjennom denne e-postvekslingen – fått dokumentert at bostyreren faktisk *har* latt seg korrumpere, hvor han oversender brevet av 26. januar 2012, slik at SAKSØKTE derved skal kunne få ryggdekning for å kunne kreve inn et beløp på nær en kvart million kroner, et beløp som SAKSØKTE ikke har dokumentert den minste rett til, og som bostyrer åpenbart har vært på det rene med at SAKSØKTE ikke hadde krav på, men som bostyrer likevel – av en eller annen grunn – på straffbart vis medvirket til å overdra til SAKSØKTE.

At SAKSØKTE ikke hadde rett til å få seg overdratt omkostningskravet sluttet av det enkle faktum at SAKSØKTE ikke har gjort gjeldende noe krav mot verken boet eller Poppe, samt at SAKSØKTE heller ikke har meldt noe krav i boet.

E-postvekslingen dokumenterer for øvrig at advokat Grønneruds brev i realiteten er utformet av advokat Keyser, og at Grønneruds jobb bare var å få teksten over på eget brevpapir, og signere på det slik at det skulle se ut som om det var Grønnerud som hadde forfattet brevet. Vi står her overfor klar korrupsjon under konkurs og under rettergang, og jeg må igjen minne om at eiendelen som angivelig skal ha blitt overdratt til SAKSØKTE denne dagen, fremdeles ikke er registrert og følgelig ikke hører innunder boets masse, jf kkl § 80. En overdragelse av en slik eiendel er ensbetydende med bounndragelse.

Brevet av 26. januar 2012 er senere hen benyttet som dokumentasjon på at deler av boets eiendeler er blitt overdratt til SAKSØKTE. Dersom man leser brevet, derimot, vil man fort se at dette brevet ikke gir uttrykk for en eiendomsoverdragelse, men i beste fall er et instrument som var ment å skulle dekke over tidligere straffbare handlinger foretatt av SAKSØKTE. SAKSØKTE hadde behov for å dekke opp for flere måneder med ulovlig prosess i det uvitende boets navn. Grønnerud gikk så langt han følte han kunne. SAKSØKTE hadde deretter behov for å få sikret et grunnlag for i vinnings hensikt å kunne fortsette sin kamp mot min eiendom. Også her gikk Grønnerud så langt han følte han kunne, hvilket ikke må misforstås dit hen at Grønnerud har holdt seg innenfor lovens grenser. Det er faktisk intet i dette brevet som gir SAKSØKTE noen lovlig besittelse av Poppes angivelige krav. Som nevnt ovenfor, bekrefter Grønnerud i sin Årsredegjørelse av 30. august 2012 at intet var blitt overdratt til SAKSØKTE, hvilket må sies å være spikeren i advokatfirmaets kiste.⁷

Bilag nr. 17: Bostyrer Jan Grønneruds Årsredegjørelse av 30. august 2012.

Under pkt. 5 i dette dokumentet (side 4 flg) kan man lese følgende:

"...siden boet er ubemidlet, har advokatfirma Torkildsen, Tennøe & Co Advokatfirma AS, som er berettiget til disse saksomkostningene, bedt boet om å kunne få fortsette saken for egen regning og risiko."

Boet innrømmer igjen at det ikke har midler og at det ikke vil forfølge kravet. Hva bostyrer her redegjør for er at ingen krav er overdratt til SAKSØKTE, og at det eneste som har skjedd er at SAKSØKTE har bedt om å få fortsette saken FORDI boet er ubemidlet. Hvilket argument! SAKSØKTE har altså ingen rettigheter i kravet, og erklæringen som dette dokumentet bærer, fjerner et hvert grunnlag for SAKSØKTES rettslige pågang mot meg.

Som retten vil se legger bostyrer til grunn at SAKSØKTE er berettiget til disse omkostningene. Dette kan ikke bostyrer legge til grunn, av den enkle grunn at SAKSØKTE ikke har redegjort for sin rett til verken boet eller Poppe, samt at SAKSØKTE heller ikke har meldt noe krav i boet. Som dokumentert ovenfor eksisterer det ikke noe uoppgjort økonomisk forhold mellom SAKSØKTE og boet/Poppe. Det er ingen tvil om at bostyrer alene har lagt til grunn dette etter SAKSØKTES instruks/ordre.

For å gjøre det helt klart: Selv om brevet av 26. januar 2012 ikke skulle være en fabrikkasjon, vil brevet uansett ikke kunne benyttes som dokumentasjon på overdragelse, og da viser jeg til min gjennomgang av SAKSØKTEs tre overdragelsesgrunnlag (se mer om dette under pkt. 4 nedenfor), hvor det fremgår at SAKSØKTE ikke hadde noe krav å gjøre gjeldende mot verken Poppe eller boet, og følgelig ikke hadde krav på å få seg

⁷ Et annet moment som bekrefter dette, er at de utlegg som var tatt i min eiendom ble stående registrert på Poppe helt frem til Poppe ble slettet fra Brønnøysundregistrene 4. juli 2013. M.a.o: ingen krav – ei heller pant knyttet til disse krav – ble overdratt til SAKSØKTE.

overdratt verdier fra boet. Videre viser jeg til advokat Grønneruds Årsredegjørelse av 30. august 2012 som altså bekrefter at ingen eiendeler har blitt overdratt til SAKSØKTE.

Brevet kan heller ikke benyttes som dokumentasjon på at SAKSØKTE på noe tidspunkt har representert boet. Tvert imot. I brevet gjøres det klart; **1)** at boet først ble kjent med kravet i og med første henvendelse fra Keyser (hvilket er dokumentert å ha funnet sted 26. januar 2012); **2)** at boet ikke har aktiva; **3)** at boet anser kravet som verdiløst; og **4)** at boet ikke har ressurser til å forfølge kravet uansett.

I lys av dette faktum er det helt usannsynlig at boet likevel skulle ha engasjert SAKSØKTE og endog utstyrt SAKSØKTE med prosessfullmakt for å forfølge kravet (dersom vi ser hen til SAKSØKTEs *vilkår nr 13*,⁸ er det også usannsynlig at SAKSØKTE ville ha akseptert et slikt tapsoppdrag). Like usannsynlig er det at boet *etter* dette tidspunkt skal ha engasjert SAKSØKTE. Det er mot denne bakgrunn ikke den minste tvil om at SAKSØKTE har bedratt under prosess, og at SAKSØKTE ikke besitter noe krav mot meg.

3. FORELØPIG SAMMENFATNING

SAKSØKTE hevder altså å ha representert Poppe i forskjellige saker oppigjennom årene, også i herværende omkostningssak. Da Poppe leverte inn oppbudsbegjæring, ble derimot dette gjort ikke bare uten SAKSØKTEs juridiske bistand, men også uten SAKSØKTEs viten. Poppes mangeårige juridiske representant visste intet om verken oppbudsbegjæring eller konkurs, og det skulle ta flere måneder og en anke fra meg før det plutselig skulle gå opp for SAKSØKTE at klienten – som SAKSØKTE hevder å ha hatt løpende kontakt med – ikke lenger var "i live".

Da Poppes "død" ble kjent for SAKSØKTE, hev advokatfirmaet seg rundt hvor man i all hast, i all hemmelighet og i straffbar hensikt, etablerte et klientforhold med det uvitende konkursboet. Boet ble ført inn i advokatfirmaets klientregister, hvilket ikke uventet er blitt akseptert av advokatfirmaets revisor (dette *vel* vitende om at "klienten" var holdt i uvitenhet), og det ble – må man anta – også etablert en separat klientkonto. Det ligger i kortene at SAKSØKTE på ett eller annet tidspunkt også må ha fabrikkert en oppdragskontrakt og prosessfullmakt for det tilfelle at domstolen skulle komme til å kreve slike dokumenter fremlagt. Her er det igjen helt nødvendig å understreke at boet *ikke* hadde den ringeste anelse om hva som utspant seg – i dets navn.

Når dette var gjort hadde SAKSØKTE redet grunnen for å kunne fortsette å kreve inn Poppes angivelige krav mot meg – i det uvitende boets navn og for det uvitende boets regning. Et av mange problem SAKSØKTE *ikke* tenkte særlig på, var den rettslige konsekvens av at boet ikke kjente til kravet og heller ikke hadde registrert det, jf kkl § 80. Som følge av at kravet/eiendelen ikke var registrert, eksisterte det heller ikke noe grunnlag for boet å hyre inn advokat for å forfølge kravet. Ikke hadde boet penger til et slikt foretagende heller. I lys av dette kan man trygt legge til grunn at det ikke engang var teoretisk mulig for SAKSØKTE å forfølge kravet.

En forståelse av det faktum SAKSØKTE har beveget seg i, konsekvensene av SAKSØKTEs handlinger, spesielt det som utspant seg på formiddagen 26. januar 2012, vil være helt avgjørende i arbeidet med å prøve SAKSØKTEs påståtte lovlige besittelse av de ovennevnte eiendeler / krav. Jeg skal derfor kort gjennomgå SAKSØKTEs (stadig skiftende) forhold til Poppe, boet og de omtvistede krav, og i et forsøk på å kaste et

⁸ Torkildsen, Tennøe & Co's vilkår nr. 13. AVSLUTNING AV KLIENTFORHOLD: *Vi vil gjennomføre de oppgaver som er betrodd oss inntil saken kan betraktes som avsluttet, med mindre ett eller flere av følgende forhold inntreffer: - Vårt oppdrag tilbakekalles, - En eller flere fakturaer vedrørende vårt honorar og/eller utlegg blir vesentlig misligholdt, - Vår klient blir undergitt insolvensbehandling eller på annen måte anses for å være insolvent.*

bedre lys over problemene, skal jeg redegjøre for SAKSØKTEs påstander i lys av de tre ovennevnte perioder.

3.1 SAKSØKTE forfølger omkostningskravet på Poppes vegne – PERIODE I

I utgangspunktet forfulgte altså SAKSØKTE et omkostningskrav Poppe angivelig hadde mot meg. Dette gjorde SAKSØKTE i Poppes navn, som Poppes prosessfullmektig, og som det fremgår av Bilag nr. 1 ovenfor, betalte Poppe etter hvert som honorarkravene forfalt. Da Poppe ble tatt under konkursbehandling, hadde Poppe gjort opp alle krav med SAKSØKTE. At SAKSØKTE ikke hadde noe krav verken mot Poppe eller boet, bekreftes av det faktum at SAKSØKTE aldri reiste noe krav mot Poppe før konkursen, samt at SAKSØKTE heller aldri senere meldte noe krav i boet. Vi kan altså slå fast at det ikke forelå noe uoppgjort mellom Poppe og SAKSØKTE da Poppe begjærte oppbud 19. august 2011. Sagt med andre ord; På tidspunktet for Poppes konkurs hadde SAKSØKTE ingen krav mot selskapet eller boet. Til tross for dette hevder SAKSØKTE at man har fått seg overdratt eiendeler fra boet, hvilket med nødvendighet må bety at SAKSØKTE må ha hatt et krav mot Poppe og boet, hvilket altså ikke eksisterer. Allerede her har vi nok informasjon til å kunne slå fast at det ikke finnes verken faktisk eller juridisk grunnlag for SAKSØKTEs tvangsfølgelse mot meg.

3.2 SAKSØKTE forfølger omkostningskravet på boets vegne – PERIODE II

Da SAKSØKTE den 17. oktober 2011 ble kjent med Poppes konkurs, fortsatte SAKSØKTE å forfølge Poppes angivelige omkostningskrav mot meg – denne gang på det uvitende boets vegne, og i dets navn. Det var altså blitt foretatt et sceneskifte. Problemet med denne historien – at boet skal ha engasjert SAKSØKTE for å forfølge kravet – er mangeartet, bl.a. at boet ikke var kjent med kravet, ei heller med SAKSØKTE eller hva SAKSØKTE drev med før etter en telefonoppringning fra SAKSØKTE på morgenen 26. januar 2012.⁹ Videre møter denne fantasifulle påstanden motstand i SAKSØKTEs senere påstander om at kravet alltid har vært SAKSØKTEs, dette da det er SAKSØKTE og ikke Poppe som hadde krav på omkostningene.

For ordens skyld understreker jeg her at det er Poppe som har vært part i de saker Poppe har fått seg tilkjent saksomkostninger. Dette går greit frem av rettsavgjørelsene. SAKSØKTE har på sin side kun opptrådt som Poppes prosessfullmektig, ikke som part, hvilket det heller ikke var noen grunn til. SAKSØKTE har fått dekket sine honorarkrav etter hvert som de har forfalt. SAKSØKTE har altså fått dekket sine utgifter løpende, og har følgelig ingen rett til ytterligere honorarer. I og med at SAKSØKTE med sin argumentasjon om at man har krav på saksomkostningskravet hjemlet i tvl § 20-10, dermed hevder det motsatte, står vi overfor et forsøk på å få seg dobbelt betalt, hvilket subsumeres under forsøk på straffbart bedrageri. Å benytte rettsvesenet til slike foretagender er også straffbart jf bl.a. dl kapittel 10.

Enda større blir problemet med denne falske fremstillingen idet boet – da det først ble gjort kjent med SAKSØKTE og at SAKSØKTE drev og representerte boet for domstolene uten fullmakt og uten engasjement – understreket at; **1)** kravet var verdiløst; **2)** at det ikke ønsket å forfølge kravet; og **3)** at det ikke hadde midler til å forfølge kravet.¹⁰ Mot denne bakgrunn kan vi slå fast at det er absolutt helt usannsynlig at boet skulle ha engasjert SAKSØKTE og deretter utstyrt SAKSØKTE med prosessfullmakt.¹¹ SAKSØKTE har følgelig gjort seg skyldig i grovt prosessbedrageri ved å føre saker for domstolene – over en periode på mer enn 6 måneder – i navnet til det uvitende konkursbo.

⁹ Se mer om dette under pkt. 2.3 ovenfor.

¹⁰ Se Bilag nr. 16 ovenfor

¹¹ Jeg nevner allerede her at boet bekrefter i sin Årsredegjørelse til Oslo byfogdembete av 30. august 2012 at ingen eiendeler er blitt overdratt til SAKSØKTE. Se også note 6 ovenfor.

Det foreligger for øvrig ingen dokumentasjon på at SAKSØKTE har krevd boet for honorarer for den tiden SAKSØKTE representerte det uvitende boet. Dersom SAKSØKTE likevel skulle ha gjort dette – SAKSØKTE hevder jo hårdnakket å ha representert boet i en rekke saker frem til midten av 2012, noe de selvsagt ikke har gjort gratis, jf advokatfirmaets vilkår nevnt i note nr. 8 ovenfor – vil en fremleggelse av et slikt krav måtte anses som forsøk på grovt bedrageri.

Vi må mot denne bakgrunn kunne legge til grunn at da bostyrer, den 26. januar 2012, ble informert av SAKSØKTE om SAKSØKTES prosess i det uvitende boets navn, var både Poppe så vel som boet gjeldfrie for så vidt gjelder SAKSØKTE. Alt som på lovlig vis var blitt fakturert og krevd inn av SAKSØKTE, var også blitt gjort opp. Sagt med andre ord forelå det på dette tidspunkt intet økonomisk (uoppgjort) forhold mellom SAKSØKTE og Poppe/boet.

3.3 SAKSØKTE forfølger omkostningskravet på egne vegne – PERIODE III

Senere hen, nærmere bestemt 26. januar 2012, da SAKSØKTE forstod at denne ulovlige aktivitet – representasjon av en uvitende klient – ville bli avslørt og følgelig ikke ville kunne fortsette, bestemte SAKSØKTE seg for at det lureste nå var å anføre at kravet var overtatt fra boet. Altså; at SAKSØKTE fra og med 26. januar 2012 var rette eier av hva som frem til denne dato angivelig hadde vært i boets eie.¹² Denne påstanden er SAKSØKTEs "dødsdom", og helt avgjørende i saken. En slik påstand forutsetter nemlig at SAKSØKTE hadde et gyldig krav mot Poppe og deretter mot boet. Noe slikt krav har aldri vært nevnt eller påberopt, og SAKSØKTE har da heller ikke meldt noe krav i boet. Dersom vi skal følge SAKSØKTES påstand om at de besitter dette kravet og at de har fått dette overdratt seg på lovlig vis, så mangler altså grunnlaget: Hvorfor skulle boet overdra noe som helst til et advokatfirma som ikke har gjort noe krav gjeldende i boet og som for øvrig ikke er kreditor verken mot boet eller mot konkursdebitor? Og – dersom vi for argumentets skyld forutsetter at SAKSØKTE hadde et krav mot boet – hvorfor skulle boet dekke over kravet/eiendelen og, i stedet for å registrere den, overdra den under bordet til SAKSØKTE? En slik handling vil jo åpenbart være å regne som grovt bounderslag.

Jeg finner det igjen viktig å gjenta at Poppes angivelige krav mot meg er et *omkostningskrav* som av en domstol er blitt tilkjent Poppe, dette som følge av at Poppe hadde pådratt seg utgifter til advokat og hadde betalt det korresponderende honorarkrav til SAKSØKTE. SAKSØKTE hadde altså arbeidet for Poppe, og selvsagt krevd seg betalt i form av honorarer. Poppe hadde betalt SAKSØKTE, og disse utgifter til SAKSØKTE hadde Poppe krav på å få dekket av meg, mente domstolen. Det følger av dette, herunder timelisten i Bilag nr. 1, at Poppe punktlig betalte SAKSØKTEs honorarkrav, og at SAKSØKTE følgelig ikke har noe honorarkrav å gjøre gjeldende mot Poppe eller dets bo. Dette faktum er viktig å ha klart for seg når retten senere hen skal vurdere SAKSØKTES påstand om at Poppes omkostningskrav ble overført til SAKSØKTE med hjemmel i tvl § 20-10.

Det neste retten skal merke seg er at SAKSØKTE, som nevnt ovenfor, aldri reiste eller forfulgte noe honorarkrav mot Poppe. Selv ikke etter at SAKSØKTE ble kjent med Poppes konkurs, meldte SAKSØKTE noe krav i boet. Med den søksmålsiver SAKSØKTE har vist mot meg, er det utelukket at ikke SAKSØKTE ville ha gjort gjeldende og meldt til boet selv den aller minste gjeldspost som man mente at sto uoppgjort hos Poppe. Dette bekrefter at alt var gjort opp mellom SAKSØKTE og Poppe da Poppe begjærte seg selv konkurs 19. august 2011.

¹² Jeg gjentar her at boet aldri registrerte kravet/eiendelen. Boet kunne følgelig ikke forvalte over eiendelen, langt mindre gi den til SAKSØKTE.

4. HOVEDPROBLEMET – HAR DET FUNNET STED EN OVERDRAGELSE AV DE OMTVISTEDE OMKOSTNINGSKRAV?¹³

Da er vi kommet tilbake til kjernen i saken, nemlig hvordan – og på hvilket grunnlag – SAKSØKTE mener å ha fått seg overdratt eiendeler fra konkursboet.

Retten skal her merke seg følgende: For å motta, og i ettertid for å kunne rettferdiggjøre mottak av en eiendel fra et konkursbo, må vedkommende først ha presentert seg som kreditor, sannsynliggjort et krav og meldt dette krav i boet. SAKSØKTE har som sagt ikke noe krav å gjøre gjeldende, og har da heller aldri gjort noe krav gjeldende verken mot boet eller mot Poppe, og kan følgelig ikke forklare hvordan boets eiendeler – som altså ikke er registrert og som følgelig ikke kan forvaltes over, enn si transporteres til en tredjeperson som endog ikke har redegjort for noe krav – har havnet i dette advokatfirmaets hender.

Konsekvensene av SAKSØKTEs falske fremstillinger for retten hadde tvunget SAKSØKTE til nye løgner. Nå, mot slutten av januar 2012, hevdet SAKSØKTE altså at man plutselig ikke lenger representerte verken Poppe eller boet, men at man i stedet selv hadde overtatt Poppes krav.¹⁴ I og med at SAKSØKTE ikke hadde noe økonomisk krav å gjøre gjeldende mot verken Poppe eller boet – samt at SAKSØKTE rent faktisk ikke har meldt krav i boet – og følgelig ikke hadde noen rettigheter i konkursboet, valgte SAKSØKTE å dikte opp tre forskjellige overdragelsesgrunnlag, dette altså uten å servere den minste tanke på det forhold at dersom man krever noe så må man også kunne vise frem en hjemmel (grunnlag) for kravet;

- 1. Kravet var stilt til SAKSØKTEs disposisjon av boet;**
- 2. Boet hadde abandonert kravet til fordel for SAKSØKTE; og**
- 3. Kravet var overtatt i medhold av tvl § 20-10.**

Disse tre grunnlagene har SAKSØKTE benyttet seg av – om en annen, og alt etter hvilket behov som har meldt seg – helt frem til i dag. Før vi skal gå nærmere inn på de tre grunnlag, ber jeg retten om å fokusere på det faktum at verken Poppe eller boet på noe tidspunkt har vært i gjeld til SAKSØKTE, hvilket forblir et uløselig problem for SAKSØKTE. SAKSØKTE har følgelig aldri stått i noe kreditorposisjon overfor Poppe eller boet, og har derved heller aldri hatt krav på utbetalinger av noe slag, verken fra boet, Poppe eller meg. En overdragelse fra boet til SAKSØKTE er følgelig utelukket.

Alle de tre grunnlag svikter, og jeg skal her kort forklare hvorfor:

Ad 1. Boet registrerte aldri det krav som SAKSØKTE hevder at Poppe hadde mot meg. Bostyrer er forpliktet til å registrere alle eiendeler, jf kkl § 80. I og med at boet ikke har registrert dette kravet/denne eiendelen, så vil en overdragelse av et slikt uregistrert krav, som derved ikke hører til bomassen, anses som bounndragelse, og følgelig – dersom vi for øvelsens skyld legger til grunn at så har skjedd – være straffbar. Mot denne bakgrunn – men da under den forutsetning at bostyrer har holdt seg innenfor lovens grenser – er det åpenbart at boet ikke har stilt dette kravet til SAKSØKTEs disposisjon. Det fantes nemlig ingen grunn for en slik handling. For øvrig; *å stille noe til disposisjon* kan bety "å låne bort", men kan selvsagt ikke sidestilles med eiendomsoverdragelse, slik SAKSØKTE legger til grunn.

¹³ Se for øvrig note 6 ovenfor.

¹⁴ Her kan det være nyttig å nevne at SAKSØKTE i sitt brev til Asker og Bærum tingrett av 27. august 2012 erklærer å ha hatt prosessfullmakt fra boet så sent som 30. mars 2012, hvilket med nødvendighet betyr at intet ble overdratt ved advokat Grønneruds brev av 26. januar 2012.

Det er viktig å igjen minne om at SAKSØKTE aldri meldte noe krav i boet verken mot Poppe eller som massekrav. At boet likevel – til tross for at eiendelen ikke engang ble registrert og til tross for at det ikke er meldt inn krav fra SAKSØKTE – angivelig skal ha overdratt eller på annen måte stilt til SAKSØKTEs disposisjon en slik uregistrert eiendel, angivelig verdt nærmere en kvart million kroner, peker klart i retning av bounndragelse, økonomisk utroskap og korrupsjon.

Ad 2. Selv om vi skulle forutsette at SAKSØKTE *hadde* et rettmessig krav mot boet, ville det likevel ikke være mulig for boet å abandonere eiendeler til SAKSØKTE. For det første: En eiendel som ikke er beslaglagt kan selvsagt ikke abandoneres. For å si det litt populært; man kan ikke slippe luften ut av en ballong som ikke er blåst opp. For det annet: En abandonering under konkurs er ensbetydende med *frigivelse* av allerede beslaglagt og registrert eiendel. Et beslag er ikke i seg selv en eiendomsovergang slik dog SAKSØKTE legger til grunn, men en rådighetsinnskrenking gjeldende for eieren av den beslaglagte eiendel. Når en eiendel frigis ved abandonering vil selskapet – i dette tilfellet, styret – få tilbake rådigheten, en rådighet som selvsagt vil være begrenset av kreditorenes interesser, her Sandnes Sparebank, som har førsteprioritet for sitt krav på ca 8 millioner kroner.

En abandonering/frigivelse er ikke og kan aldri bli en eiendomsoverdragelse til tredjemann; her SAKSØKTE, men det er nettopp dette SAKSØKTE hevder. Men, selv om SAKSØKTE hadde hatt et gyldig krav mot boet eller Poppe, og at dette kravet var blitt meldt til bostyrer, vil en slik "*abandoneringseiendomsoverdragelse*" uansett ikke kunne finne sted, dette da boet – som nevnt – fremdeles ikke har registrert kravet/eiendelen som hevdes å ha blitt abandonert. Et uregistrert krav hører ikke til boets masse, med den følge at bostyrer ikke kan forvalte over det. Gjør han det, begår han samtidig underslag av betrodde midler. Kravet/eiendelen må først registreres, jf kkl § 80, første ledd, hvilket er en enkel affære som dog ikke har funnet sted. Abandonering er altså utelukket uansett hvilke juridiske eller ujuridiske regler man legger til grunn.

Ad 3. En overdragelse hjemlet i tvl § 20-10 forutsetter at det eksisterer et lovlig uoppgjort honorarkrav, altså at SAKSØKTE har inngått oppdragskontrakt med boet og Poppe, hvoretter sistnevnte ikke har gjort opp for de honorarkrav SAKSØKTE måtte ha sendt dem, og at honorarkravene er blitt misligholdt. Idet det er avklart; **1)** at Poppe har gjort opp for seg; **2)** at SAKSØKTE ikke har forfulgt Poppe for slike krav; **3)** at SAKSØKTE ikke har meldt krav i boet; og **4)** at boet aldri engasjerte SAKSØKTE, kan vi slå fast at det ikke eksisterer noe faktisk eller rettslig grunnlag for SAKSØKTE til å kunne benytte tvisteloven § 20-10. For å si det enkelt: SAKSØKTE har fått dekket sine honorarkrav, og skulle da være fornøyd. Å fremme disse honorarkravene på ny – denne gangen rettet mot meg og i den hensikt å få seg overdratt eiendeler fra boet som man ellers ikke ville ha hatt adgang til – vil være å anse som forsøk på bedrageri. En overdragelse fra bostyrer til SAKSØKTE i medhold av tvl § 20-10, har følgelig ikke funnet sted, og kan heller ikke på lovlig vis ha funnet sted.

4.1 Foreløpig konklusjon

Vi kan nå med 100 % sikkerhet slå fast at SAKSØKTE ikke hadde og heller ikke har noe krav verken mot boet eller mot Poppe. SAKSØKTE hadde følgelig ingen rett på å få seg overdratt eiendeler fra boet. Ethvert forsøk fra SAKSØKTE på å gjøre krav gjeldende på basis av Poppes angivelige omkostningskrav mot meg, vil være å anse som et forsøk på prosessbedrag.

5. SAKSØKTES PROBLEM – ET TVEEGGET SVERD

Objektivt sett – og dette er også viktig å forstå – har SAKSØKTE blitt tvunget til å blande sammen to rettslige forhold og to roller i sin forfølgelse av meg: **1)** Poppes angivelige

krav mot meg (SAKSØKTEs rolle som prosessfullmektig); og **2)** SAKSØKTEs ikke-eksisterende krav mot Poppe (SAKSØKTEs rolle som rettighetshaver i boet).

Under denne langvarige tvangsprosess har SAKSØKTE noen ganger hevdet at jeg må gjøre opp for meg overfor Poppe og boet, jf nr. 1 ovenfor, mens andre ganger hevder SAKSØKTE at SAKSØKTE har krav på å få seg tilkjent saksomkostninger utbetalt direkte til seg selv, fra meg, jf nr. 2 ovenfor.

Nr. 1 ovenfor er et rettsforhold mellom Poppe og meg, og er SAKSØKTE helt uvedkommende (SAKSØKTE har jo fått seg betalt for de påberopte og tilkjente omkostninger), mens nr. 2 ovenfor er et rettsforhold mellom SAKSØKTE og Poppe, og er følgelig meg uvedkommende.

Når SAKSØKTE etter hvert forstod at det ikke lenger ville nytte å føre sak på Poppes og boets vegne, endret SAKSØKTE kurs og valgte å føre saken på egne vegne, angivelig med Poppes krav i hånd. Og det er altså her, som nevnt flere ganger ovenfor, at SAKSØKTE møter sitt endelikt, for skal SAKSØKTE kunne overta eiendeler fra boet så må SAKSØKTE ha et gyldig krav mot boet, og *det* har SAKSØKTE aldri hatt.

6. FORELDELSE

Selv om det virkelig skulle være slik at Poppe ikke har gjort opp for et eneste av de honorarkrav som SAKSØKTE måtte ha oversendt med månedlig presisjon, og at timelisten av 6. juni 2009 er et falsum, så vil alle disse kravene være foreldet i dag. Foreldelsesfristen på disse krav er 3 år, jf foreldelsesloven § 2. SAKSØKTE er selvsagt forpliktet til å gjøre sine krav gjeldende overfor sin klient/debitor. Dersom SAKSØKTE svikter her, vil kravene foreldes på vanlig måte, jf foreldelsesloven § 3, annet ledd. Foreldelsesfristen begynner altså å løpe fra misligholdet inntreffer, og fristen løper ufortrødent i tre år. Krav som oppsto 31. januar 2007, vil følgelig være foreldet 31. januar 2010. Krav som måtte ha oppstått i 2010 vil være foreldet i 2013.

SAKSØKTE kan altså ikke uten videre hoppe på boets angivelige krav mot meg, uten først å få avklart hvorvidt vilkårene for å gjøre denne hjemmelen gjeldende mot boet er oppfylt. Idet SAKSØKTE påberoper seg denne hjemmel – altså; tvisteloven § 20-10 – hevder SAKSØKTE samtidig at man besitter uoppgjorte honorarkrav mot Poppe, og at Poppe må gjøre opp for seg, dette ved å overdra tilkjente omkostningskrav mot meg. SAKSØKTE har til tross for dette ikke forfulgt noen krav mot Poppe, og SAKSØKTE har da heller ikke meldt et eneste krav i boet, verken før eller etter at meldefristen gikk ut, dette med den følge at foreldelsesfristen ikke har sluttet sitt løp, jf foreldelsesloven § 18, annet ledd. Dette betyr i all enkelthet at alle SAKSØKTEs krav mot Poppe, og som har oppstått 8. september 2011 eller tidligere (hvilket med nødvendighet betyr ALLE krav), i dag vil være foreldet, med den følge at SAKSØKTE ikke har noen rett til å få seg overdratt eiendeler fra boet hjemlet i tvl § 20-10 (selv om kravet mot boet og Poppe skulle ha vært gyldig), hvilket i seg selv har til følge at SAKSØKTE ikke kan forfølge meg da kravene som man anfører at tvl § 20-10 skal sikre, er foreldet.

7. ERSTATNING

SAKSØKTE skal erstatte mitt tap som følge av ulovlig tvangsforfølgelse. Jeg lar dog erstatningskravet (utmålingen) utstå til det foreligger rettskraftig dom i herværende sak.

8. AVSLUTTENDE KOMMENTARER

Det følger av det som er sagt ovenfor at SAKSØKTE – uansett argumentasjon og grunnlag – ikke besitter noe krav mot meg. Idet SAKSØKTE uten hjemmel og uten grunnlag like fullt forfølger meg, krever jeg dom for at SAKSØKTE ikke er kreditor for disse krav og heller ikke har rettslig interesse i å forfølge de nevnte krav.

Avslutningsvis legger jeg til at SAKSØKTES prosess mot meg har ført til en rekke rettsavgjørelser hvor domstolene har tatt SAKSØKTES påstander til følge. Problemet med disse avgjørelsene er at domstolene aldri har prøvet rettsgrunnlaget for tvangspågangen. De har bare forutsatt at SAKSØKTE har overtatt kravet på lovlig vis. I disse prosessene har SAKSØKTE blitt tilkjent omkring en halv million kroner i saksomkostninger. Disse omkostningene må SAKSØKTE selv dekke, dette da SAKSØKTE har ført prosess vel vitende at man ikke hadde rettslig interesse i å føre tvangssakene mot meg.

9. PÅSTAND

Med alle forbehold nedlegges følgende påstand:

1. Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS har ikke overtatt og er heller ikke rettmessig eier av Poppe & Co Eiendomsmegling AS' angivelige krav mot meg (herunder utleggspant), krav som dannet tvangsgrunnlag for Asker og Bærum tingretts beslutning av 15. august 2011 om å ta til følge Poppe & Co Eiendomsmegling AS' begjæring om tvangssalg.
2. Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS har ikke rettslig interesse i å forfølge Karina Hyggen Amland for krav knyttet til påstandens pkt. 1.
3. Erstatningskravet mot Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS utstår til det foreligger rettskraftig dom i herværende sak.
4. Advokatfirmaet Torkildsen & Co AS dømmes til å betale sakens omkostninger.

Forliksklagen er utarbeidet i fire eksemplarer, hvorav tre er oversendt Oslo forliksråd.

Med hilsen

Karina Hyggen Amland

BILAG NR. 1

Timeliste

Klient Poppe & Co Eiendomsmegling AS
Sak Ankesak - Hyggen Amland, Anke over Oslo forliksråds omkostningsavgjørelse
Saksansvarlig Alle
Bruker Erling Keyser
Fra og med 1. januar 2009
Til og med 5. juni 2009

Sum ant. timer: 12.50
Sum ufakturert eks mva: 3,150.00
Sum fakturert eks mva: 19,350.00

Vis status faktureres Alle
Vis status fakturert Alle
Vis type Alle
Utlegg Med utlegg

Timer

Dato	Type	Oppgave	Notat	Pris	Antall	Sum u/mva	Faktureres	Fakturert
04.06.2009	Tidsforbruk	Forberedelser til hovedforhandling, kontakt retten		1,800.00	1.5	2,700.00	☒	☐
07.05.2009	Tidsforbruk	Div prosesskrift til retten		1,800.00	0.25	450.00	☒	☐
21.04.2009	Tidsforbruk	Div mailer klient, tlf retten, brev motpart etc		1,800.00	0.5	900.00	☒	☒
20.04.2009	Tidsforbruk	Div tlf Oslo tingrett ang. skriftlig behandling et		1,800.00	0.5	900.00	☒	☒
02.04.2009	Tidsforbruk	Div ang. anke		1,800.00	0.5	900.00	☒	☒
01.04.2009	Tidsforbruk	Div ang. tilsvar		1,800.00	1	1,800.00	☒	☒
31.03.2009	Tidsforbruk	Div mail klient, tilsvar etc		1,800.00	0.5	900.00	☒	☒
30.03.2009	Tidsforbruk	Div utarb. av tilsvar		1,800.00	2.75	4,950.00	☒	☒
26.03.2009	Tidsforbruk	Tilsvar		1,800.00	2	3,600.00	☒	☒
25.03.2009	Tidsforbruk	Gjennomgang av anke, utf. av tilsvar		1,800.00	3	5,400.00	☒	☒

BILAG NR. 2

OSLO BYFOGDEMBETE**KJENNELSE**

Avsagt: 23.08.2011
Sak nr.: 11-131837KON-OBYF
Dommer: Dommer Stein Eikvåg
Saken gjelder: Oppbudsbegjæring

Poppe & Co. Eiendomsmegling AS 984616473

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

Dommeren framla oppbudsbegjæring innkommet retten 22.08.2011.

KJENNELSE

Poppe & Co. Eiendomsmegling AS har begjært sitt bo tatt under rettens behandling som konkursbo. Det framgår at oppbudet er besluttet av styret. Begjæringen oppfyller de formelle kravene i konkursloven § 66 annet ledd.

Skyldneren har opplyst at den samlede gjelden er på ca.kr. 6.320.000,- og at selskapets aktiva vesentlig består i utestående krav med en samlet anslått verdi på ca. kr. 800.000,-. Virksomheten er innstilt. Antall ansatte er 1.

Retten legger skyldnerens opplysninger til grunn. Selskapet antas derfor å være ute av stand til å dekke sine forpliktelser etter hvert som de forfaller. Betalingsvanskene er ikke av forbigående art, og vilkårene etter konkursloven § 60, jf. §§ 61 og 62 for å ta begjæringen til følge, er dermed til stede.

SLUTNING:

Boet til Poppe & Co. Eiendomsmegling AS, organisasjonsnummer 984616473, Postboks 2651 Solli, 0203 Oslo, tas under behandling som konkursbo.

* * * * *

Kjennelsen ble avsagt 23.08.2011 kl. 11:25.

Fristdagen etter dekningsloven § 1-2 antas å være 22.08.2011.
Fristen for fordringsanmeldelser til bostyreren er 27.09.2011.

Som bostyrer, jf. konkursloven § 77, ble oppnevnt:

Advokat:	Jan Grønnerud	Telefon:	23 32 64 70
Kontor:	St. Olavsgt. 28	Telefaks:	23 32 64 71
Postadr.:	Advokatfirmaet Jan Grønnerud		
	St. Olavsg. 28, 0166 OSLO		

Skiftesamling etter konkursloven § 78 første ledd nr. 3 ble berammet til tirsdag, 6. september 2011 kl. 0915 i rettssal 617 i Oslo byfogdembetes lokaler i Oslo tinghus, C.J. Hambros plass 4, Oslo. Skyldneren plikter å møte.

Skyldneren eller lovlig stedfortreder er uberettiget til å forføye over boet eller dets eiendeler. Skyldneren plikter etter konkursloven kap. XI å bistå bostyreren med å framskaffe oversikt over sine økonomiske forhold m.v. Skyldneren pålegges å kontakte bostyreren straks.

Retten hevet

Stein Eikvåg

Rettsboken med kjennelsen og berammelsen ble forkynt for de frammøtte personene som mottok kopi.

Rettsboken med kjennelsen og berammelsen blir å forkynne for skyldneren.

Kjennelsen kan ankes til lagmannsretten. Anke må framsettes direkte for Oslo byfogdembete innen én måned fra forkynningen.

Den som anker må betale ankegebyr på kr 5.160.

BILAG NR. 3

OSLO
ADVOKAT-
FELLESSKAP

JAN GRØNNERUD
ADVOKAT MNA

I FELLESSKAP:

Jon Alshus
Rein Carlsen
Tomod S. Christoffersen
Jan Grønnerud
Thom B. Haaland
Berit Jagmann
Anette E. Klafstad
Johan VD Kongsvik
Katharina Vig Lunde
Hanne Plathe Maartmann
Erik Magnæs
Carolyn Midsem
Jan A. Ønsager
Eric P. Rustad
Arvid Semb Rønningen
Ann Kathrine Skjærhammer
Hedvig Svardal
Ulrik Sverdrup-Thygesen
Karl Thomas Tvedt
Birger Vandvik

9

Oslo byfogdembete
Postboks 8003 Dep.
0030 Oslo

Advokatfullmektig:
Birgine Skjærhammer Wang

Oslo, 6. september 2011

INNBERETNING ETTER KONKURSLOVEN § 120

TIL

OSLO BYFOGDEMBETE

SAK NR.: 131837KON-OBYF/1:

POPPE & CO EIENDOMSMEGLING AS

DETS KONKURSBO

I ADRESSATER FOR INNBERETNINGEN

1. Oslo byfogdembete
2. Selskapets ledelse
3. Konkursregisteret
4. Kjente kreditorer i boet

Innberetningen vil bli lagt ut på www.groennerud.no under lenken "Konkursbo" og på bosiden under www.altin.no.

II IDENTIFIKASJON AV HVEM SAKEN GJELDER

1. Navn

Debitor er Poppe & Co Eiendomsmegling AS. Poppe & Co Eiendomsmegling AS omtales i det følgende som "Selskapet".

2. Forretningssted

Selskapets registrerte forretningsadresse og postadresse er Henrik Ibsensgate 40-42, 0255 Oslo.

Selskapets ledelse opplyser at det ikke er betalt husleie da lokalene var eiet av Oslo Kontoreiendom AS, som igjen eier morselskapet Poppe & Co Holding AS.

3. Organisasjonsnummer

Selskapet organisasjonsnummer er 984 616 473.

4. Bransje/næringskode

Selskapets registrerte bransje er eiendomsmegling med næringskode 68.310.

5. Konsern/eierandeler i andre selskaper

Selskapet hadde ikke eierandeler i andre selskaper ved boåpningen. Selskapet er datterselskap av Poppe & Co Holding AS.

III KONKURSEN

1. Konkursåpning

Poppe & Co Eiendomsmegling AS sitt bo ble tatt under behandling som konkursbo ved Oslo byfogdembetes kjennelse av 23. august 2011 kl. 11:25.

2. Grunnlag

Grunnlaget for konkursåpningen var oppbudsbegjæring med bilag innkommet retten 22. august 2011.

Retten la til grunn at vilkårene etter konkursloven § 60, jfr. §§ 61 og 62 for å åpne konkurs var til stede, og kjennelse ble avsagt.

3. Fristdag

Fristdagen i henhold til dekningsloven § 1-2 ble satt til 22.08.2011.

4. Anmeldelsesfrist for fordringer

Frist for anmeldelse av fordringer i boet er 27.09.2011, jf. konkursloven § 109.

Fristen er ikke preklusiv. Også senere innkomne fordringsanmeldelser vil således bli registrert og bli gjenstand for behandling.

Ved anmeldelse av fordringer etter fristens utløp vil Oslo byfogdembete kunne pålegge anmelderen å erstatte boet de særlige omkostninger som påløper ved

prøvingen av fordringen som følge av at den er for sent anmeldt, jf. konkursloven § 115.

5. Skiftesamling

Første skiftesamling i boet avholdes 06.09.2011 kl. 09:15 ved Oslo byfogdembete, rettssal nr. 617.

Ytterligere skiftesamlinger vil ventelig ikke bli avholdt.

IV BOETS ORGANER

1. Bostyrer

Som bostyrer ved boåpningen ble oppnevnt:

Advokat Jan Grønnerud, St Olavsgt. 28, 0166 Oslo,
Telefon 23 32 64 70, Telefaks 23 32 64 71, e-post: jan@groennerud.no

Det er etablert boforsikring ved boåpningen, jf. konkursloven § 87.

2. Borevisor

Bostyrer anser ut fra den foreløpige bobehandlingen at oppnevning av borevisor er unødvendig, jf. konkurslovens § 90 fjerde ledd. Bostyrer antar at borevisors oppgaver etter konkurslovens § 90 annet ledd nr. 2 kan ivaretas av kreditorutvalget.

3. Kreditorutvalg

Som kreditorutvalg foreslås oppnevnt:

Spesialkonsulent Åsne Tinnes-Rimehaug,
kemneren i Oslo, Postboks 2 St. Olavs plass, 0130 Oslo
Telefon: 23 46 90 85, telefaks 23 46 94 98
E-post: asne.tinnes-rimehaug@kem.oslo.kommune.no

Åsne Tinnes-Rimehaug er gjort kjent med vilkårene for vervet og har erklært seg villig og habil til å bli oppnevnt.

V NÆRMERE OM KONKURSDEBITOR

1. Registreringsdato

Poppe & Co Eiendomsmegling AS var ikke aktivt på konkursåpningstidspunktet. Virksomheten ble avvirket i oktober 2010.

Selskapet ble stiftet ved konstituerende generalforsamling den 01.04.2002 og registrert i Foretaksregisteret i Brønnøysund den 18.06.2002 under navnet Frognerveien Eiendomsmegling AS. Selskapet endret navn til Poppe & Co Eiendomsmegling den 07.05.2008.

2. Selskapets aksjekapital og aksjonærer
Selskapets aksjekapital er kr 1 637 500 fullt innbetalt. Aksjene tilhører Poppe & Co Holding AS med 99,4 %. Øvrige aksjonærer har derved 0,6 %.
3. Styreleder, styremedlemmer og daglig leder
På konkursåpningstidspunktet besto styret av Mats Alexander Sæverud (styrets leder) og Jørn Terje Kristensen (styremedlem). Styremedlem Stian Holst Johansen har fratrudd.

Sæverud har vært styreleder fra 30.06.2009.

Daglig leder var Axel Christian Thommassen, og han meldte fratreden 13.12.2010.
4. Ledelsens roller i andre virksomheter/selskaper
Styreleder Mats Alexander Sæverud er i henhold til Foretaksregisterets rolleregister delaktig i 18 andre selskaper, her av 7 som styreleder og 11 som styremedlem.
5. Ledelsens forhold til øvrige/tidligere konkurser
Styreleder Mats Alexander Sæverud har ikke tidligere vært involvert i konkurs eller tvangsavvikling.

VI DEBITORS ØKONOMISKE VIRKSOMHET

1. Oversikt over virksomheten og forretningsdriften
Selskapets vedtektsfestede formål er i h.t. firmaattesten:

"Konsulentvirksomhet relatert til kjøp og salg av fast eiendom, samt investeringsvirksomhet og virksomhet som naturlig hører sammen med dette."

I samtaler med bostyrer har selskapets ledelse opplyst følgende om selskapets faktiske drift:

Virksomheten er utført innenfor det formål selskapet skulle ha. I praksis har det vært drevet megler – og rådgivningstjenester vedrørende kjøp og salg av fast eiendom (eiendomsmegling) fra leide lokaler i Henrik Ibsensgate 40-42 i Oslo. Inntektene har bestått i provisjonsinntekter. Virksomheten ble drevet med bevilling fra Finanstilsynet (tidl. Kredittilsynet).

Virksomheten ble avviklet i oktober 2010. Det skal ikke være kommet nye kreditorer etter den tid. Selskapets ledelse har foretatt opprydding i tiden forut for oppbudsbegjæringen ble levert Oslo byfogdembete, slik at alle oppdrag og stilte sikkerheter i selskapets navn skal være avviklet, herunder overført til andre.

Det skal ikke være innestående klientmidler og klientansvar.

2. Regnskap/revisor og merverdiavgiftsregistrering

Regnskapene er ført av autorisert regnskapsfører Visma Services Norge AS, Billingstadsletta 19 A, 1396 Billingstad.

Revisor var Ernst & Young AS v/statsautorisert revisor Eirik Larsson, Dronning Eufemias gate 6, 0191 Oslo.

Selskapet var ikke registrert i merverdiavgiftsregisteret per konkursåpning. Da boet følgelig ikke vil ha krav på refusjon av inngående avgift, jfr mval § 2-1 (3), blir merverdiavgiften en omkostning for boet.

3. Drift, økonomisk utvikling

Selskapet har sendt inn årsoppgjør og revisjonsberetning til Regnskapsregisteret i Brønnøysund, senest for regnskapsåret 2009. I revisjonsberetningen for 2009 av 08.10.2010, bemerkes at årsregnskapet og årsberetningen ikke ble avgitt innen lovens frist.

Regnskapet for 2010 er ikke ferdigført. Bostyrer har mottatt saldobalanse 2010 og et foreløpig resultatregnskap og balanse. Regnskapsfører opplyser at det gjenstår noen avstemmingar og noen inntektsføringer før dette blir komplett. Det er ikke bokført noe for 2011.

Selv med store tap i 2008 og 2009, er egenkapitalen i selskapet positiv etter tilførsel av midler.

Regnskapene fremstår som ført i henhold til god regnskapsskikk og det skal settes følgende nøkkeltall fra innhentet årsregnskap 2008 og 2009:

	2008:	2009:	2010:
<u>Resultat:</u>			
<i>Driftsinntekter</i>	35 186 000	24 497 000	
<i>Driftskostnader</i>	54 836 000	39 020 000	
<i>+/-</i>	(18 649 000)	(14 523 000)	
<i>Netto finansinntekt</i>	1 424 000	(356 000)	
<i>Skattekostr. (neg)</i>	(4 678 000)	(3 336 000)	
<i>Arsresultat</i>	(12 547 000)	(11 543 000)	
<u>Balanse:</u>			
<i>Eiendeler</i>	19 809 000	13 630 000	
<i>Gjeld</i>	11 462 000	10 538 000	
<i>Aksjekapital</i>	1 637 500	1 637 500	
<i>Egenkapital:</i>	8 346 000	3 091 000	

Det er mottatt bekreftelse på innsendte selvangivelser med tilhørende oppgaver til skattekontoret for alle år til og med 2009.

4. Forholdet til ansatte

Selskapet har i 2008 og 2009 hatt hhv. 32 og 31 fast ansatte. Disse var sagt opp forut for konkursen med ett unntak. Bostyrer har sagt opp vedkommende

på vanlig måte. Det er etter mottatte lister 22 ansatte som kan ha krav på feriepenger for 2010. Disse er orientert om lønnsgarantordningen og fått tilsendt skjema. Noen søknader er allerede mottatt av bostyrer.

Under dette punkt skal det generelt bemerkes at dekning via NAV lønnsgaranti forutsetter at de ansatte ikke er blitt ansatt i en ny virksomhet med i hovedsak samme eiere og med samme virksomhetsutøvelse (virksomhetsoverdragelse). I slike tilfeller vil det nye selskapet overta lønns- og feriepengeforpliktelsene.

5. Årsaken til konkursen

Den direkte årsaken til konkursen var oppbudsbegjæring.

Selskapets ledelse opplyser at den reelle årsaken til konkursen skyldes omsetningssvikt både i 2008 og i 2009 som igjen var en følge av finanskrisen og et tregere boligmarked.. Noe av grunnen til omsetningssvikten kan også ha sin bakgrunn i den omstendighet at selskapet var involvert i flere tvister. Dette medførte negativ omtale i pressen.

VII BOETS STILLING OG STATUS

1. Boets aktiva

1.1 Registreringsforretning

Registreringsforretning er avholdt og følger vedlagt denne innberetning.

1.2 Frie og bundne aktiva pr. konkursåpningen

Det er ikke registrert at selskapet hadde driftstilbehør eller bankinnskudd per konkursåpning. Det skal være midler på en skattetrekkkonto, men dette er ennå ikke meddelt fra banken.

De registrerte aktiva består av fordringer som følge av ubetalte provisjoner etter gjennomførte salgsoppdrag. I følge selskapets reskontro utgjør beløpet ca kr 800 000.

Sandnes Sparebank har gyldig pant i selskapets enkle krav og driftstilbehør dagbokført 19. februar 2009, begrenset oppad til kr 10 mill. Dette innebærer at det ikke er frie aktiva i boet. De påpekte aktiva, henrunder fordringene pål. ca kr 800 000 er derved overbeheftet og blir å abandonere av bostyrer, jf konkursloven § 117 b. Det vil samtidig bli tatt forbehold om at bostyrers abandonering ikke skal påvirke boets legalpant på 5 % av disse aktiva salgsverdi, jf panteloven § 6-4.

2. Omstøtelige/erstatningsbetingende disposisjoner

Bobehandlingen har så langt ikke avdekket omstøtelige eller erstatningsbetingende forhold, men dette vil bli nærmere gransket under bobehandlingen.

3. Virksomhet i boets regi

Det har ikke vært aktuelt å videreføre noe virksomheten i boets regi.

4. Boets passiva

Det er foreløpig anmeldt 28 fordringer i boet som prioritetsmessig fordeler seg slik:

Prioriterte krav klasse 2	NOK	18 545,00
Uprioriterte krav	NOK	5 405 587,06
<u>Etterprioriterte krav</u>	<u>NOK</u>	<u>24,00</u>
Sum	NOK	5 424 156,06

Det er opplyst at selskapets gjeld er på kr 6 320 000. Fristen for fordringsanmeldelser er 27. september 2011.

5. Tvister/søksmål

Konkursdebitor var pr. konkursåpning ikke involvert i tvister eller søksmål. Etter det opplyste skal de tvister selskapet tidligere var involvert i være løst, herunder forlik i den såkalte Krystallensaken. Det er mottatt utkast til stevning fra AS Slottseiendommer II med et krav i størrelsesorden kr 4,5 mill. Kravet er også fremsatt overfor forsikringsselskapet. Kravet er meldt i boet.

VIII **KREDITORENES STILLING OG STATUS**1. Dekningsmuligheter

Det er ikke sannsynlig at det blir dekning til kreditorene.

2. Fordringsprøvelse

Det er pr. i dag ikke foretatt noen fordringsprøvelse.

For å ivareta kreditorenes eventuelle rettigheter, herunder eventuelle salgspanthaveres rettigheter, samt vurdere om det foreligger opplysninger av interesse for bobehandlingen, blir anmeldte krav gjennomgått etter hvert som de mottas på bostyrers kontor.

Innstilling av fordringer vil ikke bli foretatt hvis det er åpenbart at fordringen ikke vil oppnå dekning i boet, jf. konkurslovens § 110 tredje ledd. De fordringshavere som ikke får innstilt sine fordringer, vil bli underrettet av bostyrer.

Kreditorer som ønsker nærmere orientering om de krav som er anmeldt, eller som eventuelt ønsker å gjennomgå fordringslisten, kan få adgang til dette ved henvendelse til bostyrer, jf. konkursloven § 110 fjerde ledd.

IX **MULIGE STRAFFBARE FORHOLD**

Etter konkursloven § 120, 1.ledd, nr. 5 skal bostyret vurdere om det antas å foreligge forhold som danner grunnlag for straffeforfølgelse mot forretningsfører eller styremedlem, ved brudd på straffeloven § 281 - 286, jfr. § 288.

Det kan konstateres at det ikke er fremlagt ferdige regnskaper for selskapet for 2010 og frem til konkursåpning. Det vises til regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 § 8-5, bokføringsloven av 19. november 2004 nr. 73 § 15 og straffeloven § 286.

Det er ikke sendt inn selvangivelse med tilhørende oppgaver for 2010, hvilket er straffbart etter ligningsloven § 12-1, jf § 4-2. Fristen for dette var 31. mai 2011.

Det er Mats Alexander Sæverud som er ansvarlig for selskapets lovpålagte oppgaver. Han skulle ha sørget for å avvikle selskapet eller ferdigstille regnskapene samt at årsoppgjør ble sendt til Regnskapsregisteret, senest innen 1. august 2011. Videre skulle han ha ordnet med selvangivelsen for inntektsåret 2010 med innleveringsfrist 31. mai 2011. For å unngå strafferettslig forfølgning vedrørende nevnte mangler, anmodes det om at styret ferdigstiller regnskapene innen kort tid.

X KARANTENEBETINGENDE FORHOLD

Det er etter bobehandlingen så langt ikke grunn til å foreslå konkurskarantene.

XI PERSPEKTIV - UTFØRT BOBEHANDLING - FREMDRIFTSPLAN

1. Den foretatte bobehandling

Det har vært flere samtaler med styrets leder. Bostyrer har foretatt undersøkelser for å få verifisert muntlige opplysninger. Det er mottatt foreløpig regnskap for 2010. Regnskapene for 2008 og 2009 er også innhentet.

Bostyrer har søkt og gjennomgått tilgjengelig informasjon for å avdekke eventuelle aktiva.

Videre er det foretatt de alminnelige strakstiltak i forbindelse med boåpningen, herunder har man tilskrevet bankene, offentlige institusjoner, posten, offentlige registre mv, med sikte på å avdekke mulige aktiva og passiva samt motta relevant informasjon om selskapet.

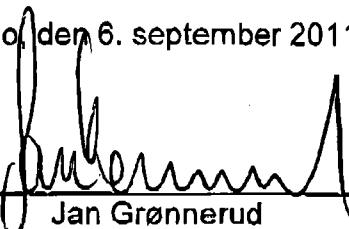
Post til debitor blir løpende tatt hånd om og gjennomgått.

2. Videre bobehandling

Videre bobehandling vil bestå i å få bedre oversikt over selskapets drift og avvikling, samt gjennomgang av fordringer. Videre må lønnskravene behandles. Det forventes over 20 feriepengekrav som blir å behandle etter reglene for dette. Ett krav gjelder også ubetalt lønn.

Det forventes at bobehandlingen kan avsluttes innen 6 måneder.

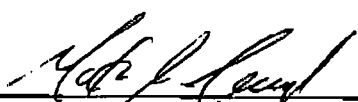
Oslo, den 6. september 2011

Jan Grønnerud
bostyrer

Undertegnede debitor erklærer på ære og samvittighet at opplysningene i innberetningen om skyldnerens økonomiske forhold vedrørende konkursbo nr 11-131837KON-OBYF/1: Poppe & Co Eiendomsmegling AS, etter mitt vitende er riktig og uttømmende.

Oslo, den 6. september 2011

Mats Alexander Sæverud
Styreleder

REGISTRERINGSFORRETNING**SAK NR.: 10-135326KON-OBYF/1: POPPE & CO EIENDOMSMEGLING AS, DETS KONKURSBO**

Til fremleggelse i første skiftesamling den 06.09.11, kl. 09:15.

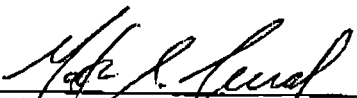
I henhold til konkursloven §§ 85 første ledd nr. 1 og 101 første ledd, jfr. 80 ble følgende aktiva anvist til registrering.

Skyldnerens eiendeler:	Verdsetting:
Utestående fordringer (pantsatt)	kr 800 000,00
Det er ingen frie aktiva i boet.	
Totalt:	kr 800 000,00

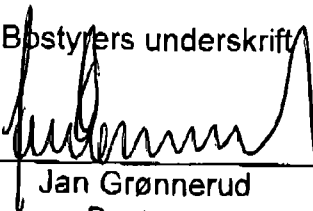
Vi erklærer på ære og samvittighet at denne registrering og verdsetting av skyldnerens eiendeler etter vårt vitende er riktig og uttømmende.

Oslo, den 6. september 2011

Skyldnerens underskrift

Mats Alexander Sæverud
Styreleder

Bostyrets underskrift

Jan Grønnerud
Bostyrer

BILAG NR. 4

A N K E

T I L

B O R G A R T I N G L A G M A N N S R E T T

Saksnummer : 11-044469-TVA-AHER/2

Ankende part : Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Prosessfullmektig : Egen

Ankematpart : Poppe & Co. Eiendomsmegling AS

Prosessfullmektig : Advokat Erling Keyser
v/advokatfullmektig Julie Randgaard Schive

Saken gjelder : Begjæring om tvangssalg

* * *

1. INNLEDNING

5. mai 2011 begjærte Poppe & Co Eiendomsmegling AS (Poppe) tvangssalg av ideell andel av gnr. 41 bnr. 114 i Bærum kommune. Tvangsgrunnlag for begjæringen er tre utleggsforretninger henholdsvis av 12. januar 2010 (dom Oslo tingrett 18. juni 2009), 2. juli 2010 (kjennelser Borgarting lagmannsrett 2. desember 2009 og Høyesterett 23. mars 2010), samt 27. september 2010 (kjennelse Borgarting lagmannsrett 8. juli 2010).

I brev av 30. juni 2011 reiste jeg innsigelser mot tvangsgrunnlagene. 5. august 2011 innga Poppe bemerkninger til mitt skriv. Tingrettsdommer Nils Ole Bay valgte å holde tilbake dette prosesskrivet – hvilket er i strid med EMK art. 6 (Walston v Norway 2003 (37372/97))¹ og straffeloven § 110 – og avsa i stedet kjennelse 15. august 2011 med følgende sluttning:

- 1. Retten tar begjæring om tvangssalg av ideell andel av gnr 41 bnr 114 i Bærum kommune til følge.*
- 2. Tvangssalget gjennomføres som medhjelpersalg.*

Kjennelsen påankes for så vidt gjelder saksbehandling og rettsanvendelse.

¹ Hvorvidt unnlåtelsen av å overgi et prosesskrift fra en part til en annen vil ha betydning for avgjørelsen – utfallet av saken – har ingen betydning for vurderingen om det foreligger krenkelse av EMK. Denne rettslige forståelsen av problemet ble lagt til grunn i sak: Adolf v Austria 260382.

2. FEIL VED SAKSBEHANDLINGEN

2.1 *Straffbar tilbakeholdelse av prosesskrift*

En følge av det kontradiktoriske prinsipp er at domstolene plikter å sørge for at prosesskrift fra én part blir gjort kjent for dennes motpart, i rimelig tid *før* retten tar stilling i saken. Prinsippet er også beskyttet gjennom EMK art. 6 og SP² art. 14.

Dommer Bay har – til tross for at han er kjent med både det nevnte prinsipp så vel som med strl § 110 – av ukjent årsak likevel valgt å tilbakeholde og derved unndra ankemotpartens prosesskrift at 5. august 2011.

Som det fremgår av sak: Walston v Norge, var det tilstrekkelig for EMD å påvise krenkelse av art. 6 at domstolen hadde unnlatt å oversende et prosesskrift til den annen part. Denne unnlattelsen satte, uttalte EMD, parten i en slik disfavør vis-à-vis motparten at "*fair hearing*" garantien var blitt krenket. EMD tok – i sin vurdering av saken – på ingen måte hensyn til regjeringsadvokatens lite overbevisende argument om at ethvert fravær av rettfærdighet var blitt rettet opp / reparert under prosessen i Høyesteretts kjæremålsutvalg, hvor kjæremålsutvalget i sin kjennelse hadde innskrenket seg til å slå fast at lagmannsrettens unnlattelse av å oversende prosesskrivet ikke fremsto som noe saksbehandlingsfeil under norsk rett, dette idet prosesskrivet ikke inneholdt noe informasjon av betydning for lagmannsrettens avgjørelse. Som sagt så fikk Regjeringen ikke medhold i sin argumentasjon. Tvert imot anså EMD at lagmannsrettens tilbakeholdelse av prosesskrivet innebar en krenkelse av EMK art. 6. Herværende sak er, for så vidt gjelder tilbakeholdelse av prosesskriv, identisk med Walston's sak.

Det sier seg for øvrig selv at slike prosessgarantier, som man bl.a. finner i EMK art. 6, ikke har noe for seg dersom ansvar for krenkelser av disse skal kunne avverges ved en enkel bemerkning – slik regjeringen normalt anfører – om at krenkelsen, etter regjeringens ringe skjønn, ikke vil ha noen negativ virkning på avgjørelsen.

I herværende sak er det ikke tvil om at dommer Bay har handlet straffbetingende da han bevisst unndro prosesskriftet fra prosessen inntil han hadde fått avsagt sin kjennelse, og at behandlingen av saken i første instans bare av denne grunn skal foretas på ny.

2.2 *Forliksrådets avgjørelse av saksomkostninger*

Avgjørelser av saksomkostningsspørsmål hører til *pådommelsen* – også i forliksrådene – og kan derved ikke fattes av forliksrådets formann, alene. Slike avgjørelser må fattes av den samlede rett, jf det som er sagt i mitt brev av 30. juni 2011. Oslo forliksråds avgjørelse er i så måte en nullitet – truffet av en person som ikke hadde kompetanse til å fatte avgjørelser av denne art – som det følgelig ikke kan bygges noe rett på.

Tingrettsdommer Bay hevder i sin kjennelse at lagmannsretten i sin kjennelse av 2. desember 2009, har tatt stilling til spørsmålet om hvorvidt forliksrådets formann, alene, kan avgjøre spørsmål om saksomkostninger, og at tingretten – som følge av at lagmannsrettens kjennelse er rettskraftig – ikke kan ta stilling til spørsmålet, dette uavhengig av om rettsgrunnlaget, her; kjennelsen av 2. desember 2009, av en eller annen grunn skulle svikte.

Videre slår tingrettsdommer Bay fast at tvfl § 4-2, første ledd, litra a, begrenser de innvendinger som kan behandles av domstolen til å gjelde tvangsgrunnlag som "*...ikke skriver seg fra en domstol eller annen instans som kan fatte avgjørelser av den aktuelle art.*" Til dette legger Bay meget overraskende til grunn at kjennelsen av 2. desember 2009 *ikke* har slike mangler som innebærer at tvfl § 4-2, første ledd, litra a, kommer til anvendelse.

² FN's konvensjon om sivile og politiske rettigheter.

Det er på det rene at kjennelsen av 2. desember 2009 er fattet i strid med EMK art. 6, SP art. 14, tvl §§ 19-2, første ledd, og 19-4, annet ledd, dette idet kjennelsen er signert av en dommer som *ikke* har deltatt i verken saksbehandling eller rettsmøter (lagdommer Peter L. Bernhardt), samt at minst ett av rettens medlemmer (lagdommer Bergh) *ikke* har signert kjennelsen til tross for at han er ført opp som dommer i saken. Dette notoriske faktum er godt dokumentert for Asker og Bærum tingrett.

Avgjørelsen i Asker og Bærum tingrett – og de handlinger som er beskrevet rundt denne – indikerer at domstolen ikke er beskyttet mot korrupsjon (snarere tvert imot), og fremstår for øvrig som en åpenbar nullitet, hvilket jeg kommer tilbake til nedenfor. Her er det tilstrekkelig å slå fast at tvfl § 4-2, første ledd, litra a, *kommer* til anvendelse og at tingrettsdommer Bay under sin behandling av begjæringen om tvangssalg bevisst har; 1) unnlatt å vurdere de uomtvistelige bevisene i saken, og 2) bevisst har unnlatt å benytte gjeldende rett (her; tvl § 19-4, annet ledd), jf tvl § 11-3, hvilket i seg selv er en straffbar handling, jf strl § 110 som klart tilkjenner at den dommer som handler mot bedre viten – uavhengig av motiv og handlingens resultat – skal straffes med fengsel i inntil fem år.

Det har – i lys av det som er gjennomgått ovenfor – følgelig *ikke* blitt tatt stilling til spørsmålet om forliksrådets formann har rettslig kompetanse til å alene treffe avgjørelse om saksomkostninger i saken, hvorpå Asker og Bærum tingrett ikke var forhindre til å vurdere spørsmålet.

Avslutningsvis under dette punkt ønsker jeg å legge til at ankemotparten (saksøkte) i sitt tilsvarende påstand saken avvist, jf det som er sagt om dette i mitt skriv av 30. juni 2011, en påstand som ble opprettholdt frem til forliksrådets formann alene traff sin omkostningsavgjørelse. Forliksrådets formann var følgelig forpliktet til å avklare saksøkernes tilknytning til søksmålsgjenstanden, og skulle åpenbart – og i tråd med saksøktens påstand – ha avsagt avvisningskjennelse, jf tvml §§ 85, 93 og 191. Samtidig understreker jeg igjen at forliksrådets formann ikke hadde kompetanse til å avsi hevingskjennelse i saken, dette idet saksøkerne ikke hadde noe legitimt krav og derved heller ikke hadde noe å frafalle, jf det som er sagt om dette i mitt brev til retten av 30. juni 2011. Hevingskjennelsen – inklusive saksomkostningsavgjørelsen – er mot denne bakgrunn en nullitet som det ikke kan bygges noe rett på, et forhold som tingrettsdommer Bay var forpliktet til å ta opp til behandling og avgjørelse.

2.3 Partsangivelse – hvem som er forpliktet etter tvangsgrunnlaget

Frode Amland er ført opp som part i saken, dette til tross for at han ikke er forpliktet etter tvangsgrunnlaget, jf tvfl § 4-7.

Asker og Bærum tingrett har følgelig ført opp Frode Amland som part uten at det finnes hjemmel for en slik handling.

3. FEIL VED RETTSANVENDELSEN

Tvl § 19-2, første ledd, lyder:

"En avgjørelse som treffes på grunnlag av et rettsmøte, skal treffes av de dommere som har deltatt i rettsmøtet."³

Tvl § 19-4, annet ledd, lyder:

"Avgjørelsen er avsagt skriftlig når alle rettens medlemmer har undertegnet den..."

Faktum i herværende sak – hva gjelder Borgarting lagmannsretts kjennelse av 2. desember 2009, og som er beskrevet ovenfor og i mitt brev av 30. juni 2011 – er i korte

³ Min understrekning.

trekk at dommerne A, B og C har vurdert de faktiske og rettslige sidene av saken, mens dommerne A, B og D har signert avgjørelsen.⁴ M.a.o. har dommer C (Bergh) nektet å signere på en avgjørelse han har deltatt i, mens dommer D (Bernhard) – som aldri har hatt noe med saken å gjøre – har signert, i stedet for C. Kjennelsen er følgelig ikke avsagt i overensstemmelse med verken tvl § 19-2, første ledd, eller § 19-4, annet ledd.

Asker og Bærum tingrett ser ikke på dette som noe problem og legger enkelt og greit til grunn at så lenge en avgjørelse er fattet av en institusjon som av offentlig myndighet er anerkjent som en domstol, har det ingen betydning for avgjørelsens gyldighet at noen dommere vurderer sakens faktiske og rettslige sider, mens andre signerer deres avgjørelser:

"...både Bernhard og Bergh er lagdommere, og uavhengig av hvem av dem som deltok i behandlingen og signeringen av kjennelsen, er avgjørelsen tatt av kompetent domstol."

Nils Ole Bays tolking og forståelse av den klare lovteksten, og hva som er å anse som "kompetent domstol", er ikke bare juridisk sterkt avvikende men også hinsides alminnelig sunn fornuft. Hver eneste dommer er uavhengig av den andre, hvilket følger av prinsippet om dommeres uavhengighet. Dersom dommerne A, B og C har fått i oppgave å avgjøre et rettslig problem, men nekter å fullføre sin oppgave, kan ingen andre dommere avgjøre saken *for dem*, bekrefte og signere deres avgjørelser, eller på annen lignende måte intervensere i deres arbeid, selv ikke domstollederen.

Dette kommer for øvrig klart til uttrykk i Bangalore prinsippene omkring etiske regler for dommere, jf første prinsipp – Uavhengighet, pkt. 1.1 som i norsk uautorisert oversettelse lyder: "*En dommer skal utøve sitt mandat uavhengig og på basis av dommerens egen vurdering av sakens fakta og i overensstemmelse med en samvittighetsfull forståelse av loven...*"

Det skulle være helt unødvendig å redegjøre for dommernes plikter, men idet tingrettsdommer Bay så åpenbart har vist sin forrakt for loven og den tillit han har blitt gitt av folket, er det helt nødvendig å understreke, slik det fremgår av Bangalore prinsippene, at kun den dommer som har deltatt i avgjørelsen av en sak kan signere på avgjørelsen.

Det forhold at en dommer unnlater å signere på en avgjørelse han har deltatt i, medfører at rettsavgjørelsen blir stående som en nullitet, uten rettslig virkning. Likeledes vil en avgjørelse signert av en dommer som ikke har deltatt i avgjørelsen være en nullitet, et forhold tingrettsdommer Bay skulle være godt kjent med og som han derved skulle ha lagt til grunn *ex officio*, jf tvl § 11-3. Det har selvsagt ingen betydning for avgjørelsens gyldighet at domstollederen nær sagt hopper inn og bekrefter slike avgjørelser.⁵

Det fremgår av tvl § 19-4 at en avgjørelse kan avsies lovlig på to måter; skriftlig eller muntlig. Mht skriftlige avgjørelser er disse avsagt først *etter* at siste dommer har signert avgjørelsen, jf tvl § 19-4, annet ledd. Man står altså ikke overfor en avgjørelse i lovens forstand dersom dokumentet – som utgir seg for å være en rettsavgjørelse – ikke er signert, eller bare er delvis signert. Det følger av alminnelig logikk at en avgjørelse ikke er bindende før den er avsagt i overensstemmelse med § 19-4, annet ledd, jf § 19-4, første ledd, hvilket tingrettsdommer Bay skulle ha lagt til grunn *ex officio*, jf tvl § 11-3.

Som tidligere nevnt fremgår det av dl § 160, første ledd, at det som skal forkynnes skal foreligge skriftlig, i undertegnet stand og være datert. Tingrettsdommer Bay mener

⁴ Jeg understreker her at kjennelsen ikke ble signert 2. desember 2009 til tross for at lagmannsretten hevder at avgjørelsen ble fattet denne dagen. Kjennelsen synes å ha blitt signert en eller annen gang mellom 23. mars og 6. april 2011.

⁵ Så langt jeg kjenner til finnes det verken i Norsk eller internasjonal lovgivning hjemmel for å la domstollederens "bekreftelse" tre i stedet for dommerens/dommernes signatur av den avgjørelse de har deltatt i.

derimot at vilkårene i dl § 160 er oppfylt dersom førstelagmannen "bekrefter" den usignerte avgjørelsen og signerer oversendelsesbrevet. Her må det understrekes at det i hovedsak er rettsavgjørelsen – og ikke bare oversendelsesbrevet med tidsfrister – som skal forkynnes. Dersom rettsavgjørelsen ikke er signert, har det ingen rettslig virkning at domstollederen, eller en annen dommer, "bekrefter" avgjørelsen. Tvert imot signaliserer en slik uhjemlet praksis en systematisk ansvarsfraskrivelse som i seg selv åpner opp for korrupsjon i domstolen, samtidig som denne praksis bidrar til å svekke den tillit domstolene må ha hos folket for å kunne fungere som et uavhengig rettsavgjørende organ. Som nevnt ovenfor åpner selvsagt ikke loven for en slik omgåelse av tvl § 19-2, § 19-4, og dl § 160 som den tingrettsdommer Bay legger til grunn som gjeldende rett.

Tingrettsdommer Bay hevder i sin kjennelse at det dokumentet (kjennelsen av 2. desember 2009) som ble forsøkt forkynt for meg, "*...er bekreftet og signert av førstelagmannen.*" Uttalelsen, som signaliserer at Bay har hatt liggende på sitt bord en kopi av dette dokumentet, er en løgnaktig forklaring, jf strl § 166. Faktum er at den kjennelsen som ble forsøkt forkynt er usignert, hvor det står skrevet med maskin: "*Bekreftes for førstelagmannen*", hvoretter man finner en enkel bokstav: "M", skrevet for hånd, hvilket antas å stå for enten Marit Pedersen eller Marianne Ofstad, begge konsulenter ved retten, uten mandat til å bekrefte eller avgjøre noe som helst. Førstelagmannen har altså verken bekreftet kjennelsen eller signert oversendelsesbrevet.

4. Konkurs i Poppe & Co Eiendomsmegling AS

Jeg har gjennom media blitt informert om at det er åpnet konkurs mot ankemotparten. Følgelig er saken stanset, jf tvl § 16-16, første ledd, litra c.

Bilag nr. 1 : Kopi av varsel om konkursåpning i Poppe & Co (Aftenposten 010911).

Mot denne bakgrunn ber jeg om rettens veiledning omkring virkning av stansing, jf tvml § 11-5.

5. Påstand

Med alle forbehold nedlegges følgende påstand:

1. EMK art. 6 er krenket.
2. Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. august 2011 oppheves.
3. Frode Amland fjernes som part i saken.
4. Begjæring om tvangssalg tas ikke til følge.
5. Tvangsforretninger 180110 (dagbok nr. 37469), 050710 (dagbok nr. 500133) og 011010 (dagbok nr. 749610) oppheves, jf tvfl § 6-4, og slettes fra grunnboken.
6. Torkildsen, Tennøe & Co AS og Poppe & Co Eiendomsmegling AS dømmes in solidum til å betale sakens omkostninger.

Denne anke er sendt retten i tre eksemplarer.

Med hilsen

Snarøya, 13. september 2011

Karina Hyggen Amland

BILAG NR. 5

ASKER OG BÆRUM TINGRETT

Dok 26

Advokatfullmektig Julie Randgaard Schive
Torkildsen Tennøe & Co Advokatfirma AS
Postboks 2884 Solli

0230 OSLO

Deres referanse

Vår referanse

11-044469TVA-AHER/2

Dato

14.10.2011

Forkynning av anke over kjennelse / beslutning og frist for tilsva Poppe & Co. Eiendomsmegling AS - Anne-Karina Hyggen Amland m.fl.

Vedlagte anke forkynnes herved for advokatfullmektig Julie Randgaard Schive på vegne av ankemotparten, mot erkjennelse etter domstoloven § 193, jf. § 179, samt erklæring om at du er bemyndiget til å vedta forkynning av anken på vegne av parten.

Tilsvaret sendes til Asker og Bærum tingrett og må være retten i hende eller postlagt senest én uke etter at anken er forkynt.

Skriftlig tilsva bør gis i minst fire likelydende eksemplarer. Har ankemotparten advokat som prosessfullmektig, inngis tilsvaret i ett eksemplar til retten, mens to eksemplarer sendes direkte til motparten.

Prosessfullmektigen bes vedta forkynning av anken og straks sende vedlagte svarslipp tilbake.

Asker og Bærum tingrett

Bente Agerup Andersen
førstekonsulent - 67 57 65 51

Kopi: Ankende part

Postadresse
Postboks 578, 1302 Sandvika

Sentralbord
67 57 65 00

Saksbehandler
Bente Agerup Andersen

Bankgiro

Organisasjonsnummer
974702753

Kontoradresse
Malmkvartveien 2, Sandvika

Telefaks
67 57 65 57

Telefon
67 57 65 51

Ekspedisjonstid
0800•1645 (1500)

Internett/E-post
www.domstol.no
abtingrett@domstol.no

BILAG NR. 6

Torkildsen, Tennøe & co.
Advokatfirma AS

tt&co.

Asker og Bærum tingrett
Postboks 578
1302 SANDVIKA

Oslo, 24. oktober 2011
Ansvarlig advokat: Lage Sverdrup-Thygeson
Vår ref.: 15939-0001-11

ANKETILSVAR
TIL
BORGARTING LAGMANNSRETT

Sak nr. 11-044469TVA-AHER/2
Ankende part: Anne Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122, 1367 Snarøya
Prosessfullmektig: egen

Ankemotpart: **Poppe & Co Eiendomsmegling AS**, dets konkursbo
(org.nr.: 997 256 603)
c/o advokat Jan Grønnerud,
St. Olavs gate 28, 0166 Oslo

Prosessfullmektig: Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS
v/advokat Lage Sverdrup-Thygeson
v/advokat Erling Keyser
Postboks 2884 Solli, 0230 Oslo

* * * * *

Saken gjelder: Anke over kjennelse vedrørende tvangssalg av eiendom

Postboks 2884 Solli
NO-0230 Oslo
Henrik Ibsens gate 100
Tlf: +47 23 13 33 00
Fax: +47 23 13 33 01
www.tt-co.no

Org.no. NO 885 719 392
Ansvarsbegrensning iht. del § 232
Driftskonto: 6029.06.24331
Klientkonto: 6029.06.24366
Meglerkonto: 6029.06.30498

www.legalnetlink.net

\\fil01\felles\klienter\15939\0001-11\111021.173540.anketilsvar.doc

tt&co.

I. INNLEDNING

Det vises til anke av 13. september 2011, forkynt for denne side i brev av 14. oktober 2011. Forkynnelsen ble vedtatt av denne side 17. oktober 2011, og tilsvaret er dermed rettidig inngitt.

Innledningsvis gjøres retten oppmerksom på at Poppe & Co Eiendomsmegling AS er tatt under konkursbehandling. Rette kreditor for kravet mot Amland er dermed konkursboet, og vi bistår konkursboet i denne saken. Saken skal således verken stanses eller utsettes på noen måte.

Fra ankemotpartens side er det den klare oppfatning at Asker og Bærum tingretts avgjørelse, som alle de andre avgjørelser fra tre instanser og to runder i dette sakskomplekset, er korrekt. Avgjørelsen lider verken av saksbehandlingsfeil eller feil ved rettsanvendelsen.

Dette anketilsvaret gjøres kort for å unngå at det påløper ytterligere kostnader i en allerede fra ankende parts side sterkt vidløftiggjort sak.

Anken anses som et rent forsøk på omkamp vedrørende temaer som ankende part allerede har fått uttømmende behandlet i domstolene – i alle instanser to ganger.

Hertil fremkommer grove beskyldninger både mot domstolen og enkelte dommere som denne side tar sterkt avstand. Denne argumentasjonen er imidlertid symptomatisk med Hyggen Amlands generelle opptreden de siste fire årene knyttet til dette sakskomplekset.

Det nedlegges påstand om at anken forkastes. Det skal allerede her presiseres at den ankende part – som i alle andre ledd av saksbehandlingen – selvfølgelig også har fått tilsendt denne sides prosesskrift av 5. august 2011 direkte herfra. Dertil hører at den ankende part har en lang forhistorie med å returnere forsendelser fra denne side i uåpnet stand, alternativt ikke forholde seg til slike.

II. FEIL VED SAKSBEHANDLINGEN

Det vises til ankende parts redegjørelse hva gjelder sakens faktiske forhold.

For ordens skyld vedlegges Asker og Bærum tingretts kjennelse vedrørende tvangs salg av eiendommen.

Bilag 1: Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. august 2011

Som det påpekes i anken, reiste ankende part 30. juni 2011 innsigelser til dennes sides begjæring om tvangssalg. Denne side ble av Asker og Bærum tingrett oppfordret til å ta stilling til innsigelsene i brev av 12. juli 2011.

Bilag 2: Brev fra Asker og Bærum tingrett av 12. juli 2011

Ankemotparten sendte inn prosesskrift i saken 5. august 2011.

Bilag 3: Prosesskrift fra Torkildsen, Tennøe & co Advokatfirma av 5. august 2011

Det fullstendige innholdet i prosesskriftet var som følger:

tt&co.

"Denne side ser ikke grunn til å gå nærmere inn på saksøktes anførsler i brev av 30. juni 2011. Brevet anses kun som nok et forsøk på tåkelegging og trenering av en relativt enkel sak.

For ordens skyld ønsker likevel saksøker å bemerke følgende:

Saken har blitt avgjort av domstolene i tre instanser. Ved Høyesteretts avvisning av saksøktes anke 23. november 2010 ble saken rettskraftig avgjort. Denne avgjørelsen kan ikke overprøves.

Med andre ord kan ikke namsmannen verken oppheve eller endre Høyesteretts avgjørelse, og må rette seg etter det som har blitt avgjort av domstolene.

Med bakgrunn i ovennevnte opprettholdes begjæringen om tvangssalg, og vi ber om at retten gjennomfører tvangssalget."

Ankende part har anført at det foreligger feil ved saksbehandlingen som følge av at hun ikke har blitt forelagt våre kommentarer til hennes innsigelser til begjæringen om tvangssalg. Som rettslig grunnlag har ankende part vist EMK art 6, straffeloven § 110, samt rettspraksis fra menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg.

Ankemotparten bestrider at det foreligger brudd på disse bestemmelsene, og bestrider for øvrig hele anførelsen vedrørende saksbehandlingsfeil.

I denne anledning vises det til at Poppe & Co Eiendomsmegling AS innga begjæring om tvangssalg 5. mai 2011. Denne begjæringen har bakgrunn i tre ulike utlegg tinglyst i Hyggen Amlands ideelle andel av hennes og ektemannens eiendom på Snarøya. Utleggsforretningene er **rettskraftig avgjort**, og pantene tinglyst på eiendommen, hvilket innebærer at tvangsgrunnlagene er tvangskraftige og således kan realiseres.

Det vises i den anledning til tvangsfullbyrdsloven § 11-1 første ledd som slår fast at **den som har panterett** i et formuesgode som er registrert i et realregister, i en registrert særlig rett i et slikt formuesgode eller i en ideell andel i et slikt formuesgode eller en slik rett, kan begjære tvangsdekning ved tvangssalg eller tvangsbruk etter reglene i det angjeldende kapitlet når det foreligger tvangskraftig tvangsgrunnlag.

Hyggen Amland fikk deretter oversendt begjæringen for eventuelle bemerkninger i henhold til tvangsfullbyrdsloven § 11-7. Bakgrunnen for denne bestemmelsen er å gi saksøkte anledning til å uttale seg om forhold av betydning for gjennomføringen av selve tvangsdekningen, ikke på nytt bestride selve grunnlaget for sikkerheten/pantet. Saksøkte skal samtidig gjøres oppmerksom på hvilke kostnader som er påløpt, at ytterligere kostnader vil påløpe dersom dekningen blir gjennomført, og at tvangsdekning kan unngås ved at kravet med renter og kostnader blir betalt innen fristen etter første punktum. Det er med andre ord kun ment som et ytterligere varsel, for å gi saksøkte anledning til å gjøre opp fordringen(e).

Hyggen Amland hadde som sedvanelig en rekke innsigelser til det som ble oversendt, dog slik at disse i det vesentlige ikke vedkom saken. Hyggen Amlands innsigelser hadde, som vi har

tt&co.

vært inne på tidligere, kun tilknytning til de forhold som allerede har blitt utførlig behandlet og avgjort av domstolene i flere instanser.

For ordens skyld vises det her også til tvangsfullbyrdelsesloven § 11-9 første ledd. Av bestemmelsen følger:

"Når saksøkte og de som er underrettet etter § 11-8 har uttalt seg, eller fristen for å uttale seg er løpt ut, avgjør retten om tvangsdekning skal gjennomføres."

Det anføres at saken på det daværende tidspunkt var ferdig forberedt for avgjørelse. Behandlende dommer kunne da i utgangspunktet umiddelbart ha truffet avgjørelse i saken. Det kontradiktoriske prinsipp er derfor mer enn godt nok ivaretatt, og Hyggen Amlands anførsel om saksbehandlingsfeil kan ikke føre frem. Anken må derfor forkastes.

Når det gjelder Hyggen Amlands anførsler om at det ikke er adgang til å oppføre hennes ektemann, Frode Amland, som part i saken vises det til at Frode Amland står oppført som hjemmelshaver til eiendommen der utleggene er tinglyst. Det vises i den anledning til tvangsfullbyrdelsesloven § 11-8.

III. FEIL VED RETTSANVENDELSEN

Når det gjelder Amlands anførsler vedførende feil ved rettsanvendelsen, knytter det seg kun til forhold ved tidligere saksbehandling for domstolene. Saken har blitt avgjort av domstolene i tre instanser. Ved Høyesteretts avvisning av saksøktes anker henholdsvis 26. november 2010 og 23. mars 2010 ble saken rettskraftig avgjort.

Bilag 4: Norges Høyesteretts kjennelse av henholdsvis 26. november 2010 og 23. mars 2010.

Fra kjennelsene hitsettes:

"Utvalget finner det enstemmig klart at anken ikke kan føre frem. Anken blir derfor å forkaste i medhold av tvisteloven § 30-9 annet ledd."

Denne avgjørelsen kan ikke overprøves. På bakgrunn av ovennevnte må anken forkastes.

For ordens skyld vedlegges også alle de øvrige avgjørelser foretatt av domstolene vedrørende nøyaktig de samme forhold som ankende part igjen tar opp i sin anke.

Bilag 5: Borgarting lagmannsretts kjennelse av 8. juli 2010
Bilag 6: Borgarting lagmannsretts kjennelse av 2. desember 2009
Bilag 7: Asker og Bærum tingretts kjennelse av 9. mars 2010
Bilag 8: Oslo tingretts kjennelse av 18. juni 2009

Hyggen Amlands fortsatte behov for å ta opp disse forhold, viser etter ankemotpartens oppfatning at ankende part nok en gang vidløftiggjør og tåkelegger en enkel tvist knyttet til betaling av sakskostnader for en rekke instanser – en sak drevet frem av Hyggen Amland selv. Hun har fått en rekke muligheter til å gjøre opp for seg, uten at slike henvendelser fra denne

tt&co.

side er besvart. Det må erindres at saken gjelder betaling av sakskostnader for tre instanser i to runder, og Hyggen Amland er den eneste som kan lastes for at beløpene har eskalert.

IV. SAKSKOSTNADER

Pt. er det påløpt kr. 16 900,- eks. mva., kr. 21 125,- inkl. mva., i sakskostnader i ankesaken – som fullt ut kreves dekket. Denne side kan ikke se der foreligger noe grunnlag for at ikke Hyggen Amland – nok en gang – skal dømmes til å dekke denne sides fulle omkostninger.

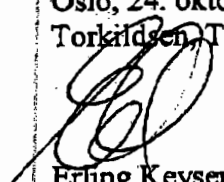
V. PÅSTAND

1. Anke vedrørende Asker og Bærum tingretts kjennelse i sak 11-044469TVA-AHER/2 forkastes.
2. Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo tilkjennes sakens omkostninger for lagmannsretten med kr.21 125,-.

Dette anketilsvar i tre -3- eksemplarer, i tillegg er ett sendt motparten direkte.

Oslo, 24. oktober 2011

Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS

Erling Keyser
Advokat
ek@tt-co.no

BILAG NR. 7

Kontaktkort

Navn
Poppe & Co Eiendomsmegling, dets konkursbo

Klientansvarlig

Besøksadresse

C/O c/o Advokat Jan Grønnerud

Postadresse St. Olavsgate 28

Postnr/Sted 0166 OSLO

Landkode NO

Telefon/Mobil 23326470/

Telefaks 23326471

Epost jan@groennerud.no

Web

Opprettet av Marianne Pollen Grøtnes

Opprettet dato 19.10.2011

Sist endret av

Sist endret dato

Orgnr 997256603

Type Klient

Bransje

Sperrekode

Saksnr	Startdato	Sluttdato	Saksnavn	Beskrivelse	Kontaktperson	Saksansv.partner/advokat	Status
15939-0001-11	<u>19.10.2011</u>		Tvist - Karina Hyggen Amland	Tvangssalg av bolig		Sverdrup-Thygeson Lage	Pågående

BILAG NR. 8

Nr	Tittel	Avsendere	Mottakere	Dato	PS. dato	Tilknytning
131837/1	Oppbud	Poppe & Co. Eiendomsmegling AS	Oslo byfogdembete	19.08.2011		Hoveddokume
131837/2	Foretaksinformasjon fra Brønnøysundregistrene	Enhetsregisteret i Brønnøysund	Oslo byfogdembete	22.08.2011		Hoveddokume
131837/4	Konkursåpningskjennelse etter oppbud	Oslo byfogdembete		23.08.2011		Hoveddokume
131837/5	Konkursåpningsmelding til bostyrer	Oslo byfogdembete	Grønnerud Jan	23.08.2011		Hoveddokume
131837/6	Konkursåpning til konkursregisteret	Oslo byfogdembete	Konkursregisteret, Brønnøysund	23.08.2011		Hoveddokume
131837/9	Innberetning	Grønnerud Jan	Oslo byfogdembete	06.09.2011		Hoveddokume

Process model xml document

Nr	Tittel	Avsendere	Mottakere	Dato	PS. dato	Tilknytning	Vedlegg	Skjermet
131837/1	Oppbud	Poppe & Co. Eiendomsmegling AS	Oslo byfogdembete	19.08.2011		Hoveddokument	0	
131837/2	Foretaksinformasjon fra Brønnøysundregistrene	Enhetsregisteret i Brønnøysund	Oslo byfogdembete	22.08.2011		Hoveddokument	0	
131837/4	Konkursåpningskjennelse etter oppbud	Oslo byfogdembete		23.08.2011		Hoveddokument	0	
131837/5	Konkursåpningsmelding til bostyrer	Oslo byfogdembete	Grønnerud Jan	23.08.2011		Hoveddokument	0	
131837/6	Konkursåpning til konkursregisteret	Oslo byfogdembete	Konkursregisteret, Brønnøysund	23.08.2011		Hoveddokument	0	
131837/8	Rettsbok skiftesamling	Oslo byfogdembete		06.09.2011		Hoveddokument	0	
131837/9	Innberetning	Grønnerud Jan	Oslo byfogdembete	06.09.2011		Hoveddokument	0	
131837/10	Brev	Grønnerud Jan	Oslo byfogdembete	28.11.2011		Hoveddokument	0	
131837/11	Oppnevning av borevisor	Oslo byfogdembete	Grønnerud Jan	02.12.2011		Hoveddokument	0	
131837/12	Endring av bostyrer eller borevisor til konkursregisteret	Oslo byfogdembete	Konkursregisteret, Brønnøysund	02.12.2011		Hoveddokument	0	
131837/13	Bekr. mottatt melding om borevisor	Konkursregisteret, Brønnøysund	Oslo byfogdembete	03.12.2011		Hoveddokument	0	
131837/14	Brev	Tronsrud Torbjørn	Oslo byfogdembete	07.12.2011		Hoveddokument	0	
131837/15	Brev/status	Grønnerud Jan	Oslo byfogdembete	07.12.2011		Hoveddokument	0	

BILAG NR. 9

ASKER OG BÆRUM TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 31.10.2012 i Asker og Bærum tingrett,
Sak nr.: 12-112091TVA-AHER/1
Dommer: Dommerfullmektig med alminnelig bemyndigelse Christel Søreide
Saken gjelder: Klage i utleggssak

Anne-Karina Hyggen Amland

mot

Poppe & Co. Eiendomsmegling AS
Konkursbo

Advokat Lage Sverdrup-Thygeson
v/advokatfullmektig Julie Randgaard
Schive

KJENNELSE

Sakens bakgrunn

Saken gjelder klage over utlegg.

Namsmannen i Asker og Bærum besluttet 10. mai 2012 utlegg overfor Anne Karina Hyggen Amland for et krav med hovedstol kr. 21 125. Tvangsgrunnlaget er Borgarting lagmannsrett kjennelse av 1. november 2011, hvor Anne Karina Hyggen Amlands anke over Oslo tingretts kjennelse om tvangssalg ble forkastet. Motpart i saken, Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo, ble tilkjent saksomkostninger for lagmannsretten med kr. 21 125. Anke til Høyesterett ble senere forkastet og saksomkostnadskravet er rettskraftig avgjort.

Konkurs ble åpnet i Poppe & Co Eiendomsmegling AS i august 2011. Advokat Jan Grønnerød er bostyrer.

Tidligere Poppe & Co Eiendomsmegling AS skal ha hatt et større utestående i forhold til Anne Karina Hyggen Amland (heretter Amland), som omfatter tilkjente saksomkostnader fra flere tvister i tilknytning til tvangsinn drivelse overfor Anne Karina Hyggen Amland.

I begjæring om utlegg 12. januar 2012, er det krevet utlegg overfor Amland for ovennevnte saksomkostnadskrav på kr. 21 125. Som saksøker er angitt Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo, og som prosessfullmektig er oppført Torkildsen, Tennøe & Co. Utleggsbegjæringen ble forelagt Amland ved Namsfogdens brev av 23. februar 2012. Det skal ikke ha innkommet noen merknader fra Amland. Utleggsforretning ble deretter gjennomført på namsmannens kontor 10. mai 2012. Begjæringen om utlegg ble tatt til følge, og det ble besluttet utleggstrekk i lønn med kr. 1000 per måned i Amlands uttelselser fra Amland Spesialist Legetjenester AS.

Amland klaget over utlegget den 18. mai 2012. Namsmannen forela klagen og mottok tilsvarende fra advokatfirmaet ved advokat Julie Randgaard Schive. Amland innga deretter to skrivelser med supplerende anførsler til klagen.

Namsmannen opprettholdt sin avgjørelse, som ble meddelt Amland i skriv av 12. juni 2012. Klagen er oversendt retten ved Namsmannens skriv av 3. juli 2012.

Under saksforberedelsen for tingretten er det mottatt tre skrivelser fra advokatfirmaet, og seks skrivelser fra Amland. Amland har blant annet bestridt advokatfirmaets prosessfullmakt og bestridt at konkursboet har noe krav mot henne. Hun har blant annet bedt om at det fremlegges dokumentasjon på prosessfullmakt.

I brev av 3. august 2012 ba retten om en klargjøring av Advokatfirmaets anførsler og rolle i saken. Fra brevet siteres siste del:

I brev av 1. juni 2012 og 25. juli 2012 har klagemotpartens prosessfullmektig vist til redegjørelse til retten samt kjennelse i sak 11-044469TVA-AHER/2. Det er etter dette uklart for retten hvorvidt det gjøres gjeldende

- *At prosessfullmektigen, formodentlig advokat Schive, på tidspunktet for utleggsbegjæringen hadde prosessfullmakt fra konkursboet til å begjære tvangsfullbyrdelse av kravet på kr. 21 125.*
- *At kravet på kr. 21 125 på tidspunktet for utleggsbegjæringen var abandonert av boet*
- *At kravet på kr. 21 125 før utleggsbegjæringen eller senere er overdratt til prosessfullmektigen fra boet eller selskapet.*

Ovennevnte bes avklart og i tilfelle dokumentert innen 20. august 2012.

Advokat Schive Hovde-Hagen har i skriv av 20. august 2012 blant annet opplyst følgende:

"På tidspunktet for utleggsbegjæringen (12.01.2012) hadde vi prosessfullmakt fra konkursboet. Som det fremgår av vedlagte brev fra bostyrer, datert 26. januar 2012, har imidlertid boet stillet krav mot Anne Karina Hyggen Amland til vår disposisjon. Dette i tråd med utgangspunktet i Tvisteloven § 20-10."

I brevet er det videre vist til Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. juni 2012, og anført at den besvarer rettens spørsmål over.

Retten har deretter i brev av 19. september 2012 bedt om ytterligere klargjøring. Fra brevet siteres:

Klager har reist spørsmål knyttet til hvem som er rette innehaver av sakskostnadskravet som ligger til grunn for utlegget, og har bestridt at det foreligger prosessfullmakt. Retten har i brev av 3. august 2012 bedt prosessfullmektigen redegjøre for hvorvidt det forelå prosessfullmakt på tidspunktet for utleggsbegjæringen, om kravet på det tidspunkt var abandonert, eller om prosessfullmektigen gjør gjeldende å ha ervervet kravet ved overdragelse.

Advokat Julie Schive Hovde-Hagen har i skriv av 20. august 2012 opplyst at "På tidspunktet for utleggsbegjæringen (12.1.2012) hadde vi prosessfullmakt fra konkursboet." Det er i tillegg vist til tingrettens kjennelse fra 15. juni i år i sak 11-044469TVA-AHER/2 som svar på rettens spørsmål. Det er tidligere vist til redegjørelse fra advokat Erling Keyser i nevnte sak datert 10. mai 2012.

I redegjørelsen av 10. mai 2012 på side 3 er det gjort gjeldende at sakskostnadskravet "tilhører prosessfullmektigen", og videre at "Torkildsen, Tennø & co. Advokatfirma AS er rettmessig kreditor til fordringen – tvisteloven § 20-10 og boet abandonering." I tingrettens kjennelse av 15. juni 2012 ble det lagt til grunn at advokatfirmaet hadde overtatt kravet og var rettighetshaver. Dette fremstår ikke forenlig med en prosessfullmakt fra boets side, og tilsier at konkursboet på tidspunktet for utleggsbegjæringen ikke var kreditor og den berettigede etter kravet. Det er følgelig betimelig å reise spørsmål om grunnvilkåret for å begjære tvangsfullbyrdelse i tvangsfullbyrdsesloven § 4-6 var oppfylt. Det er tatt utlegg til fordel for boet. Prosessfullmektigen har ikke trådt inn i saken etter tvangsfullbyrdsesloven § 5-18.

Klagemotparten har ikke redegjort for når sakskostnadskravet ble abandonert, eller fra hvilket tidspunkt advokatfirmaet eller prosessfullmektigen gjør gjeldende å være rette kreditor.

I det fremlagte brevet fra bostyrer Jan Grønnerød datert 26. januar 2012 er det vist til en tidligere skriftlig bekreftelse. Noen slik forutgående korrespondanse med bostyrer er ikke fremlagt til tross for åpenbar relevans ved rettens behandling av klagen over Namsmannens utleggsforretning.

*Klagemotparten/prosessfullmektigen gis frist til **26.09.2012** for en redegjørelse for de faktiske forhold. Det bes også opplyst hvilken advokat som er prosessfullmektig i saken. Dersom redegjørelse ikke er mottatt innen fristen, vil klagen avgjøres på det foreliggende grunnlag.*

Tingretten mottok 27. september 2012 et nytt brev fra advokat Schive Hovde-Hagen, hvor det gjøres gjeldende at **kravet** må **anses ervervet** av Advokatfirmaet fra **26. januar 2012**.
Fra brevets side 2 hitsettes:

"På tidspunktet for begjæringen om utlegg var imidlertid kravet ikke ervervet av vårt firma. Vårt firma bisto konkursboet på tidspunktet for innsendelse av begjæring om utlegg 12. januar 2012."

Klager har i korthet anført:

Utlegget må oppheves umiddelbart. Jeg ble ikke informert om at utleggsforretning ble avholdt på det aktuelle tidspunkt. Konkursboet har ikke noe krav mot meg, jf. konkursboets innberetning av 6. september 2011. Konkursboet har ikke vært part i sak mot meg og har følgelig ikke engasjert noen prosessfullmektig i sak mot meg. Torkildsen og Tennø kan ikke i ettertid fremme et krav mot meg på vegne av konkursboet.

Konkursboet har ikke rettsgrunnlag for sitt krav. I tillegg anføres at Torkildsen Tennø & Co Advokatfirma (TT) ikke representerer og heller aldri har representert konkursboet. TT har ikke dokumentert lovlig representasjon for den part som i begjæringen er oppført som part. En part som i følge dokumentasjon aldri har vært oppdragsgiver for TT. Det er TT som må bevise overfor retten at TT representerer konkursboet. Konkursboets innberetning

av 6. september 2011 og konkursboets brev til TT av 26. januar 2012 beviser utover enhver tvil at konkursboet aldri har vært involvert i noen tvist mot meg og at konkursboet aldri har engasjert TT i noen sak hvor jeg er involvert. Dette skal retten ta hensyn til ex officio og saken skal alene av denne grunn avvises. TT kan heller ikke benytte tvisteloven § 22-10 til å gå på meg direkte.

TT nekter å etterkomme min og rettens anmodning om dokumentasjon. For det tilfelle at begjæring om utlegg ikke avvises, ber jeg retten om å ilegge TT og dets representant fristforelegg, jf. tvisteloven § 16-7, annet ledd.

TTs urettmessige trakassering og forfølgelse har påført meg et økonomisk tap i størrelsesordenen kr. 50 000 i denne sak. I tillegg kreves det ikke-økonomiske tapet dekket med kr. 150 000.

Tvangsgrunnlaget er selvmotsigende og kan på grunn av sitt innhold ikke fullbyrdes, jf. tvangsloven § 4-2 første ledd litra b.

Utleggsforretningen blir å oppheve og tinglysningen avlyses.

Påstand

1. Begjæringen om utlegg avvises.
2. For det tilfelle av begjæringen ikke avvises, ilegges fristforelegg, jf. tvisteloven § 16-7 første ledd.
3. Torkildsen & Tennø Advokatfirma AS, Erling Keyser og Julie Randgaard Schive Hovde-Hagen dømmes in solidum – for urettmessig forfølgelse - til å erstatte mitt økonomiske så vel som ikke-økonomiske tap med kr. 200 000.
4. Torkildsen & Tennø Advokatfirma AS, Erling Keyser og Julie Randgaard Schive Hovde-Hagen betaler sakens omkostninger med kr. 10 000.

Klagemotparten har i korthet anført

Utleggsforretningen er varslet saksøkte på vanlig måte, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 7-6 første og siste ledd. Det er under enhver omstendighet ikke noe absolutt krav om varsling. Amlands krav om at utlegget skal slettes som følge av at hun ikke har blitt varslet kan ikke føre frem.

Amlands krav om at konkursboet ikke har krav mot henne, kan heller ikke føre frem. Det vises til skriftlig redegjørelse av 10. mai 2012 i parallell tvist om tvangsfullbyrdelse. Det er ikke første gang Amland hevder dette, og saken er allerede blitt utførlig behandlet i tingretten, lagmannsretten og Høyesterett. Basert på Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. juni 2012 kan Amlands krav om at konkursboet ikke har krav mot henne ikke føre frem.

Advokatfirmaet har i tillegg anført:

På tidspunktet for utleggsbegjæringen hadde vi prosessfullmakt fra konkursboet. Som det fremgår av brev fra bostyrer datert 26. januar 2012 har imidlertid boet stillet krav mot Anne Karina Hyggen Amland til vår disposisjon. Dette i tråd med utgangspunktet i tvistelovens § 20-10. Boet hadde ikke ressurser til å forfølge kravene mot Amland. I perioden forut for 26. januar 2012 var det en dialog mellom oss og boet knyttet til hvorledes man rent praktisk skulle håndtere sakene mot Amland. Av betydning i denne sammenheng er utelukkende det faktum at vi, i samråd med boet, fulgte opp saken og at boet på bakgrunn av løpende dialog med oss abandonerte kravet mot Amland. Slik abandonering var formelt sett ikke nødvendig, jf. tvl. 20-10, men man fant det likevel ryddig å innhente et dokument som det vedlagte. Etter vår vurdering besvarer vedlagte kjennelse fra Asker og Bærum tingrett disse spørsmålene.

Under enhver omstendighet anføres at hvorvidt saksøker ved innsendelse av begjæring om utlegg 12. januar 2012 skulle vært oppgitt som konkursboet eller vårt firma, er dette av mindre betydning. Etter tvisteloven § 16-5 første ledd må en eventuell feilaktig angivelse av partene i saken anses som en prosesshandling som enkelt kan rettes. Det vises også til at dersom retten mot formodning avviser vår begjæring med bakgrunn i ovennevnte, vil en ny begjæring straks innsendes med en annen partsangivelse.

Påstand:

1. Utleggsbegjæringen opprettholdes.
2. Torkildsen, Tennøe & Co Advokatfirma AS tilkjennes sakens omkostninger med kr. 7000.

Rettens vurdering

Tvangsgrunnlaget i saken er en rettskraftig kjennelse, og Amland kan da ikke gjøre gjeldende den innsigelsen at konkursboet ikke har noe rettmessig krav mot henne, jf. tvangsfullbyrdsloven §4-2 andre ledd. Amland er, uavhengig av utleggssaken, forpliktet til å betale det sakskostnadskrav hun er ilagt ved Borgarting lagmannsretts kjennelse av 1. november 2011. Det fremstår videre som rimelig klart at midlene uansett skal tilfalle Advokatfirmaet, uavhengig av hvem som må anses som kravshaver overfor Amland, jf. tvisteloven § 22-10.

Som innvending mot Namsmannens utleggsforretning har Amland anført at Advokatfirmaet ikke hadde prosessfullmakt.

Domstolen plikter å behandle og ta stilling til en slik anførsel på grunnlag av gjeldende lovregler, selv om innsigelsen ikke nødvendigvis tjener noe beskyttelsesverdig formål.

Manglende prosessfullmakt er avvisningsgrunn også ved namsmannens behandling i tvangsfullbyrdelses- og utleggssaker, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 5-1 annet ledd som gir tvisteloven kap. 3, herunder § 3-4 anvendelse. Dersom prosessfullmakt ikke forelå skulle utleggsbegjæringen vært avvist, og dette vil da måtte lede til at utleggsforretningen oppheves av tingretten.

Utleggsbegjæringen av 12. januar 2012 er innsendt og undertegnet av Torkildsen og Tennø Advokatfirma v/advokat Julie Randgaard Schive som prosessfullmektig. En advokat trenger i utgangspunktet ikke legge frem noen dokumentasjon på prosessfullmakt i forbindelse med tvangsfullbyrdelse, jf. tvl. § 5-1 og tvisteloven § 3-4. Dette er imidlertid kun en presumsjonsregel. Når det reises innvendinger mot eksistensen av nødvendig prosessfullmakt eller på annen måte oppstår tvil rundt dette, må prosessfullmektigen dokumentere eller på annen måte sannsynliggjøre at det nødvendige fullmaktsforhold foreligger, og at tvangsfullbyrdelse er krevet på vegne av den som er berettiget til kravet, jf. de personlige vilkår for å kreve tvangsfullbyrdelse i tvangsfullbyrdelsesloven § 4-6.

Eksisterer ikke.

Det er ikke noe krav om at det må foreligge eller fremlegges skriftlig oppdragsbekreftelse eller dokumentasjon på honorarer, slik Amland har gjort gjeldende. En skriftlig erklæring fra parten som bekrefter at prosessfullmektigen representerer vedkommende i saken vil eksempelvis være tilstrekkelig. Også annen dokumentasjon eller korrespondanse som bekrefter prosessoppdraget og representasjonsforholdet vil etter omstendighetene kunne anses tilstrekkelig. Retten legger til grunn at det ikke kan stilles spesielt høye krav til dokumentasjon for - eller innhold i - prosessfullmakt i en sak som denne. At det er etablert et formalisert klientforhold mellom konkursboet og Advokatfirmaet kan neppe kreves, heller ikke er det noen forutsetning at Advokatfirmaet krever honorar for sitt arbeid med saken. Det må imidlertid som et minimum kreves at konkursboet forut for utleggsbegjæringen aksepterte slik tvangsinn drivelse i boets navn.

Svada. Hva mener du med dette?

Amland har gjort gjeldende at Advokatfirmaet ikke hadde fullmakt til å inndrive kravet gjennom å begjære utlegg, og har gjort gjeldende at boet ikke var kjent med

utleggsbegjæringen. Hun har krevet fremleggelse av prosessfullmakt. Retten har deretter i brev av 3. august 2012 etterspurt dokumentasjon for prosessfullmakt.

Prosessfullmakt er likevel ikke fremlagt i den etterfølgende saksforberedelsen, heller ikke etter rettens brev av 19. september 2012, jf over.

Det faktum at prosessfullmakt ikke fremlegges til tross for at det er bedt om dette, medfører isolert sett bevisbyrden snus, og Advokatfirmaet må her sannsynliggjøre at det likevel forelå nødvendig prosessfullmakt på tidspunktet for utleggsbegjæringen.

Slik saken nå står, kan retten ikke se at denne bevisbyrde er oppfylt.

Advokat Schive Hovde-Hagen har i skriv av 20. august 2012 blant annet opplyst følgende:

"På tidspunktet for utleggsbegjæringen (12.01.2012) hadde vi prosessfullmakt fra konkursboet. Som det fremgår av vedlagte brev fra bostyrer, datert 26. januar 2012, har imidlertid boet stillet krav mot Anne Karina Hyggen Amland til vår disposisjon. Dette i tråd med utgangspunktet i Tvisteloven § 20-10."

I brevet er det videre vist til Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. juni 2012, og anført at den besvarer rettens spørsmål over.

Erklæringen fra bostyrer datert 26. januar 2012 som det vises til, lyder:

"Sak nr.: 11-131837KON-OBYF/1: Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo

Det vises til kontakt om ovennevnte.

Den midlertidige innberetning av 06.09.2011 omtaler ikke kravet mot Karina Hyggen Amland. Bostyrer ble først kjent med kravet etter henvendelse av Dem og etter at innberetningen ble skrevet. Det er nær 17 mill. i krav mot boet og boet har ingen frie aktive. Boet har derfor ikke ressurser til å forfølge kravet og har etter omstendighetene, herunder utsikter til dekning, oppgitt dette som verdiløst for boet.

Dette ble i ettertid bekreftet overfor Dem skriftlig, og slik at kravet i ettertid er stillet til Deres disposisjon. Omkostninger som påløper i forbindelse med kravet, herunder eventuelle idømte saksomkostninger, er boet uvedkommende."

Ordlyden i erklæringen tilsier at boet allerede på tidspunktet for utleggsbegjæringen, og i hvert fall forut for 26. januar 2012, i realiteten hadde oppgitt kravet og overlatt det til Advokatfirmaet. Retten kan følgelig ikke se at erklæringen dokumenterer eller sannsynliggjør prosessfullmakt til å begjære utlegg på vegne av boet den 12. januar 2012. Tvert imot. Det fremstår som lite sannsynlig at beslutningen om å overdra kravet fremfor å fortsette tvangsinndrivelse i boets navn ble tatt i tiden mellom 12. januar og 26. januar 2012. Det er ingen nærmere holdepunkter for en slik endring i boets standpunkt i dette tidsintervallet. Boet synes på dette tidspunkt for lengst å ha inntatt det standpunkt å ikke forfølge kravet.

Som et ytterligere moment kommer at det på konkurstidspunktet høsten 2011, og også vinteren 2012, var flere tvister til behandling i rettsapparatet knyttet til tvangsfullbyrdelse av Poppe & Co Eiendomsmeglings ulike sakskostnadskrav overfor Amland. Det fremgår av flere skriv i saken at erklæringen av 26. januar 2012 ble fremlagt i forbindelse med at Amland i sak 11-044469TVA-AHER/2 skal ha gjort gjeldende at boet var ukjent med at Advokatfirmaet fortsatte ankesaken vedrørende tingrettens beslutning om tvangssalg, jf. advokat Keyser's brev av 10. mai 2012. Det sondres i erklæringen av 26. januar 2012 ikke mellom de ulike sakskostnadskrav. Retten legger følgelig til grunn at det med "kravet" ikke siktes direkte til sakskostnadskravet på kr. 21 125 som det ble begjært utlegg for. Det forhold at erklæringen ikke konkret adresserer, eller synes foranlediget av, det sakskostnadskravet som er gjenstand for utleggsbegjæringen, svekker vekten av erklæringen som bevis for prosessfullmakt til å begjære utlegg.

E-post fra advokat Erling Keyser som foranlediget erklæringen fra bostyrer over er fremlagt avslutningsvis under saksforberedelsen. E-posten er datert 26. januar 2012 og siteres:

"Hei, viser til kontakt ang. ovennevnte.

I saken mot Karina Hyggen Amland, som vi har drøftet, har fru Amland nå argumentert med at kravet er bortfalt fordi kravet ikke er omtalt i din innberetning. Så langt jeg kan se, er innberetningen datert i tid forut for vår kontakt knyttet til dette kravet – og boets de facto etterfølgende abandonering av kravet mot Amland til fordel for oss. Hun kommer i sitt siste skriv med en rekke alvorlige beskyldninger både mot boet og oss, og vi må besvare dette på relevant vis.

Kunne du være brydd med å sende meg en bekreftelse på at boet ikke har hatt ønske/ressurser til å forfølge kravet, og kravet nå tilkommer oss? Bare ring meg dersom du har spørsmål."

Ordlyden gir ingen holdepunkter for at boet på dette tidspunktet var kjent med utleggsbegjæringen i boets navn, eller hadde engasjert Advokatfirmaet til å opptre som

prosessfullmektig i den forbindelse. Tvert imot er det vist til *"boets de facto etterfølgende abandonering av kravet mot Amland til fordel for oss"*. Det fremstår som om det vises til korrespondanse og de facto abandonering noe tilbake i tid. Det harmonerer ikke med Advokatfirmaets anførsel overfor retten om at advokatfirmaet per 12. januar 2012 representerte konkursboet og fremmet boets krav ved utleggsbegjæringen, mens kravet ble overdratt først 26. januar 2012. Avslutningsvis i e-posten fremgår at boet *"ikke har hatt ønske/ressurser til å forfølge kravet"*. Også dette taler klart imot at prosessfullmakt forelå.

Advokatfirmaet har under saksforberedelsen for tingretten både i denne og i sak 11-044469TVA-AHER/2 hevdet at Advokatfirmaet i kraft av tvisteloven § 22-10 var rette kravshaver og kunne gått til tvangsinndrivelse av kravet uavhengig av boet. Også det svekker sannsynligheten for at nødvendig prosessfullmakt var besørget.

Klagemotparten og Advokatfirmaet har hatt klar oppfordring til - og god anledning - til å fremlegge en bekreftelse fra bostyrer på at representasjonsforholdet/prosessfullmakt var tilstede på utleggstidspunktet. Boet ved bostyrer advokat Jan Grønnerød har likevel ikke på noe tidspunkt under saken kommentert Amlands anførsler om Advokatfirmaets manglende prosessfullmakt eller bekreftet advokat Schive Hovde-Hagens adgang til å opptre på vegne av boet.

Samlet sett gjør ovennevnte forhold at det fremstår som mer sannsynlig at det ikke forelå prosessfullmakt på begjæringstidspunktet, enn at dette forelå.

Konklusjonen ovenfor om manglende prosessfullmakt innebærer at begjæringen om utlegg skulle vært avvist. Utleggsforretningen må følgelig **opphèves**.

Retten finner etter dette ikke grunn til å gå inn på Amlands øvrige innsigelser i saken.

Amland har nedlagt påstand om erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk tap som følge av trakassering og forfølgelse med kr. 200 000. Dette krav faller utenfor hva som kan avgjøres innen for rammen av denne saken.

Det er også bedt om at retten ilegger advokatfirmaet/prosessfullmektigen fristforelegg etter tvisteloven § 16-7. Bestemmelsen kommer imidlertid ikke til anvendelse ved tingrettens behandling av klager over utlegg, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 6-1.

Amland har krevet seg tilkjent sakskostnader med kr. 10 000. Sakskostnadsspørsmålet reguleres av tvisteloven kap. 20, jf. tvangsfullbyrdelseslovens § 3-3. Retten kan ikke se at Amland har sannsynliggjort utgifter til sitt arbeid med saken som kan kreves dette av motparten. Retten finner følgelig ikke grunnlag for å tilkjenne sakskostnader.

SLUTNING

1. Namsmannens utleggsforretning av 5. mai 2012 oppheves.
2. Sakskostnader tilkjennes ikke.

Retten hevet

Christel Søreide

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rett kopi bekreftes

BORGARTING LAGMANNSRETT

KJENNELSE

Avsagt: 01.11.2011

Saksnr.: 11-172913ASK-BORG/04

Dommere:

Lagdommer
Lagdommer
Lagdommer

Svein Kristensen
Hedda Remen
Rakel Surlien

Ankende part

Anne-Karina Hyggen
Amland

Ankemoetpart

Poppe & Co.
Eiendomsmegling AS, dets
Konkursbo

Advokat Erling Keyser
v/advokatfullmektig
Julie Randgaard
Schive

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

Saken gjelder tvangssalg av fast eiendom.

Poppe & Co Eiendomsmebling AS fremsatte 5. mai 2011 begjæring om tvangssalg av eiendommen gnr. 41 bnr. 114 i Bærum. Eiere er Petter Frode og Anne-Karina Hyggen Amland.

Tvangsgrunnlag for begjæring om tvangssalg er tre utleggsforretninger. Den første utleggsforretningen er av 12. januar 2010, tinglyst på eiendommen 18. januar 2010.

Tvangsgrunnlaget ved denne begjæringen var dom fra Oslo tingrett av 18. juni 2009. Den andre utleggsforretningen er av 2. juli 2010, tinglyst på eiendommen 5. juli 2010.

Tvangsgrunnlaget ved denne begjæringen var kjennelse avsagt av Borgarting lagmannsrett 2. desember 2009 og kjennelse avsagt av Høyesterett 23. mars 2010. Den tredje utleggsforretningen er av 27. september 2010, tinglyst på eiendommen 1. oktober 2010.

Tvangsgrunnlag ved denne begjæringen var kjennelse avsagt av Borgarting lagmannsrett 8. juli 2010. Samlet sikrer utleggene hovedkrav for 91 782,09 kroner. I tillegg kommer renter og omkostninger, slik at kravet ved begjæringen utgjorde 104 619,09 kroner.

Oslo tingrett avsa 15. august 2011 kjennelse med slik slutning:

1. Retten tar begjæringen om tvangssalg av ideell andel av gnr. 41 bnr. 114 i Bærum kommune til følge.
2. Tvangssalget gjennomføres som medhjelpersalg.

Anne-Karina Hyggen Amland har 13. september 2011 anket avgjørelsen til Borgarting lagmannsrett. Poppe & Co Eiendomsmebling AS, dets konkursbo, har inngitt anketilsvar datert 24. oktober 2011. Det er opplyst i tilsvaret at dette er meddelt den ankende part.

Den ankende part, **Anne-Karina Hyggen Amland**, har i hovedtrekk gjort gjeldende:

Det var en saksbehandlingsfeil at tingretten ikke videresendte ankemotpartens prosesskriv av 5. august 2011 til den ankende part. Det er vist til EMK art. 6, SP art. 14 og straffeloven § 110.

Det er videre en feil at bare forliksrådets leder undertegnet Oslo forliksråds kjennelse av 21. januar 2009 hvor den ankende part ble pålagt å betale 39 688 kroner i sakskostnader. Tingretten har i denne forbindelse tolket tvangsfullbyrdelsesloven § 4-2 første ledd bokstav a feil. Det er også vist til at kjennelsen i forliksrådet er truffet i strid med EMK art. 6, SP art. 14 og tvangsfullbyrdelsesloven § 19-2 første ledd og § 19-4 annet ledd.

Saken skulle vært avvist fra forliksrådet etter tvisteloven §§ 85, 93 og 191 fordi saksøker manglet tilstrekkelig tilknytning til tvistegenstanden.

Det var også en feil at Frode Amland var ført opp som part i saken for tingretten.

Borgarting lagmannsretts kjennelse av 2. desember 2009 er ikke signert av de dommere som deltok. Det er vist til tvisteloven § 19-2 første ledd og § 19-4 annet ledd, samt til domstolsloven § 160 første ledd.

Poppe & Co Eiendomsmegling AS er konkurs og saken er derfor stanset, jf. tvisteloven § 6-16 første ledd bokstav c.

Den ankende part har nedlagt slik påstand:

1. EMK art. 6 er krenket.
2. Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. august 2011 oppheves.
3. Frode Amland fjernes som part i saken.
4. Begjæring om tvangssalg tas ikke til følge.
5. Tvangsforretninger 180110 (dagbok nr. 37469), 050710 (dagbok nr. 500133) og 011010 (dagbok nr. 749610) oppheves, jf. tvfl § 6-4, og slettes fra grunnboken.
6. Torkildsen, Tennøe & Co AS og Poppe & Co Eiendomsmegling AS dømmes in solidum til å betale sakens omkostninger.

Ankemparten, **Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo**, har i det vesentlige gjort gjeldende:

Det er riktig at Poppe & Co Eiendomsmegling AS er slått konkurs, men saken skal likevel ikke stanses eller utsettes.

Den ankende part fikk tilsendt ankempartens prosesskriv av 5. august 2011 direkte fra ankemparten.

Begjæringen om tvangssalg bygger på tre ulike utlegg tinglyst i Hyggen Amlands ideelle andel av hennes og ektemannens eiendom på Snarøya. Tvangsgrunnlagene er tvangskraftige og kan realiseres. Det vises til tvangsfullbyrdelsesloven § 11-1 første ledd. Det vises også til § 11-9 første ledd. Bestemmelsen medfører at saken var ferdig forberedt da Hyggen Amland hadde uttalt seg om begjæringen om tvangssalg.

Det var ikke feil å føre opp Petter Frode Amland som part siden han er hjemmelsinnehaver til eiendommen.

Det foreligger ikke feil ved rettsanvendelsen i tingrettens avgjørelse.

Ankemothparten har nedlagt slik påstand:

1. Anke vedrørende Anker og Bærum tingretts kjennelse i sak 11-044469TVA-AHER/2 forkastes.
2. Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo, tilkjennes sakens omkostninger for lagmannsretten med kr. 21 125,-

Lagmannsretten bemerker:

Det er opplyst at Poppe & Co Eiendomsmegling AS er konkurs. Saken er likevel ikke stanset etter tvisteloven § 16-16 første ledd bokstav c. Dette følger av at bestemmelsen ikke kommer til anvendelse i saker etter tvangsfullbyrdelsesloven, jf § 6-1 første ledd.

Lagmannsretten legger til grunn at ankemothpartens prosesskriv av 5. august 2011 ble sendt den ankende part direkte selv om dette ikke fremgår av prosesskrivet. Det er derfor ikke en saksbehandlingsfeil at tingretten ikke videresendte prosesskrivet. Det vises til anketilsvaret hvor dette er sagt. Plikten til å sende prosesskriv direkte gjelder etter tvisteloven § 12-3 annet ledd bare saker hvor begge parter er representert ved advokat, men det er ikke en feil at det gjøres på denne måten også i saker hvor en part ikke er representert ved advokat, jf. Schei, *Tvisteloven kommentarutgave*, side 571.

Når det gjelder anførselen om at det var en feil at bare forlikrådets leder undertegnet forlikrådets hevingskjennelse av 21. januar 2009, vises til lagmannsrettens tidligere kjennelse av 2. desember 2009 hvor dette er behandlet og hvor lagmannsretten uttalte følgende:

Lagmannsretten bemerker at det ikke er noen saksbehandlingsfeil at bare forlikrådets leder deltok ved behandlingen av hevingskjennelsen. Kjennelse om heving av en sak anses ikke å høre til pådømmelsen av saken. Etter tvistemålsloven § 166 hadde forlikrådets leder kompetanse til å treffe avgjørelsen, og herunder fastsette sakskostnadene, jf. Schei: *Tvistemålsloven* (2. utgave) side 537. Bestemmelsen er for øvrig videreført i tvisteloven § 19-2 annet ledd, jf. Schei: *Tvisteloven – kommentarutgave* side 763, jf. side 765.

Denne lagmannsrett slutter seg til uttalelsen. Det foreligger med andre ord ingen saksbehandlingsfeil på dette punktet.

Den ankende part har anført at forlikrådet, i stedet for å heve saken, skulle ha avvist den på grunn av manglende rettslig interesse. Det er imidlertid ikke gjort rede for hvorfor slik interesse mangler, heller ikke i den ankende parts skriv av 30. juni 2011. Lagmannsretten legger til grunn at tilstrekkelig rettslig interesse forelå. Det vises for øvrig til tingrettens bemerkning om at også en avvisningskjennelse ville medført ansvar for sakskostnader for den ankende part.

Det fremgår av tingrettens kjennelse av 15. august 2011 at både Anne-Karina Hyggen Amland og Petter Frode Amland er ført opp som saksøkte. De to er ektefeller. Mannen har hjemmel til eiendommen som er begjært tvangssolgt. Begjæringen om tvangssalg, som tingretten tok til følge, gjelder imidlertid bare den ankende parts ideelle andel. Det følger av tvangsfullbyrdelsesloven § 11-8 annet ledd at ektefelle som bor på eiendommen som begjæres tvangssolgt, skal gis underretning etter § 11-7. Lagmannsretten kan ikke se at det er en saksbehandlingsfeil at ektefellen er ført opp som saksøkte på forsiden i tingrettens kjennelsen. Feilen har uansett ikke hatt innvirkning på resultatet, jf. tvisteloven § 29-21 første ledd.

Når det gjelder innsigelsen om at lagmannsrettens kjennelse av 2. desember 2009 er en forfalskning og en nullitet, kan heller ikke denne føre frem. På dette punkt nøyer lagmannsretten seg med å vise til tingrettens begrunnelse som er dekkende for lagmannsrettens syn.

Anken blir etter dette forkastet.

Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo, har vunnet saken og har krav på sakskostnader for lagmannsretten i medhold av hovedregelen i tvisteloven § 20-2 første ledd, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 6-1 første ledd, idet lagmannsretten ikke kan se at noen av unntakene i § 20-2 tredje ledd kommer til anvendelse. I anketilsvaret er sakskostnadskravet oppgitt til 16 900 kroner. Med tillegg av merverdiavgift blir beløpet 21 125 kroner. Kravet tas til følge.

Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING

1. Anken forkastes.
2. I sakskostnader for lagmannsretten betaler Anne-Karina Hyggen Amland 21 125 – tjuentusenettthundreogtjuefem – kroner til Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo, innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelsen.

Svein Kristensen

Hedda Remen

Rakel Surlien

Bekreftes for første lagmannen:

Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

A N K E

T I L

N O R G E S H Ø Y E S T E R E T T

Saksnummer : 11-172913ASK-BORG/04 – 11-044469-TVA-AHER/2

Ankende part : Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Prosessfullmektig : Egen

Ankemotpart : Poppe & Co. Eiendomsmegling AS, dets konkursbo
c/o advokat Jan Grønnerud
St. Olavs gate 28
0166 Oslo

Prosessfullmektig : Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS
v/advokat Lage Sverdrup-Thygeson
v/Advokat Erling Keyser
Postboks 2884 Solli
0230 Oslo

Saken gjelder : Begjæring om tvangssalg

* * *

1. INNLEDNING

5. mai 2011 begjærte Poppe & Co Eiendomsmegling AS (Poppe) tvangssalg av ideell andel av gnr. 41 bnr. 114 i Bærum kommune. Tvangsgrunnlag for begjæringen er tre utleggsforretninger henholdsvis av 12. januar 2010 (dom Oslo tingrett 18. juni 2009), 2. juli 2010 (kjennelser Borgarting lagmannsrett 2. desember 2009 og Høyesterett 23. mars 2010), samt 27. september 2010 (kjennelse Borgarting lagmannsrett 8. juli 2010).

I brev av 30. juni 2011 reiste jeg innsigelser mot tvangsgrunnlagene. I prosesskriv av 5. august 2011 innga Poppe bemerkninger til mitt skriv. Poppe unnlot derimot å sende prosesskrivet til meg. Videre er det dokumentert at tingrettsdommer Nils Ole Bay valgte å holde tilbake prosesskrivet – hvilket er i strid med EMK art. 6 (jf Walston v Norway

2003 (37372/97))¹ og straffeloven § 110 – og avsa i stedet kjennelse 15. august 2011 med følgende sluttning:

1. *Retten tar begjæring om tvangssalg av ideell andel av gnr 41 bnr 114 i Bærum kommune til følge.*
2. *Tvangssalget gjennomføres som medhjelpersalg.*

19. august 2011 leverte Poppe & Co oppbudsbegjæring, og ved Oslo byfogdembetes kjennelse av 23. august 2011 ble boet tatt under konkursbehandling.

Asker og Bærum tingretts kjennelsen ble påanket 13. september 2011 for så vidt gjaldt saksbehandling og rettsanvendelse.

24. oktober 2011 avga TT anketilsvar, angivelig som representant for konkursboet.

1. november 2011 avsa Borgarting lagmannsrett kjennelse med slik slutning:

1. *Anken forkastes.*
2. *I sakskostnader for lagmannsretten betaler Anne-Karina Hyggen Amland 21 125 – tueentusenetthundreogtjuefem – kroner til Poppe & co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo, innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelsen.*

Det ankes herved over lagmannsrettens saksbehandling og lovtolking. Idet kjennelsen ble forkynt for meg 25. november 2011, er anken rettidig.

2. FEIL VED SAKSBEHANDLINGEN

2.1 Prosessforutsetninger – prosessuell handleevne og lovlig representasjon

Som nevnt meldte Poppe & Co Eiendomsmegling oppbud den 19. august 2011, og ved Oslo byfogdembetes kjennelse av 23. august 2011 ble boet tatt under konkursbehandling.

Advokat Jan Grønnerud ble oppnevnt som bobestyrer. I kapittel VII, pkt. 5, i Grønneruds innberetning av 6. september 2011 slås det fast at:

"Konkursdebitor var pr. konkursåpning ikke involvert i tvister eller søksmål."

Denne innberetningen, som er vedlagt anken som **Bilag nr. 1**, er gjennomlest av Mats Alexander Sæverud, styreleder i Poppe & Co Eiendomsmegling, og deretter på ære og samvittighet signert av samme person, og derved erklært å være riktig og uttømmende.

En registreringsforretning av 6. september 2011, som konkursboet har fremlagt for byfogden og som finnes som siste side i ovennevnte innberetning, er også erklært – på ære og samvittighet – å være riktig og uttømmende. Registreringsforretningen, som er signert av både bobestyrer og styreleder, nevner ingen krav mot meg.

Som det fremgår av en utskrift, av 28. oktober 2011, av dokumentlisten i sak 11-131837KON-OBYF,² vedlagt her som **Bilag nr. 2**, har det ikke vært noe kontakt mellom bobestyrer/konkursboet og TT. I lys av dokumentlisten, samt innberetningen nevnt ovenfor, kan man dermed slå fast; 1) at Poppe & Co Eiendomsmegling, dets konkursbo,

¹ Hvorvidt unnlåtelsen av å overgi et prosesskrift fra en part til en annen vil ha betydning for avgjørelsen – utfallet av saken – har ingen betydning for vurderingen om det foreligger krenkelse av EMK. Denne rettslige forståelsen av problemet ble lagt til grunn i sak: Adolf v Austria 260382.

² Poppe & Co Eiendomsmegling, dets konkursbo.

ikke er involvert i tvister eller søksmål; 2) at konkursboet ikke har utstedt prosessfullmakt; og 3) at TT ikke representerer konkursboet i tvister eller søksmål.

Til tross for at Poppe & Co Eiendomsmegling i følge erklæringer ikke er involvert i noen tvister eller søksmål, har TT likevel erklært mottak av forkynning av anken, og deretter innlevert anketilsvar, på konkursboets vegne.

Den eneste tilknytning jeg kan se at TT har til konkursboet, er TT's udokumenterte anførsel – i anketilsvaret – at; *"...vi bistår konkursboet i denne saken."* Dette er selvsagt ikke tilstrekkelig dokumentasjon for å kunne representere konkursboet i en rettsvist.

Lagmannsretten kunne enkelt ha unngått dette prosessuelle problemet som nå har materialisert seg, ved å gi meg tid til å lese igjennom, kommentere og protestere mot det TT har anført i sitt anketilsvar. Det forhold at jeg ikke har fått anledning til å imøtegå anketilsvaret, er i seg selv en krenkelse av det kontradiktoriske prinsipp, samtidig som det er en krenkelse av EMK art. 6.

Konsekvensen av ovennevnte faktiske gjennomgang er at TT mangler – og har heller ikke kunnet fremvise – lovlig representasjon/legitimasjon, og hadde følgelig ikke kompetanse til å verken motta forkynning av anke eller å sende inn anketilsvar.

Den videre konsekvens av dette er at Poppe & Co Eiendomsmegling, dets konkursbo, ikke har mottatt forkynning av anke, og heller ikke har sendt inn anketilsvar. I det tingrettens kjennelse ble sendt ut til forkynning i samme tidsrom hvor Poppe meldte oppbud, er det også et spørsmål hvorvidt tingrettens kjennelse i det hele tatt er blitt lovlig forkynt for motparten.

Lagmannsretten hadde mot denne bakgrunn ingen adgang til å ta saken opp til avgjørelse før det var blitt brakt på det rene; 1) hvorvidt tingrettens kjennelse var blitt forkynt for korrekt part; 2) hvorvidt min anke over tingrettens kjennelse var blitt forkynt for korrekt motpart; og 3) hvorvidt TT's representasjon er lovlig/gyldig. Da disse spørsmålene ikke ble avklart av lagmannsretten i forkant av dens avgjørelse, må lagmannsrettens kjennelse oppheves.

2.1.1 Advokatfirmaet TT's spesielle interesse i saken

Mye peker i retning av at TT i flere år har ført denne saken på egen hånd og, nær sagt, over hodet på Poppe & Co Eiendomsmegling. Dette syn støttes av Poppe & Co's erklæring om at de ikke er i tvist med meg eller andre, og at de heller ikke kjenner til at det skulle eksistere noen tvist med meg eller andre.

Som det for øvrig fremgår av dokumentasjonen, finnes det ingen korrespondanse som skulle gi det minste signal om at herværende tvist har vært diskutert mellom bobestyrer og ansvarlige personer i Poppe & Co Eiendomsmegling, eller mellom disse og TT. Ei heller finnes det den minste dokumentasjon som skulle kunne indikere at TT har fått prosessoppdrag i saken.

Høyesterett bør merke seg følgende forhold, som til en viss grad kan forklare TT's uhjemlede representasjon og spesielle interesse i saken:

- Erling Keyser, som prosederer denne saken under Thygesons ansvar, var frem til august 2009 også styreleder i Poppe & Co Eiendomsmegling. Det fremstår dermed som ikke usannsynlig at han – gjennom å kontrollere forfølgelsen av denne saken – kan ha interesse i å dekke over forhold, relatert til hans fortid som styreformann i Poppe, forhold som kunne ha blitt avdekket dersom "prosessoppdraget" ble overlatt til andre, eller på annet usaklig grunnlag søker å forfølge saken mot meg.

- I og med tildelingen av konkursboet til advokat Grønnerud, har det samtidig blitt påvist en uheldig sammenblanding mellom bobestyrers kompanjong, og ansvarlig advokat i herværende sak. Ansvarlig advokat i saken, Lage Sverdrup-Thygeson, må antas å være bror (eller nær slektning) av Grønneruds kompanjong, Ulrik Sverdrup-Thygeson.

Hvorvidt disse forhold kan ha hatt betydning for det valget TT har tatt – å fortsette sin representasjon i saken, uten å ha fått noe prosessoppdrag – er foreløpig vanskelig å ta stilling til, like fullt må dette avklares. Det vil uansett fremstå som særlig uheldig, mht den alminnelige tillit til domstolene, at en kompanjong av Ulrik Sverdrup-Thygeson utpeker Thygesons bror, Lage, til å representere konkursboet i denne sak.

2.2 Mangler ved kjennelsen

En rettslig avgjørelse er bindende først når alle dommerne har signert den, jf tvl § 19-4, annet ledd, første pkt., som lyder:

"Avgjørelsen er avsagt skriftlig når alle rettens medlemmer har undertegnet den."

Kjennelsen av 1. november 2011, som ble forsøkt forkynt for meg 25. november 2011, er ikke signert, og er følgelig ikke bindende for verken retten eller meg, jf tvl § 19-4, første ledd, sammenholdt med paragrafens annet ledd. Kjennelsen er vedlagt her som **Bilag nr. 3**.

Den videre følge av denne mangel er at dokumentet ikke kan forkynnes, jf dl § 160, første ledd, som lyder:

"Det, som skal forkyndes,³ maa foreligge skriftlig. Det maa være underskrevet og datert, hvis det ikke bare er bilag til et andet skrift."

Det forhold at dokumentet er registrert forkynt, har ingen reell betydning i vurderingen av forkynningens lovlighet. Som det fremgår av det ovennevnte, er dokumentet ikke lovlig forkynt, hvilket også bekreftes av gjennomgangen like nedenfor.

1. desember 2011 ba jeg lagmannsretten om å få tilgang til, og kopi av den originale signerte kjennelsen, hvilket jeg fikk. Kjennelsen er vedlagt her som **Bilag nr. 4**.

Dersom vi sammenligner det dokumentet som ble forkynt (kjennelse 1) med det dokumentet som jeg fikk utlevert av lagmannsretten 1. desember 2011 (kjennelse 2), finner man følgende:

Kjennelse 1 er et dokument på 5 sider. Kjennelse 2 er på 6 sider. I kjennelse 1 finner vi de maskinskrevne navnene på dommerne som skulle ha signert, på side 5. I Kjennelse 2 er disse maskinskrevne navnene slettet og byttet ut med signaturer. Signaturene er derimot lagt inn sammen med slutningen på side 6. Slutningen er altså blitt slettet fra side 5 og overført til side 6.

Kjennelse 2 er stemplet og erklært å være "Rett kopi", hvilket vil si at originalen er på 6 sider, med signaturer og slutning på side 6. Kjennelse 1, som er det dokumentet som ble forkynt, er på vegne av førstelagmannen bekreftet å være den originale kjennelse eller en rett kopi av originalen, slik originalen må ha sett ut 1. november 2011. Dette betyr at kjennelse 2 er en forfalskning, hvor de maskinskrevne navnene til dommerne er slettet/fjernet og deretter byttet ut med signaturene til dommerne. Sagt med andre ord har noen ved domstolen forfalsket kjennelsen av 1. november 2011. Det skulle være unødvendig å nevne at handlingen er straffbar. Den umiddelbare konsekvens av dette, er

³ Det er i hovedsak selve rettsavgjørelsen som skal forkynnes, og denne må altså være underskrevet for i det hele tatt å kunne bli sendt ut for forkynning.

at kjennelsen skal anses å være en nullitet, hvilket jeg begjærer Høyesteretts bekreftelse på.

3. FEIL VED SAKSBEHANDLINGEN OG RETTSANVENDELSEN

3.1 Tingrettens tilbakeholdelse av prosesskrift av 5. august 2011

En følge av det kontradiktoriske prinsipp er at domstolene plikter å sørge for at prosesskrift fra én part blir gjort kjent for dennes motpart, dette i rimelig tid *før* retten akter å ta stilling i saken. Prinsippet er også beskyttet gjennom EMK art. 6 og SP⁴ art. 14.

Til tross for at tingrettsdommer Bay var kjent med det nevnte prinsipp så vel som med strl § 110 ønsket han, av ukjent årsak, likevel å holde tilbake og derved hindre at jeg skulle få tilgang til ankemotpartens prosesskrift av 5. august 2011.

Da lagmannsretten unnskylder tingrettens unndragelse/passivitet med å legge til grunn at prosesskrivet ble sendt meg direkte fra TT, nevner jeg at det ikke fremgår noe sted i prosesskrivet at så har skjedd. Tingrettsdommer Bay var følgelig oppfordret til å sende meg en kopi i god tid før han aktet å fatte avgjørelse i saken. I alle fall var han oppfordret til å undersøke og avklare saken, også dette i god tid før han aktet å fatte avgjørelse i saken.

Som det fremgår av sak: Walston v Norge, var det tilstrekkelig for EMD å påvise krenkelse av art. 6 at domstolen hadde unnlatt å oversende et prosesskrift til den annen part. Denne unnlattelsen satte, uttalte EMD, parten i en slik disfavør vis-à-vis motparten at "*fair hearing*" garantien var blitt krenket. EMD tok – i sin vurdering av saken – på ingen måte hensyn til regjeringsadvokatens argument om at ethvert fravær av rettferdighet var blitt rettet opp / reparert under prosessen i Høyesteretts kjæremålsutvalg, hvor kjæremålsutvalget i sin kjennelse hadde innskrenket seg til å slå fast at lagmannsrettens unnlattelse av å oversende prosesskrivet ikke fremsto som noen saksbehandlingsfeil under norsk rett, dette idet prosesskrivet ikke inneholdt informasjon av betydning for lagmannsrettens avgjørelse. Som sagt så fikk Regjeringen ikke medhold i sin argumentasjon. Tvert imot anså EMD at lagmannsrettens tilbakeholdelse av prosesskrivet innebar en krenkelse av EMK art. 6. Herværende sak er, for så vidt gjelder tilbakeholdelse av prosesskriv, identisk med Walston's sak.

Det sier seg for øvrig selv at slike prosessgarantier, som man bl.a. finner i EMK art. 6, ikke har noe for seg dersom ansvar for krenkelser av disse skal kunne avverges ved en enkel bemerkning – slik regjeringen normalt anfører – om at krenkelsen, etter regjeringens skjønn, ikke vil ha noen betydning for avgjørelsen. Med de avgjørelser som finnes i Strasbourg på dette området, er det slått fast at det ikke er opp til staten/regjeringen å avgjøre rettergangsskrittene betydning for motparten.

I herværende sak er det ikke tvil om at dommer Bay har handlet i strid med loven da han bevisst unndro prosesskriftet fra prosessen inntil han hadde fått avsagt sin kjennelse, og at behandlingen av saken i første instans bare av denne grunn skulle ha vært foretatt på ny.

Under ankebehandlingen har advokatfirmaet TT gått langt i å anføre at jeg lyver og at lagmannsretten derfor må legge til grunn at jeg selvsagt har mottatt TT's prosesskriv. TT har ikke på noen annen måte søkt å føre bevis for at selskapet virkelig har oversendt det nevnte prosesskriv, ei heller har retten gjort forsøk på å innhente slike bevis. Tvert imot går TT – i sitt anketilsvar – langt i å innrømme at advokatfirmaet *ikke* har sendt meg prosesskrivet, hvor TT over en hel side prosederer på at det ikke var nødvendig for meg å få tilgang til prosesskrivet, dette da det kontradiktoriske prinsipp ikke gjelder for

⁴ FN's konvensjon om sivile og politiske rettigheter.

saksbehandling på tvangssalgstrinnet av tvangssfullbyrdelseslovens bestemmelser. Jeg gjengir i den forbindelse TT's konklusjon, med mine bemerkninger i parentes:

"Det anføres at saken på det daværende tidspunkt var ferdig forberedt for avgjørelse. Behandlende dommer (Bay) kunne da i utgangspunktet umiddelbart ha truffet avgjørelse i saken (dvs; uten å la meg få anledning til å protestere mot tvangsgrunnlaget, uavhengig av hvor ulovlig dette måtte være). Det kontradiktoriske prinsipp er derfor mer enn godt nok ivaretatt, og Hyggen Amlands anførsel om saksbehandlingsfeil kan ikke føre frem."

Dersom TT virkelig mente at jeg hadde mottatt prosesskrivet, har det jo ingen mening å foredra – over en hel side – om hvorfor det ikke var nødvendig for meg å få tilgang til dette.

Etter å ha gjennomgått TT's anketilsvar har Lagmannsretten ukritisk lagt til grunn TT's udokumenterte påstand som bevis på at jeg har fått oversendt prosesskrivet. Lagmannsretten har ikke engang gitt meg anledning til å svare på TT's usanne påstand, enn mindre har lagmannsretten gitt meg anledning til å kreve fremprovosert bevis for påstanden, dette til tross for at det for lagmannsretten måtte fremstå som opplagt at slike bevis var påkrevd, jf påstand nr. 1 i anken som er knyttet til ankens pkt. 2.1.

Reglene om bevisføring, bevisbyrde og bevisbedømmelse skulle ha ført til en forkastelse av TT's påstand, samt en bekreftelse på at det forelå krenkelse av EMK art. 6, dette idet domstolen hadde holdt tilbake prosesskrivet. I ankeomgangen har lagmannsretten aksepterte en udokumentert og usann påstand som sann, hvilket i seg selv er en ny krenkelse av EMK art. 6.

I og med at lagmannsretten har lagt til grunn at påstanden er bevist alene ved påstanden selv, har lagmannsretten åpenbart misforstått eller feiltolket reglene om bevisføring, bevisbyrde og prinsippene om den frie bevisbedømmelse. Det fremgår for øvrig av tvl § 11-1, tredje ledd, at retten ikke kan bygge avgjørelsen på et (faktisk) grunnlag partene ikke har hatt foranledning til å uttale seg om. Som det går frem av sakens dokumenter, har lagmannsretten fratatt meg muligheten til å protestere mot TT's usanne påstander, dette til tross for at det for lagmannsretten måtte fremstå som åpenbart at anførselen om at jeg har mottatt det nevnte prosesskriv ikke kunne stå uimotsagt eller uprøvet. Det foreligger følgelig en krenkelse av EMK art. 6.

Avslutningsvis vil jeg legge til at anketilsvaret kom meg ihende 27. oktober 2011. Jeg antar at Asker og Bærum tingrett må ha fått tilsvaret samtidig. Normal saksgang er da at tingretten oversender anken, tilsvaret og resten av sakens dokumenter til lagmannsretten for videre behandling der. Jeg vil anta at avsendelsen fra tingretten kan ha skjedd tidligst fredag 28. oktober 2011. Lagmannsretten har da sannsynligvis mottatt anken mandag 31. oktober 2011. Det som så skjer er at saken blir oversendt til forberedende dommer for videre behandling. Det fremstår da som usannsynlig at lagmannsretten har kunnet foreta en rimelig, rettferdig og ikke minst betryggende saksbehandling av min anke, dette da anken innkom lagmannsretten bare timer før avgjørelsen ble fattet. Denne spesielle saksbehandlingen gir allmennheten det klare inntrykk at jeg ikke skulle få den minste anledning til å kommentere anketilsvaret. Videre er det også klart at min anke må ha forsert alle andre saker som sto i kø for behandling i lagmannsretten, noe som skulle gi signal om at det hastet med å få kjørt igjennom en avgjørelse, med den konsekvens at mine rettigheter til å reagere mot TT's anketilsvar ble frarøvet meg. Saksbehandlingen fremstår i beste fall som useriøs, hvor resultatet lider av et voldsomt hastverk.

3.2 Forliksrådets behandling, herunder prosessuelle spørsmål omkring heving av saken samt avgjørelse av saksomkostninger

3.2.1 Saksomkostningsavgjørelse

Lagmannsretten legger til grunn at spørsmålet om forliksrådets formann, alene, har kompetanse til å fatte saksomkostningsavgjørelser, er korrekt avgjort av lagmannsretten i kjennelse av 2. desember 2009, hvor det der legges til grunn at en slik ordning ikke er en saksbehandlingsfeil.

Avgjørelser av saksomkostningsspørsmål hører til *på dømmelsen* – også i forliksrådene – og kan derved ikke fattes av forliksrådets formann, alene. Slike avgjørelser må fattes av den samlede rett, jf det som er sagt i mitt brev av 30. juni 2011:

”Tvml § 166 regulerer forholdet i herværende sak. Bestemmelsen er tolket dit hen at avgjørelser av saksomkostningsspørsmål hører til på dømmelse og kan derved ikke fattes av formannen alene. Denne forståelsen av loven støttes av Rt-1995-1168 (kjennelsen gjaldt samme problemstilling, og var enstemmig), og senest av Asker og Bærum tingrett i sin avgjørelse av 19. juni 2009 i sak 09-080424. I Rt-1995-1168 uttalte Høyesterett at:

”Det er alminnelig antatt at avgjørelser angående saksomkostninger – herunder omkostninger til sakkyndige – hører til på dømmelsen og må treffes av den samlede rett, jf. således Schei: Tvistemålsloven bind I side 333 med henvisninger (1. utgave 1990). Kjæremålsutvalget er enig i dette.”

Borgarting lagmannsrett (2. desember 2009) uttaler derimot at:

”Kjennelse om heving av en sak anses ikke å høre til på dømmelsen av saken. Etter tvistemålsloven § 166 hadde forliksrådets leder kompetanse til å treffe avgjørelsen, og herunder fastsette saksomkostnadene, jf. Schei: Tvistemålsloven (2. utgave) side 537.”

Lagmannsretten har – som en kan se – alene vist til og også støttet seg til Tore Scheis kommentarer av Tvistemålsloven § 166, side 537 (2. utgave 1998) hvor det står å lese at:

”Forberedende dommer kan avgjøre under saksforberedelsen om saken skal avvises. Det samme gjelder avgjørelse om å heve saken, også hvor det i kjennelsen treffes avgjørelse om saksomkostninger.”

Scheis siste tolking av tvml § 166 er uhjemlet og i strid med Rt-1995-1168.⁵ Tolkningen – som for øvrig synes å være i strid med hans egen tolking i førsteutgaven av hans kommentarer av tvistemålsloven – antas derfor enten å være en skrivefeil eller en plutselig og uforklarlig misforståelse av lovens regler.

Det er følgelig brakt på det rene at Oslo forliksråd ikke var lovlig satt til å vurdere og deretter idømme saksomkostninger. Saksbehandlingsfeilen er en ubetinget opphevelsesgrunn, jf tvml § 384, annet ledd. Forliksrådets avgjørelse av 21. januar 2009 er følgelig en nullitet som det ikke kan bygges noe rettskrav på”.

Oslo forliksråds avgjørelse fremstår i så måte som en nullitet – truffet av en person som ikke hadde kompetanse til å fatte avgjørelser av denne art – som det følgelig ikke kan bygges noe rett på.

⁵ Jeg nevner at det i ingressen til Rt-1995-1168 er slått fast følgende: ”Avgjørelser angående saksomkostninger ligger utenfor forberedende dommers kompetanse etter tvistemålsloven § 166 annet punktum.”

Som det fremgår av det som er gjennomgått ovenfor har Høyesterett i Rt-1995-1168 avklart spørsmålet hvorvidt forberedende dommer har kompetanse til å fatte omkostningsavgjørelse. Avgjørelsen hviler på tidligere fastslått teori. Lagmannsrettens avgjørelse av 2. september 2009 (som jeg for øvelsens skyld forutsetter at er gyldig) strider mot rettspraksis og teori, hvilket burde ha vært gjort klart under saksbehandlingen og ikke minst i kjennelsen, dersom lagmannsrettens idé med avgjørelsen var å gå imot allerede fastslått teori og rettspraksis.

Som følge av at lagmannsretten i kjennelse av 1. november 2011 slutter seg til rettens uttalelse av 2. desember 2009, og med dette finner at det ikke er begått saksbehandlingsfeil på dette punkt, synes det klart at lagmannsretten står fast på en rettsoppfatning som strider mot tidligere kjent teori og rettspraksis. I og med denne rettsuklarhet, eller Borgarting lagmannsretts uvilje til å forholde seg til norsk rett, fremstår det som klart at Høyesterett bør avklare spørsmålet, igjen.

3.2.2 Manglende rettslig interesse – Heving eller avvisning?

Lagmannsretten legger til grunn at forliksrådets formann alene kan vurdere og fatte avgjørelse om heving, dette da jeg, etter lagmannsrettens skjønn "...ikke (har) gjort rede for hvorfor slik interesse mangler, heller ikke i den ankende parts skriv av 30. juni 2011." På dette grunnlag la lagmannsretten til grunn at jeg hadde tilstrekkelig rettslig interesse til å både saksøke og å heve. Logisk sett må jeg da anta at lagmannsretten mener at jeg var i besittelse av et krav som jeg i og med min begjæring om å trekke saken også frafalt.

Faktum er – som lagmannsretten var på det rene med – at jeg i mitt skriv av 30. juni 2011 har redegjort tilstrekkelig for anførselen om min manglende rettslige interesse til å saksøke, hvilket dokumenteres med følgende gjengivelse fra det nevnte skriv:

- *"I tilsvar av 31. mai 2007 påsto Poppe & Co saken avvist bl.a. som følge av manglende rettslig interesse."*⁶
- *"Saksøkers tilknytning til søksmålgjenstanden er en absolutt prosessforutsetning. Dersom denne ikke foreligger ved saksanlegget skal domstolen avvise saken, ex officio. Det er verdt å merke seg at saksøkte påsto saken avvist i sitt tilsvar 31. mai 2007 med grunnlag i manglende rettslig interesse, hvor det bl.a. var anført at man ikke kunne se hvilken tilknytning saksøkerne hadde til saken."*
- *"Har en person gått til søksmål – slik tilfellet er i herværende sak – hvor kravet i søksmålet bygger på eller springer ut av tredjemanns rett, har saksøker ingen rettslig interesse, slik beskrevet i tvml § 54, til å få prøvet kravet."*

Det er altså, i brev av 30. juni 2011, tilstrekkelig redegjort for hvorfor jeg manglet rettslig interesse: Søksmålet bygger på tredjemanns rett, noe som støttes av saksøktes avvisningspåstand.

Uten at det skulle ha noen betydning for lagmannsrettens vurdering og avgjørelse, kan det nevnes at jeg på tidspunktet for saksanlegget i 2007 var blitt anbefalt/rådgitt, av en tidligere medsaksøker, å reise sak. Anbefalingen var mer bygget opp på faktisk begått urett, enn på prosessuell presisjon.

Det er for øvrig en grunn for at avvisningsbegjæringene normalt skal behandles før videre saksbehandling iverksettes; bl.a. for å unngå misforståelser og åpenbart grunnløse søksmål. Når nå domstolene engang har fått dette verktøy i sine hender, var det også ment å bli benyttet, i både domstolenes så vel som partenes interesse.

⁶ Brev av 30. juni 2011, side 1.

Avslutningsvis vil jeg igjen understreke at en person som ikke har rettslig interesse i et søksmål, heller ikke har anledning til å begjære saken – som av en eller annen grunn er blitt anlagt – hevet. Dette følger av den tanke at en person som ikke har noe krav, heller ikke har noen mulighet til å frafalle dette ikkeeksisterende krav.

Et slikt søksmål, hvor det er brakt på det rene at saksøker ikke har rettslig interesse, skal avvises, og ikke heves. Heving er altså ikke et tilgjengelig rettergangsskritt under disse gitte forutsetninger, selv om heving måtte bli begjært. Hevingskjennelsen med den etterfølgende saksomkostningsavgjørelsen er følgelig en nullitet.

Som det fremgår nedenfor under pkt. 3.2.3, er kjennelsen av 2. desember 2009 en nullitet. Den direkte konsekvens av dette er at spørsmålet, om forliksrådets saksbehandling var i tråd med lov, fremdeles ikke er lovlig prøvet av en høyere rettsinstans.

Lagmannsretten anfører at selv en avvisningskjennelse ville ha medført ansvar for saksomkostnader. Det er så, men lagmannsretten glemmer å nevne ett viktig poeng i den forbindelse, nemlig at saksomkostnadene på det tidspunkt den første avvisningsbegjæringen ble fremmet – og dersom prosessloven hadde vært fulgt av forliksrådet – ville ha utgjort en brøkdel av hva de gjør nå.

3.2.3 Kjennelsen av 2. desember 2009 er en nullitet – manglende signaturer m.v.

Følgende faktum er blitt avklart omkring kjennelsen av 2. desember 2009:

- Kjennelsen – i sin originale form – var ikke signert.
- Kjennelsen ble signert en gang i mars-april 2011, hvilket medfører at kjennelsen er forfalsket.
- Kjennelsen er signert av en dommer som ikke har medvirket i avgjørelsen.
- En annen dommer som deltok i avgjørelsen har nektet å signere kjennelsen.

I ettertid har lagdommerne Bergh og Bernhard avgitt forklaringer som synes å ha blitt avgitt i den hensikt å dekke over de faktiske forhold. Idet disse forklaringene ikke kan etterprøves, kan de heller ikke legges til grunn som annet enn grunnløse påstander.

Kjennelsen som er forkynt, og som er bekreftet av førstelagmannen som rett kopi av originalen, vedlagt her som **Bilag nr. 5**, er det eneste som beviser hva som har skjedd og hvem som har medvirket som dommere, hvilket altså – i følge kjennelsens første og siste side – var lagdommerne Sogn, Brunsvig og Bergh.

6. april 2011 fikk jeg utlevert en signert utgave av kjennelsen, vedlagt her som **Bilag nr. 6**. Som det fremgår av denne kjennelsen, står lagdommer Bergh fremdeles oppført som dommer i saken (se kjennelsen side 1), mens Berghs maskinskrevne navn på kjennelsens siste side er slettet (i likhet med resten av dommernes navn) og deretter byttet ut med lagdommer Bernhards signatur. Bergh nekter nå for å ha medvirket i kjennelsen.

I forbindelse med Bergh og Bernhards forklaringer høsten 2011, har Borgarting lagmannsrett igjen endret kjennelsen, slik at den skal stemme mer overrens med deres forklaringer. Endringene er ikke gjort i marginen av kjennelsen/dokumentet. Tvert imot synes lagmannsretten å ha produsert en ny første og siste side i dokumentet, hvor navnet til Bergh er slettet og hvor navnet til Bernhardt er ført inn i stedet. På kjennelsens siste side har domstolen endog slettet Bernhardts signatur (i likhet med de andre

dommernes signatur), og byttet den ut med Bernhardtts maskinskrevne navn. Kjennelsen er vedlagt her som **Bilag nr. 7**.

Den eller de som har manipulert denne rettsavgjørelsen har ikke gjort noe forsøk på å avgi den minste erklæring – i margin eller andre steder på dokumentet – hvorfor kjennelsen er endret, på hvilket tidspunkt den er endret, ei heller *hvor* i kjennelsen det er blitt gjort endringer. Endringene fremstår følgelig som en ren forfalskning av et offentlig rettsdokument, utført på en slik måte at det skal se ut som om det var dette dokumentet som i sin tid ble forkynt for meg. Derved har også lagmannsretten søkt å dekke over de straffbare handlinger som er utøvet i arbeidet med å redigere rettsavgjørelsen slik at denne skulle stemme overrens med dommernes etterfølgende forklaringer.

Mot denne bakgrunn har Tingrettsdommer Bay lagt til grunn at det ikke har noen betydning for en rettsavgjørelses gyldighet og rettskraft hvorvidt den overhodet er signert, hvem som har signert den, hvem som har deltatt som dommer eller hvorvidt en dommer som ikke har medvirket i saken likevel signerer på avgjørelsen. Så lenge avgjørelsen er bekreftet av en konsulent på vegne av førstelagmannen – mener Bay – så *"...er avgjørelsen tatt av kompetent domstol."*

Anken over denne vanvittige rettsforståelse og rettspraksis er vurdert og behandlet på denne måten av Borgarting lagmannsrett i kjennelse av 1. november 2011:

"Når det gjelder innsigelsen om at lagmannsrettens kjennelse av 2. desember 2009 er en forfalskning og nullitet, kan heller ikke denne føre frem. På dette punkt nøyer lagmannsretten seg med å vise til tingrettens begrunnelse som er dekkende for lagmannsrettens syn."

Dette betyr at Borgarting lagmannsrett har lagt ned en lovforståelse som strider mot 1) alminnelig fornuft som tilsier at en rettstvist med nødvendighet bare kan avgjøres av den eller de dommere som har medvirket i og vurdert saken, samt 2) mot tvl § 19-2, første ledd, som lyder:

"En avgjørelse som treffes på grunnlag av et rettsmøte, skal treffes av de dommere som har deltatt i rettsmøtet."

Av dette fremgår det at lagmannsretten bevisst har tilsidesatt norsk lov.

Årsaken til de fatale resultatene i tingretten og lagmannsretten er en åpenbar – i beste fall – misforståelse av norsk lov. Uavhengig av motivet for lagmannsrettens holdning, fremstår det som klart at Høyesterett må ta stilling til de rettslige problemene som her er reist.

* * *

Lagmannsretten uttaler innledningsvis i sin kjennelse at saken er en anke over Oslo tingretts kjennelse. Dette skulle i seg selv gi signaler om at lagmannsretten ikke har tatt oppgaven å behandle herværende sak seriøst. Dette støttes videre av det faktum at lagmannsretten ikke har forsøkt å innhente mine uttalelser omkring temaet hvorvidt TT har oversendt prosesskrift av 5. august 2011 eller ikke. Enn videre har lagmannsretten ikke søkt å få avklart hvorvidt TT på lovlig vis har representert konkursboet, eller om det overhodet finnes noen prosessfullmakt eller andre dokumenter som kan bevise deres lovlige representasjon. Enn mer alvorlig blir forholdet når vi ser hen til det hastverk lagmannsretten hadde med å få avgjort saken (foran alle andre ventende saker), og ikke minst hvilken rettsoppfatning lagmannsretten legger til grunn mht rettslige avgjørelser og hvilke vilkår som må være oppfylt for at en slik avgjørelse skal kunne godkjennes som lovlig: Domstollederens bekreftelse ført i pennen – og stemplet – av vedkommendes sekretær.

4. ANKEMOTPARTENS MANGLENDE RETTSLIGE INTERESSE – MANGLENDE PROSESSFORUTSETNING

Det er dokumentert gjennom bilag nr. 1 ovenfor at Poppe & Co Eiendomsmegling, samt dets konkursbo, ikke er involvert i tvister eller søksmål. Videre er det dokumentert at selskapet ikke er i besittelse av eiendeler/forordringer utover det som er registrert i registreringsforretning av 6. september 2011. Det kan følgelig slås fast at kravene mot meg – som for tiden benyttes som rettsgrunnlag for begjæring om tvangssalg – er opphørt eller på annen måte bortfalt.

Mot denne bakgrunn kan man bare slå fast at Poppe & Co Eiendomsmegling AS, dets konkursbo, ikke har rettslig interesse i å forfølge saken. Rettslig interesse er en prosessforutsetning som i herværende sak mangler. Begjæring om tvangssalg skal derfor ikke tas til følge, eventuelt skal saken avvises.

5. PÅSTAND

Med alle forbehold nedlegges følgende påstand:

1. EMK art. 6 er krenket.
2. Borgarting lagmannsretts kjennelse av 1. november 2011 oppheves.
3. Asker og Bærum tingretts kjennelse av 15. august 2011 oppheves.
4. Begjæring om tvangssalg tas ikke til følge da pengekravet er opphørt eller på annen måte er bortfalt, subsidiært begjæres saken avvist som følge av manglende rettslig interesse.
5. Torkildsen, Tennøe & Co AS dømmes til å betale sakens omkostninger.

Denne anke er sendt retten i tre eksemplarer.

Med hilsen

Snarøya, 23. desember 2011

Karina Hyggen Amland

Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Asker og Bærum tingrett
Postboks 576
1302 Sandvika

Snarøya, 23. desember 2011

Ad: Foreleggelse av begjæring om tvangssalg – 11-044469TVA-AHER/2

Jeg viser til tingrettens foreleggelse av 25. mai 2011, mottatt her 31. mai 2011.

Det fremgår av innberetning i sak 11-131837KON-OBYF¹, vedlagt her som **Bilag nr. 1**, at alle søksmål og pengekrav mot meg er opphørt. Se spesielt Kapittel VII, pkt. 5 og side 10; Registreringsforretning.

Jeg nevner for ordens skyld at innberetningen så vel som registreringsforretningen er erklært å være både sannferdig og uttømmende.

Med dette som grunnlag fremlegges følgende begjæring:

1. Tvangsforretninger 180110 (dagbok nr. 37469), 050710 (dagbok nr. 500133) og 011010 (dagbok nr. 749610) oppheves, jf tvfl § 7-28, første ledd, og slettes fra grunnboken.
2. Torkildsen, Tennøe & Co AS dømmes til å betale sakens omkostninger.

Med hilsen

Karina Hyggen Amland

¹ Poppe & Co Eiendomsmegling, dets konkursbo.

BILAG 1

T2012-012645

Begjæring om utlegg

Etter tvangsfullbyrdsloven

(Begjæringen må innleveres i 4 eksemplarer.)

Til (namsmyndighet)
 Namsfogden i Asker og Bærum
 Postboks 415
 1302 Sandvika

K90

Prosessfullmektig	Navn Torkildsen, Tennø & co Advfirma	Tlf.nr. 231333300	Bankkonto 81012860420	
	Adresse, poststed Postboks 2884	0230 Oslo	Organisasjonsnr. 885719392	
	Kundnr.	Evt. bevillingsnr.	Vår ref. adv. Schive	
Saksøker	Navn Poppe & co Eiendomsmegling dets konkursbo	Fødselsnr./Organisasjonsnr. 997256603		
	Adresse, poststed Advokat Jan Grønnerud, St. Olavsg. 28	0166 Oslo		
Saksøkt	Navn Anne Karina Hyggen Amland	Fødselsnr./Organisasjonsnr. 200246 33277		
	Adresse, poststed Langoddeveien 122	1367 Snarøya		
Tvangsgrunnlag	Borgarting Lagmannretts kjennelse Saksøker har begjært tvangssalg basert på 3 utleggsforretninger. Saksøkte motsatte seg begjæringen. Oslo tingrett avsa 15.8.2011 kjennelse der de tok begjæringen om tvangssalg til følge. Saksøkte anket avgjørelsen, og Borgarting lagmannsrett avsa 1.11.2011 kjennelse der anken ble forkastet og saksøkte ble tilkjent sakens omkostninger. Varsel etter § 4-19 er ikke nødvendig.			Av (dato) 01.11.2011
	Vedlagt (på eget ark) gis det opplysninger om i hvilken utstakning det kreves kumulasjon. Jfr. tvbtl. § 7-4			
Beregning	Hovedkrav	Kr	21 125,00	
	9,00 % renter av	Kr 21 125,00	Fra (dato) 02.12.2011 Kr 3 641,11	
	Kostnader ved utenrettslig inndriving	Kr		
	Sakskostnader før denne forretning	Kr	1 720,00	
	% renter av sakskostnader	Kr 1 720,00	Kr	
For begjæring	Kr	1 591,00		
Total	Kr	28 077,11		
Utlegg bas fortrinnsvis gitt i:	Alle renter er beregnet fram til dagens dato. I tillegg kommer denne forretnings rettsgebyr og fortsatt rente til betaling finner sted, samt ytterligere sakskostnader ved denne forretning.			
	Skyldneren har Innbetalt på denne sak: (Beløpet er tatt hensyn til i beregningen)			
Utdrætning	Ethvert realiserbart formuesgode, fortrinnsvis fast eiendom.			
	(se evt. vedlegg)			
Bilag (sett x)	☒ Vi ber om underretning om berømmelsen			
	☒ Kopi av tvangsgrunnlaget	☐ Skriftlig varsel (jfr. tvbtl. § 4-18)		
Underskrift		Sted, dato Oslo, 12.1.2012		
Prosessfullmektigs/saksøkers underskrift		Julie Randgaard Schive Advokat		

Prosessfullmektig for det uvitende konkursboet

ASKER OG BÆRUM TINGRETT

Dok 32

Advokatfullmektig Julie Randgaard Schive
Torkildsen Tennøe & Co Advokatfirma AS
Postboks 2884 Solli

0230 OSLO

Deres referanse

Vår referanse

Date

11-044469TVA-AHER/2

12.01.2012

Oversendingsbrev med frist
Poppe & Co. Eiendomsmegling AS - Anne-Karina Hyggen Amland m.fl.

Vedlagt oversendes:

Dokument	Dokumentdato	Dokumentnummer
Brev	23.12.2011	44469/30

Retten gir deg frist til 26.01.2012 for bemerkninger.

Asker og Bærum tingrett

Bente Agerup Andersen
Bente Agerup Andersen
førstekonsulent - 67 57 65 51

Kopi: Motparten

Postadresse
Postboks 578, 1302 Sandvika

Sentralbord
67 57 65 00

Saksbehandler
Bente Agerup Andersen

Bankgiro

Organisasjonsnummer
974706793

Kontoradresse
Mplm-skrivervalen 2, Sandvika

Telefaks
67 57 65 57

Telefon
67 57 65 51

Ekspedisjonstid
0800-1545 (1500)

Internett/E-post
www.domstol.no
abtingrett@domstol.no

Erling Keyser

Fra: Advokat Jan Grønnerud [jan@groennerud.no]
Sendt: 26. januar 2012 11:18
Til: Erling Keyser
Emne: SV: Poppe & Co
Vedlegg: 20111017 advokat Keyser.pdf

Hei.

Det stemmer som du sier at den midlertidige innberetning ikke omtaler kravet. Det er imidlertid irrelevant i og med at bostyrer først ble kjent med kravet under bobehandlingen og i tid etter at denne innberetningen ble skrevet. Boet har **ikke midler** overhodet. Det er i dag nær 17 mill i krav mot boet. Boet har **ingen ressurser til å forfølge kravet**.

Jeg har satt opp et brev om dette, se vedlegg. Var det noe slikt du tenkte på?

Med vennlig hilsen
Jan Grønnerud
Advokat

Advokat Jan Grønnerud - Oslo Advokatfelleskap, E-post: jag@advokatfelleskap.no Internett: www.groennerud.no
Telefon: (47) 23 32 64 70 mob (47) 90 52 02 23 Telefaks: (47) 23 32 64 71
Kontor og postadresse: St. Olavsgt. 28, 0166 Oslo, Pb 7052 St. Olavs plass, 0130 Oslo.

Fra: Erling Keyser [mailto:ek@tt-co.no]
Sendt: 26. januar 2012 10:00
Til: Advokat Jan Grønnerud
Kopi: Lage Sverdrup-Thygeson
Emne: Poppe & Co

Hei, viser til vår kontakt ang. ovennevnte.

I saken mot Karina Hyggen Amland, som vi har drøftet, har fru Amland nå argumentert med at kravet er bortfalt fordi kravet ikke er omtalt i din innberetning. Så langt jeg kan se, er innberetningen datert i tid forut for vår kontakt knyttet til dette kravet – og boets **de facto** etterfølgende **abandonering** av kravet mot Amland til fordel for oss. Hun kommer i sitt siste skriv med en rekke alvorlige beskyldninger både mot boet og oss, og vi må besvare dette på relevant vis.

Kunne du være brydd med å sende meg en bekreftelse på **at boet ikke har hatt ønske**/ressurser til å forfølge kravet, og at kravet **nå tilkommer oss**? Bare ring meg dersom du har spørsmål.

Med vennlig hilsen

Erling Keyser
Senioradvokat | Senior Lawyer

Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS
Henrik Ibsens gate 100 | Postboks 2884 Solli | NO-0230 Oslo

Tel.: (47) 23 13 33 00 | Fax: (47) 23 13 33 01 | Mob.: (47) 92 21 35 39
ek@tt-co.no | www.tt-co.no

Please consider the impact on the environment before printing this e-mail.

Vi gjør oppmerksom på at denne e-postmeldingen kan inneholde fortrolig informasjon. Hvis De ved en feil mottar e-posten, ber vi Dem vennligst informere avsender om feilen gjennom å bruke svarfunksjonen. Samtidig ber vi Dem slette e-postmeldingen i Deres datasystem uten å videresende eller kopiere den.

Please note that this message may contain confidential information. If you have received this message by mistake, please inform the sender of the mistake by sending a reply, then delete the message from your system without making, distributing or retaining any copies of it.

Denne epost har blitt kontrollert for virus og ondsinnet kode av [Keystep AS](#)

BILAG NR. 2

OSLO
ADVOKAT-
FELLESKAP

JAN GRØNNERUD
ADVOKAT MNA

I FELLESKAP:

Jon Alhus
Rein Carlsen
Tormod S. Christoffersen
Jan Grønnerud
Thom B. Haslend
Berit Jagmann
Anette E. Klafstad
Johan VD Kongsvik
Katharina Vig Lunde
Hanne Plathe Maartmann
Erik Magnæs
Carolyn Midsem
Jan A. Onsager
Eric P. Rustad
Arvid Semb Rønningen
Ann Kathrine Skjærhammer
Hedvig Svandal
Ulrik Sverdrup-Thygesen
Karl Thomas Tvedt
Birger Vandvik

Advokatfullmektig:
Birgitte Skjærhammer Wang

Advokat Erling Keyser
Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS
Postboks 2884 Solli
0230 Oslo

Oslo, den 26.01.2012

Henvendelse
260112

SAK NR.: 11-131837KON-OBYF/1: POPPE & CO EIENDOMSMEGLING AS,
DETS KONKURSBO

Det vises til kontakt om ovennevnte.

Den midlertidige innberetning av 06.09.2011 omtaler ikke kravet mot Karina Hyggen Amland. Bostyrer ble først kjent med kravet etter henvendelse av Dem og etter at innberetningen ble skrevet. Det er nær kr 17 mill. i krav mot boet og boet har ingen frie aktiva. Boet har derfor ikke ressurser til å forfølge kravet og har etter omstendighetene, herunder utsikter til dekning, oppgitt dette som verdiløst for boet.

Herværende brev
eller e-post samme
dato

Dette ble i ettertid bekreftet overfor Dem skriftlig, og slik at kravet i ettertid er stillet til Deres disposisjon. Omkostninger som påløper i forbindelse med kravet, herunder eventuelle idømte saksomkostninger, er boet uvedkommende.

Ha, ha, ha. Abandonering!

Med vennlig hilsen

Jan Grønnerud
bostyrer

OSLO
ADVOKAT-
FELLESKAP

JAN GRØNNERUD
ADVOKAT MNA

I FELLESKAP:

Jon Alshus
Rein Carlsen
Tormod S. Christoffersen
Jan Grønnerud
Thom B. Haaland
Berit Jagmann
Anette E. Klafstad
Johan VD Kongsvik
Katharina Vig Lunde
Hanne Plathe Maartmann
Erik Magnæs
Carolyn Midsem
Jan A. Onsager
Eric P. Rustad
Arvid Semb Rønningen
Ann Kathrine Skjørshammer
Hedvig Svardal
Ulrik Sverdrup-Thygeson
Karl Thomas Tvedt
Birger Vandvik

Advokatfullmektig:
Birgitte Skjørshammer Wang

Se side 4, pkt 5

Oslo byfogdembete
Postboks 8003 Dep.
0030 Oslo

Oslo, den 30. august 2012

ÅRSREDEGJØRELSE

TIL

OSLO BYFOGDEMBETE

**SAK NR.: 11-131837KON-OBYF/1: POPPE & CO EIENDOMSMEGLING AS,
DETS KONKURSBO
SELSKAPETS ONR.: 984 616 473MVA - BOETS ONR. 997 256 603MVA**

I. Adressater for innberetningen

Foruten Oslo byfogdembete vil innberetningen bli sendt til debitor v/styrets leder, Skatt øst Oslo, Oslo kemnerkontor og Konkursregisteret. Årsredegjørelsen er sammen med tidligere innberetning lagt ut på www.groennerud.no under lenken "Konkursbo" og på bosiden under www.altinn.no. Samtlige kreditorer som har anmeldt fordring i boet er underrettet om dette.

II. Identifikasjon

Konkursdebitor: Poppe & Co Eiendomsmegling AS
Adresse: Henrik Ibsensgate 40-42, 0255 Oslo
Organisasjonsnummer: 984 616 473
Bransje: 68.310 Eiendomsmegling

III. Bobehandlingen

1. Innledning

I henhold til konkursloven § 121 fremlegges herved bostyrets årsredegjørelse og foreløpige boregnskap for nærværende bo.

Det vises til innberetning av 06.09.2012, som i skiftesamlingen av samme dato ble godkjent som innberetning i henhold til konkursloven § 120. Innberetningen er gjort tilgjengelig for kreditorene i henhold til anmeldte krav.

Som medlem av kreditorutvalget er oppnevnt spesialkonsulent *Åsne Tinnes-Rimehaug*. Det har under bobehandlingen vært 1 bostyremøte.

Konkursdebitor har drevet merverdiavgiftspliktig virksomhet og boet er blitt registrert i merverdiavgiftsregisteret. Boet vil følgelig ha krav på refusjon av inngående avgift, jfr. mval. § 2-1 (3). Merverdiavgiften blir således ingen omkostning for boet.

2. Drift og regnskap m.v.

Virksomheten i *Poppe & Co Eiendomsmegling AS* var etter det opplyste i all hovedsak avvirket per 01.10.2010. Igangværende og avsluttede oppdrag ble da overdratt til *Saga Eiendomsmegling AS* (onr 995 871 386). Bostyrer har under bobehandlingen hatt et samarbeid med *Saga Eiendomsmegling AS* for så vidt gjelder ulike megleroppdrag utført av *Poppe & Co Eiendomsmegling AS*, hvor det i ettertid har vært behov for sletting av pantedokumenter, erklæringer osv. I tillegg har det vært påkrevd med postsamarbeid, idet det var nødvendig at posten ble videresendt til *Saga Eiendomsmegling AS* for oppfølging.

Relativt tidlig under bobehandlingen fant bostyrer det nødvendig med en grundig gjennomgang av selskapets drift forut for konkursen. Regnskapet for 2010 var ikke ferdigført på konkursåpningstidspunktet og dette var heller ikke gjort per 01.12.2011. Bostyrer mottok kun en uferdig saldobalanse for 2010 med et foreløpig resultatregnskap og balanse. Det var heller ikke bokført noe for 2011. Styrets leder ga tidlig under bobehandlingen melding om at regnskapene skulle ferdigstilles og revideres uten kostnader for boet.

På bakgrunn av manglende regnskaper m.v., ba bostyrer i brev av 28.11.2011 Oslo byfogdembete om oppnevning av borevisor. Begrunnelsen var særlig manglende regnskaper og nødvendigheten av å gjennomgå selskapets disposisjoner, sett opp mot den betydelige gjeld *Poppe & Co Eiendomsmegling AS* viste seg å ha per konkursåpning, se nedenfor i pkt IV. I Oslo byfogdembetes brev av 02.12.2011, ble statsautorisert revisor *Torbjørn Tronsrud* i Revisjonsfirmaet *Flattum & Co DA*, Tullingsgt 6, 0166 Oslo oppnevnt som borevisor.

Regnskap, dvs. posteringsjournaler og utskrifter for 2010 og 2011, ble først mottatt av borevisor den 03.07.2012. Regnskapet for 2010 er for øvrig blitt revidert av selskapets revisor *Ernst & Young AS* v/statsautorisert revisor *Eirik Larsson*. Både bostyrer og borevisor har vært i dialog med selskapets revisor.

Borevisor er i dag gang med sin gjennomgang, men han er ennå ikke ferdig.

Etter mottak av regnskapene for 2010 og 2011, kan det nå settes opp en mer fullstendig oversikt over selskapets økonomi de senere årene:

	2008:	2009:	2010:	23.08.2011
<u>Resultat:</u>				
<i>Driftsinntekter</i>	35 186 000	24 497 000	9 356 000	2 000
<i>Driftskostnader</i>	54 836 000	39 020 000	17 232 000	85 000
<i>+/-</i>	(18 649 000)	(14 523 000)	(7 876 000)	(83 000)
<i>Netto finansinntekt</i>	1 424 000	(356 000)	97 000	(272 000)
<i>Skattekostn. (neg)</i>	<u>(4 678 000)</u>	<u>(3 336 000)</u>		
<i>Årsresultat</i>	(12 547 000)	(11 543 000)	(7 779 000)	(355 000)
<u>Balanse:</u>				
<i>Eiendeler</i>	19 809 000	13 630 000	370 000	389 000
<i>Gjeld</i>	<u>11 462 000</u>	<u>10 538 000</u>	<u>5 057 000</u>	<u>5 431 000</u>
<i>Egenkapital:</i>	8 346 000	3 092 000	(4 687 000)	(5 042 000)

Selv med store tap i årene 2008 til 2010, er egenkapitalen i selskapet positiv frem til 2010. Regnskapene for 2008 og 2009 er for øvrig offisielle regnskap, sendt Regnskapsregisteret.

Selskapet synes å ha blitt insolvent i løpet av 2010. Bostyret avventer borevisors rapport for så vidt gjelder spørsmålet om mer eksakt insolvenstidspunkt.

Som følge av manglende regnskapsføring for senere år, ble det ikke sendt inn selvangivelse med tilhørende oppgaver for 2010. Borevisors regnskapsgjennomgang kan gjøre det nødvendig for boet å utarbeide og sende inn selvangivelser for 2010 og 2011.

Det har under bobehandlingen vært nært samarbeid mellom borevisor og boets største kreditor, Sandnes sparebank. Det er avholdt møte og utvekslet informasjon. Sandnes Sparebank er også garantist for borevisors arbeid i henhold til avtale med boet.

3. Aktiva - abandonering

Bostyrer har under bobehandlingen kun funnet aktiva i form av utestående fordringer som følge av ubetalte provisjoner etter gjennomførte salgoppdrag. I følge selskapets reskontro utgjorde beløpet per konkursåpning ca. kr 800 000. Det er ikke registret driftstilbehør.

Sandnes Sparebank har gyldig pant i selskapets enkle krav og driftstilbehør dagbokført 19.02.2009, begrenset oppad til kr 10 mill. Dette innebærer at det ikke

er frie aktiva i boet. De påpekte fordringene pål. ca. kr 800 000 ble abandonert av bostyrer den 12.09.2011, jf konkursloven § 117 b. På sedvanlig måte er det tatt forbehold om at en eventuell realisasjonsverdi som overstiger pantekravet, skal tilfalle boet. Abandoneringen er også betinget av at konkursboets legalpant i fordringene blir ivaretatt, jfr. panteloven § 6-4. Legalpantet er på 5 % av det «tingen» innbringer ved realisasjon. Det er Sandnes Sparebank som eventuelt må dekke ut boets legalpant etter realiseringen av pantet. Legalpantet kommer bare til benyttelse dersom boets midler ikke er tilstrekkelig til å dekke boomkostningene.

Under bobehandlingen er det ført tilbake kr 775 fra Bærum kommune vedrørende en dobbelt betalt faktura. Videre er det ved avslutning av diverse bankkonti overført boet kr 1 412,92 i renteinntekter.

4. Lønnskravene

Selskapet har i 2008 og 2009 hatt hhv. 32 og 31 fast ansatte. Disse var sagt opp forut for konkursen med ett unntak. Bostyrer har sagt opp vedkommende på vanlig måte. Det var etter de mottatte listene 22 ansatte som kunne ha krav på feriepenger for 2010. Disse ble orientert om lønnsgarantiordningen og tilsendt skjema. Det er mottatt og behandlet 12 søknader, og alle har fått sine krav dekket. Utbetaling har funnet sted.

Under dette punkt skal det generelt bemerkes at dekning via NAV lønnsgaranti forutsetter at de ansatte ikke er blitt ansatt i en ny virksomhet med i hovedsak samme eiere og med samme virksomhetsutøvelse (virksomhetsoverdragelse). I slike tilfeller vil det nye selskapet overta lønns- og feriepengeforpliktelsene. Virksomheten i Poppe & Co Eiendomsmegling AS ble – som nevnt foran – i all hovedsak avviklet per 01.10.2010. Saga Eiendomsmegling AS, som hadde samme styreleder og samme adresse, ikke bare fullførte igangværende og avsluttede oppdrag, men tok også over mange av de ansatte som senere har søkt lønnsgarantidekning i nærværende bo. Bostyrer har meddelt dette til NAV lønnsgaranti på vanlig måte. Det er ikke mottatt tilbakemelding fra NAV om hvorledes de har sett på dette, men det antas at disposisjonen ikke er sett på som en virksomhetsoverdragelse.

NAV Lønnsgaranti har anmeldt en fordring i boet med prioritet av klasse I på kr 599 439,-. Kravet tilsvarer mottatte lønns- og feriepengekrav. Forskuddstrekkmidlene er sendt kemneren i Oslo. Lønns- og trekkoppgaver for 2012 vil bli sendt innen fristen for dette i januar 2013.

FEIL. TT har ikke meldt krav i boet, og har for øvrig ikke dokumentert at de sitter på et krav mot boet

5. Øvrige forhold

Boet er trukket inn som part i to tvistesaker som står for domstolene. Den ene tvisten var igangsatt forut for konkursåpningen, og gjaldt beslutning om tvangssalg avsagt 15.08.2011 i Asker og Bærum tingrett. Tvangsgrunnlaget var dom på tilkjente saksomkostninger i en tidligere prosess. Saken ble anket til Borgarting lagmannsrett den 13.11.2011, og siden boet er ubemidlet, har advokatfirma Torkildsen, Tennøe & Co Advokatfirma AS, som er berettiget til

Feil, anken ble sendt 130911. Dette bekrefter at bostyrer ikke kjenner saken

Dersom Sandnes Sparebank har blitt orientert slik, er også banken villedet

NB: Bekrefter at kravet ikke er overdratt.

disse saksomkostningene, bedt boet om å kunne få fortsette saken for egen regning og risiko. Sandes Sparebank er orientert om prosessen.

Den andre tvisten gjelder et søksmål om profesjonsansvar med erstatningskrav begrenset oppad til kr 22 mill. I stevning datert 18.04.2012, er boet en av de saksøkte, ved siden av selskapets forsikringsselskap og den aktuelle eiendoms-megler. Bostyrer har vært i kontakt med saksøkers prosessfulmechtig, samt inngitt tilsvar. Bostyrer har anført at det ikke er hensiktsmessig å trekke boet inn som part, bl.a. ut fra boets manglende midler, men også den omstendighet at Poppe & Co Eiendomsmegling AS fortsatt har partsevne samt at boet som sådan har ikke vært involvert i de påståtte uaktsomme handlingene. Saksøker har meddelt bostyrer at de er enig i dette.

Det har også vært andre tvistetemaer under bobehandlingen, særlig vedrørende krav på penger på diverse klientkonti. Alle klientkonti er tatt over av Saga Eiendomsmegling AS, og de som har spørsmål om dette er henvist dit.

Alle leieforhold var avviklet før konkursåpningen.

Selskapets bankkonti gjort opp og slettet.

Det er ikke kjent for bostyret at det foreligger noen omstøtelige forhold. Da regnskapsmaterialet for 2010 og 2011 ble mottatt så sent som 03.07.2012, vil imidlertid borevisor og bostyrer ha omstøtelsesspørsmålet for øyet ved gjennomgang av regnskapsmaterialet.

IV. Kreditorenes stilling

På boets konto er saldo kr 2 193,42.

Det er anmeldt 58 fordringer i boet som prioritetsmessig fordeler seg slik:

Prioriterte krav klasse 1	NOK	599 439,00
Prioriterte krav klasse 2	NOK	34 410,00
Uprioriterte krav	NOK	16 337 194,44
Etterprioriterte krav	NOK	638,00
Sum anmeldte krav	NOK	16 971 691,44

Kreditorenes stilling vil selvfølgelig avhenge av utfallet av den videre bobehandling, herunder gjennomgangen av disposisjonene forut for konkursen.

Innstilling og prøving av anmeldte fordringer ennå ikke foretatt, jf konkursloven § 110 og § 111. Dette vil eventuelt bli foretatt når det er klart hvilke aktiva som blir å fordele på kreditorerne og om deler av de anmeldte krav trekkes tilbake.

V. Mulige straffbare forhold

Etter konkursloven § 120, 1.ledd, nr. 5 skal bostyret vurdere om det antas å foreligge forhold som danner grunnlag for straffeforfølgelse mot forretningsfører eller styremedlem, ved brudd på straffeloven (strl.) § 281 - 286, jfr. § 288.

I den midlertidige innberetningen av 06.09.2011 ble det pekt på manglende regnskaper for 2010 og frem til konkursåpning. Disse er fremlagt for bostyrer 03.07.2012.

Regnskapet for 2011 er imidlertid ikke revidert, jf lov om revisjon og revisorer av 15.01.1999 nr. 2 § 9-3, jfr. § 2-1.

Det synes klart at selskapet er drevet i en lengre periode – i alle fall fra et tidspunkt i 2010 – med negativ egenkapital. I og med at selskapets egenkapital har vært tapt over tid, er det også mistanke om overtredelse av strl. § 284, dvs. brudd på plikten til å begjære oppbud på et tidligere tidspunkt. Konklusjon på dette spørsmål, vil bli tatt så snart borevisor har kommet med sin rapport.

Det er ikke sendt inn selvangivelse med tilhørende oppgaver for 2010, hvilket er straffbart etter ligningsloven § 12-1, jf § 4-2. Fristen for dette var 31.05.2011.

Det er Mats Alexander Sæverud som er ansvarlig for selskapets lovpålagte oppgaver.

VI. Konkurskarantene

Konkursloven stiller krav om at det må foreligge mistanke om straffbare forhold, og at det vil være rimelig med karantene, jfr. konkurslovens § 142.

I Poppe & Co Eiendomsmegling AS har det i praksis vært begrenset drift fra oktober 2010. Mads Alexander Sæverud forstod at det måtte tas grep for å begrense kreditorenes tap. Den reelle årsaken til konkursen skyldes i det alt vesentlige omsetningssvikt i 2008, 2009 og 2010, som igjen var en følge av finanskrisen og et tregere boligmarked.. Noe av grunnen til omsetningssvikten kan også ha sin bakgrunn i den omstendighet at selskapet var involvert i flere tvister. Dette medførte negativ omtale i pressen. Det var således – så langt bostyret erfarer i dag – ytre omstendigheter som i det alt vesentlige var årsaken til at selskapet ikke fikk opp omsetningen og derved kunne skaffe seg tilstrekkelig økonomi.

Selskapets ledelse har heller ikke tidligere vært involvert i konkurs eller tvangsavvikling. Bostyret har ikke funnet tilstrekkelig grunnlag for å innstille på konkurskarantene i dette boet.

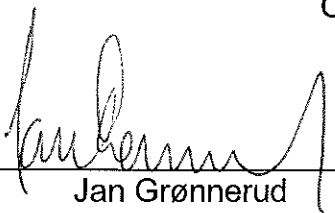

VII. Fremdriftsplan

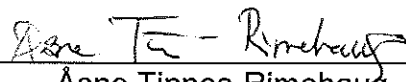
Av bobehandlingen gjenstår for borevisor å fullføre gjennomgangen av regnskapene m.v. for 2010 og 2011. Det vil etter denne gjennomgangen kunne bli aktuelt å forfølge eventuelle disposisjoner.

Øvrig boarbeid er, foruten den løpende bestyrelse, i all hovedsak ferdig. Bobehandlingens varighet vil avhenge av utfallet av de ovennevnte forhold. Da sakene er i godt gjenge, antas det at avslutning kan finne sted i løpet av høsten.

Oslo, den 30.08. 2012

Jan Grønnerud
Bostyrer

Asne Tinnes-Rimehaug
kreditorutvalg

BOREGNSKAP

POPPE & CO EIENDOMSMEGLING AS, DETS KONKURSBO

Aktiva:

Overført fra Bærum kommune	kr	775,00
Overført fra DnB	kr	1 412,92
Renter på boets konto 31.12.2011	kr	5,50
NAV Lønnsgaranti	kr	<u>599 439,00</u>
Sum	kr	601 632,42

Passiva:

Utbetalt lønn- og feriepenger	kr	554 520,00
Forskuddstrekk Oslo kemnerkontor	kr	44 910,00
Sum	kr	599 439,00

Aktiva:	kr	601 632,42
- Passiva	kr	<u>599 439,00</u>
	kr	2 193,42

som stemmer med boets beholdning.

KONKURSSTATUS

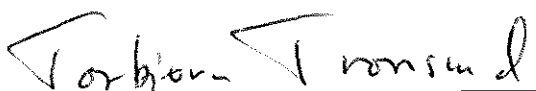
Eiendeler:

Innestående på boets konto 5010 06 35442	kr	2 193,42
Sum eiendeler	kr	2 193,42

Gjeld:

Anmeldte krav	kr	16 971 691,44
Underbalanse	kr	16 969 498,02

Boregnskapet er gjennomgått og funnet i orden.
Oslo 30.08.2012

Statsautorisert revisor Torbjørn Tronsrud